

HOMERI ILIAS

EDIDIT

GUILIELMUS DINDORF

EDITIO QUINTA CORRECTOR QUAM CURAVIT

C. HENTZE

PARS II

ILIADIS XIII—XXIV

EDITIO STEREOTYPA

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI MCMXV

Index lectionum a quarta editione discrepantium.

	Ed V.	Ed IV.
N 10	ἀλαδὸς σκοπιήν	ἀλαοσκοπιήν
21	ἐνθα δέ	ἐνθα τέ
191	χρῶς	χροδὸς
234	μεθιῆσι	μεθίησι
285	ἐπεὶ κεν	ἐπήν δῆ
288	βλῆο	βλεῖο
380	Ἰλιον	Ἰλίου
423	στενάχοντα	στενάχοντε
465	πάρος γε	πάρος περ
541	Αἰνείας δ'	ἐνδ' Αἰνέας
663	Πολυίδου	Πολυείδου
666	Πολύιδος	Πολύειδος
707	ταμεῖν ἐπὶ	τεμεῖ δέ τε
734	δὲ καὐτός	δὲ κ' αὐτός
Ω 32	ἐπὶ πρυμνήσιν	ἐπὶ πρύμνησιν
67	οἷς ἐπι	ῆ ἐπι
135	ἀλαδὸς σκοπιήν	ἀλαοσκοπιήν
202 = 303	οἷ με	οἷ μ' ἐν
249	ἄλλοτε σῆ	ἄλλο τεῆ
294	ἔρως	ἔρως
357	Ποσειδάων	Ποσειδάον
364	δὴ αὐτε	δ' αὐτε
373	χερσὶν δὲ	χερσὶν τε
376	ἔχη	ἔχει
388	ἐκόσμεε	ἐκόσμει
398	περὶ δρυσὶν	ποτὶ δρυσὶν
Ο 32	ἰδης	ἰδῆ
79	δ' ἐξ	δὲ κατ'
155	οὐδέ σφωε	οὐδέ σφωιν
179	πολεμίζων	πολεμίζων
211	μέν γε	μέν κε
247	φέριστε, θεῶν,	φέριστε θεῶν,

	Ed. V.	Ed. IV.
	287 δὴ αὐτ'	δ' αὐτ'
	297 στήομεν	στελομεν
	478 ὁ δὲ	ὁ δ' αὖ
	522 Πανθόου	Πάνθου
	563 αἰδομένων	αἰδομένων δ'
	578 ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.	τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.
	602 ὀρέξειν	ὀρέξαι
	626 ἀήτη	ἀήτης
II	21 Πηλῆος	Πηλέος
	41 αἶ κέ με	αἶ κ' ἐμὲ
	96 θείης	θήης
	177 οἶ	οἶῷ
	227 ὅτε μὴ	ὅτι μὴ
	252 ἐξαπονέεσθαι	ἔξ ἀπονέεσθαι
	290 ἀμφοφόβηθεν	ἀμφοφόβηθεν
	463 Θρασύδημον	Θρασύμηλον
	497 περιμάρναο	περί μάρναο
	509 ὅ τ'	ὅτ'
	633 ὀρώρη	ὀρώρει
	690 ὅτε — ἐποτρύνει μαχέ- σασθαι	ὅτε — ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι
	830 κεραϊζέμεν	κεραϊζέμεν
	857 ἀνδροτήτα	ἀδροτήτα
P	9 = 23 = 59 Πανθόου	Πάνθου
	37 ἄρητον	ἀρητὸν
	40 Πανθόω	Πάνθω
	44 χαλκός	χαλκόν
	207 ἐκνοστήσαντι	ἐκ νοστήσαντι
	367 σόν	σῶν
	368 μάχης ἐπὶ θ' ὅσσον	μάχης ἐπὶ ὅσσοι
	395 δέ σφισιν	γάρ σφισιν
	403 γάρ ῥ'	γάρ
	423 ἐκάστον	ἐταίρον
	488 τῷ κεν	τῷ κεν
	489 ἐθέλοις	ἐθέλεις

Ed. V.

Ed. IV.

	501 ἵππῳ	ἵππους
	534 τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
	572 δέ οἱ	τέ οἱ
	587 πάρος γε	πάρος περ
	623 ὃ τ'	ὅτ'
	662 ἀντίον	ἀντίοι
	681 ἰδοίτο	ἰδοιο
Σ	71 ἐοῖο	ἐῆος
	128 ἐτήτυμα	ἐτήτυμον
	194 ὃ γ'	ὅδ'
	209 οἱ δὲ	οἴτε
	499 ἀποκταμένον	ἀποφθιμένον
	512 ἔεργεν	ἔεργοι
Τ	95 Ζῆν'	Ζεὺς
	134 δὴ αὐτε	δ' αὐτε
	155 μὴ δὴ οὕτως	μὴ δ' οὕτως
	189 αὐτόθι τεῖος	αὐθι τέως
	216 Πηλῆος	Πηλέος
	242 τετέλεστό τε	τετέλεστο δὲ
	261 ἐπένεικα	ἐπενεῖκαι
	265 ὃ τέ	ὅτις
	298 ἄξειν δ' ἐνὶ	ἄξειν τ' ἐνὶ
	351 ἐκκατέπαλτο	ἐκ κατέπαλτο
	354 ἔκηται	ἐκοίτο
	393 ἔσαν	ἔσαν
	403 αὐτόθι	αὐτοῦ
Τ	11 ἐνίζανον	ἐφρίζανον
	42 τεῖος	τόφρα δ'
	84 ὑπίσχεο	ὑπέσχεο
	203 ἰδμεν δ'	ἰδμεν τ'
	212 ἔξαπονέεσθαι	ἔξ ἀπονέεσθαι
	229 δηγμῖνα	δηγμῖνος
	255 πολλά τ' ἐόντα	πόλλ' ἑτεά τε
	335 συμβλήσει	συμβλήσεαι
	450 ἐρύσατο	ἐρύσσατο
	486 νηδύι	πνεύμονι

	Ed. V.	Ed. IV.
Φ	84 ὅς με σοὶ	ὅς μέ σοι
	89 τῆς δὲ	τῆςδε
	144 τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς	τῷ δ' Ἀχιλεὺς
	213 ἐκφθέγγετο	ἐκ φθέγγετο
	243 ῥιζέων	ῥιζῶν
	248 θεὸς μέγας — ἐπ' αὐτῷ	μέγας θεὸς — ἐπ' αὐτὸν
	303 ἴσχευ	ἔσχευ
	311 ἐμπίμπληθι	ἐμπίπληθι
	344 κατ' αὐτὸν	κατ' αὐτόθ'
	351 τε ἰδὲ	τ' ἦδὲ
	376 καιομένη, καίωσι	δαιομένη, δαίωσι
	408 τεύχεα δ'	τεύχεά τ'
	421 δὴ αὐθ'	δ' αὐθ'
	433 Ἴλιον	Ἴλλιον
	453 σὺν μὲν	σοὶ μὲν
	463 πτολεμίζω	πτολεμίζω
	520 παρὰ πατρὶ	παρ Ζηνὶ
	530 ὀτρύνων	ὀτρυνέων
	592 ἀμφὶ δέ οἱ	ἀμφὶ δέ μιν
	598 ἔκπεμπε	ἔκ πέμπε
	609 πεφεύγειν	πεφεύγοι
	610 ἀσπασίως	ἐσσυμένως
Χ	30 ὃ γ'	ὃ δ'
	109 κατακτείναντι	κατακτείναντα
	110 αὐτῷ	αὐτὸν
	165 περιδινηθήτην	πέρι δινηθήτην
	244 ἥ κε	εἴ κε
	246 ἥ κε	ἥ κε
	302 υἷι	υἱεῖ
	322 τεύχεα	τεύχη
	348 ὥς	ὥς
	349 εἰκοσι νήριτ'	εἰκοσινήριτ'
	363 ἀνδροτήτα	ἀδροτήτα
	382 κ' ἔτι	κέ τι
	400 ἀέκοντε	ἄκοντε

Ed. V.

Ed. IV.

420 τῷ γε	τῷδε
435 καί σφι	κέ σφι
444 ἐκνοστήσαντι	ἐκ νοστήσαντι
451 δέ μοι	δ' ἐμοί
469 τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
Ψ 84 τράφομέν περ	ἐτράφημεν
127 παρακάμβalon	παρακάββαλον
159 ἀμφὶ πονησόμεθ' /	ἀμφιπονησόμεθ'
164 ἐκατόμπεδον	ἐκατόμποδον
178 φίλον τ'	φίλον δ'
220 ἀφυσσόμενος	ἀφυσσάμενος
287 ἔγερθεν	ἄγερθεν
477 ἐκδέρεται	ἐκ δέρεται
547 τῷ κ'	τό κεν
620 ὄψῃ	ὄψει
640 παρ' αὐτόθι	παρ' αὐτόφῃ
678 Μημιστῆος	Μημιστέος
683 παρακάμβαλεν	παρακάββαλεν
694 ἀνέπαλτο. ἀτὰρ	ἀνέπαλτ'. αὐτὰρ
721 ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί	ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς
727 καὶ δ' ἔπεσ'	καὶ δ' ἔβαλ'
789 ἐμεῦ	ἐμεῖ'
Ω 6 ἀνδροτήτά τε	ἀδροτήτά τε
7 ἄλγεα	ἄλγῃ
17 τὸν δέ τ' ἔασκεν	τόνδε δ' ἔασκεν
53 νεμεσσηθεύομεν	νεμεσσηθῶμέν οἱ
124 ἐντύνοντ' ἄριστον	ἐντύνοντο ἄριστον
202 ἔκλε'	ἐκλεν
207 ὃ γε	ὃδε
213 ἄντιτα	ἄν τιτὰ
322 γέρων ξεστοῦ	γεραιὸς ἐοῦ
377 = 387 ἔξεσσι	ἔξ ἐσσι
397 ἔξειμι	ἔξ εἰμι
473 τῶ	τῷ
492 Τροίηθεν ἰόντα	Τροίηθε μολόντα
529 = 531 δῶγ	δοίῃ

Ed. V.

Ed. IV.

563 δὲ σὲ

δέ σε

578 εὐσώατρον

ἐνξέστου

581 δοίῃ

δώῃ

635 ὄφρα καὶ

ὄφρα κεν

670 πόλεμον τόσσον

τόσσον πόλεμον

722 δὴ θρήνεον

ἄρ' ἐθρήνεον

741 ἀρητην

ἀρητὸν

789 ἤγρετο

ἔγρετο

ΙΛΙΑΔΟΣ Ν.

Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέλασσευ,
 τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ διζὺν
 νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῶ,
 νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν
 Μυσῶν τ' ἀργεμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν 5
 γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
 ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαιινῶ·
 οὐ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων τιν' ἐέλεπετο ὃν κατὰ θυμὸν
 ἐλθόντ' ἢ Τρῳέσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

οὐδ' ἀλαδὸς σκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων· 10
 καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
 ὑποῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
 Θρηκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἰδη,
 φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν·
 ἐνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐξ ἄλδος ἔξετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς 15
 Τρῳσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσεται παιπαλόεντος
 κραιπνὰ ποσὶ προβιάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
 ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
 τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ, 20
 Αἰγᾶς· ἐνθα δέ οἱ κλυτὰ δῶματα βένθεσι λίμνης
 χροῦσα μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἶε·
 ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἱππῶ

ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρῃσιν κομώντες,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἰμάσθλην 25
 χρυσεῖην ἐτύκτοιν, εἰοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
 βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κῆτε' ὑπ' αὐτοῦ
 πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
 γηθοσύνη δὲ θάλασσα διίστατο· τοὶ δὲ πέτοντο
 ῥίμψα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων. 30
 τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.

ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
 μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρον παιπαλοέσσης·
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ 35
 ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας
 ἄρρηκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἐμπεδον αὐθι μένοιεν
 νοστήσαντα ἄνακτα. ὁ δ' ἐς στρατὸν ὤχετ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες ἦν θυέλλῃ
 Ἑκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο, 40
 ἄβρομοι αὐίαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφιν πάντας ἀρίστους.
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἐννοσίγαιος
 Ἀργείους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθῶν,
 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν. 45
 Αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῶ·
 „Αἴαντε, σφῶ μέν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 ἄλλῃ μὲν γὰρ ἐγὼ γ' οὐ δεῖδια χεῖρας ἀάπτους
 Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ· 50
 ἔξουσιν γὰρ πάντας ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί·
 τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μή τι πάθωμεν,
 ἧ ῥ' ὁ γ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἵκελος ἠγεμονεύει
 Ἑκτωρ, ὃς Διὸς εὖχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.

σφῶιν δ' ὥδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν, 55
 αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
 ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτοῖς ἐγείρει.“

ἦ καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ἀμφοτέρω κεκοπῶς πληῆσεν μένεος κρατεροῖο, 60
 γυνῖα δ' ἔθνηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.
 αὐτοῖς δ', ὥς τ' ἱρηξ ὠκύπτερος ὥρτο πέτεσθαι,
 ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
 δρυήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο,
 ὥς ἀπὸ τῶν ἤϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων. 65

τοῖιν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
 „Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 μάντει εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι —
 οὐδ' ὃ γε Κάλχας ἐστί, θεοπρόπος οἰωνιστής· 70
 ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἡδὲ κνημῶν
 ῥεῖ ἔγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ.
 καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι,
 μαιμῶωσι δ' ἐνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεῖν.“ 75

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 „οὔτῳ νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἅαπτοι
 μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὥρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶ δὲ καὶ οἶος
 Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἅμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.“ 80

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 χάρμη γηθόσυννοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
 τόφρα δὲ τοὺς ὑπιδεν γαιήοχος ὥρσεν Ἀχιεύς,
 οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
 τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο, 85

καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐρίγνετο δερκομένοισιν
 Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
 τοὺς οἱ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
 οὐ γὰρ ἔφαν φεῦξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων
 ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὥτρυνε φάλαγγας. 90
 Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Αἴητον ἦλθε κελεύων
 Πηνέλεών θ' ἥρωα Θόαντά τε Διήλυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
 τοὺς δ' οἱ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὕμιν ἐγὼ γε 95
 μαρναμένοισι πέποιθα σῶσέμεναι νέας ἀμάς·
 εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 νῦν δὴ εἶδεται ἡμᾶρ ὑπὸ Τρῳέεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι,
 δεινόν, δ' οὐ ποτ' ἐγὼ γε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, 100
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
 φρυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰοίκεσαν, αἷ τε καθ' ὕλην
 θῶων παρδαλίων τε λύκων τ' ἥια πέλονται
 αὐτως ἡλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμη·
 ὥς Τρῳες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἡβαιόν.
 νῦν δὲ ἕκας πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
 ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησὶ τε λαῶν,
 οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτιός ἐστιν
 ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
 οὐνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
 ἡμέας γ' οὐ πῶς ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἀκεῶμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν. 115
 ὕμεις δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς

πάντες ἄριστοι ἔόντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἐγὼ γε
 ἀνδρὶ μαχησαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεθείη
 λυγρὸς ἑών· ὑμῖν δὲ νεμεσσωμαι περὶ κῆρι.
 ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μείζον 120
 τῇδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νείκος ὄρωρεν.
 Ἔκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοήν ἀγαθὸς πολεμίζει
 καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.

ὥς ῥα κελευτιῶν γαιήοχος ὥρσεν Ἀχαιοὺς. 125
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀλάντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
 καρτεραί, ἃς οὔτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρῳᾶς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἐμῖνον
 φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθελύμνω· 130
 ἄσπλις ἄρ' ἄσπιδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνῆρ·
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειᾶων ἀπὸ χειρῶν
 σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι. 135

Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ
 ἀντικρὺς μεμαῶς, ὀλοοίτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,
 ὃν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὥση,
 ῥήξας ἄσπετῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
 ὕψι δ' ἀναθρόσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ 140
 ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, εἰς ἱκνται
 ἰσόπεδον· τότε δ' οὐ τι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·
 ὥς Ἔκτωρ εἴως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
 ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγγιν, 145
 στῇ ῥα μάλ' ἐγχιριμφθεῖς. οἱ δ' ἀντίοι νῆες Ἀχαιῶν
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγύοισιν

ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς·

„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται, 150
 παρμένετ'· οὗ τοι δηρὸν ἐμὲ στήσουσιν Ἀχαιοί,
 καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 ἀλλ' ὁίω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
 ᾤρσε θεῶν ἑριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.“

ὣς εἰπὼν ᾧτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστων. 155
 Δηϊφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκειν
 Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
 Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν 160
 ταυρεῖν· τῆς δ' οὐ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηϊφοβος δὲ
 ἀσπίδα ταυρεῖν σχέθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χῶσατο δ' αἰνῶς 165
 ἀμφοτέρων, νίκης τε καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξεν.
 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὃ οἱ κλισίῃφι λέλειπτο.

οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρειν.
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα, 170
 Ἰμβριον αἰχμητήν, πολυῖππου Μέντορος υἱόν.
 ναῖε δὲ Πηδαιὸν πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,
 κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικαστήν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ εἰς Ἴλιον ἤλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν, 175
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὁ δὲ μιν τέλεον ἴσα τέκεσσιν.
 τὸν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχει μακρῷ
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὐτ' ἔπεσεν μελίη ὥς,

ἦ τ' ὕρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομένοιο
 χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση· 180
 ὣς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
 Ἐκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν, ὁ δ' Ἀμφίμαχον Κτεάτον υἱ' Ἀκτορίωνος 185
 νισσόμενον πολεμόνδε κατὰ στῆθος βάλε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
 κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγάλητορος Ἀμφιμάχοιο·
 Αἶας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ 190
 Ἐκτορος· ἀλλ' οὐ πῇ χρῶς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'. ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
 ὥς τε δέ μιν σθένει μέγαλῳ· ὁ δὲ χάσσαι' ὀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχλὸς δῖός τε Μενεσθεύς, 195
 ἄρχοι Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ἴμβριον αὐτ' Αἶαντε, μεμαότες θούριδος ἀλκῆς.
 ὥς τε δὴ αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπο καρχαροδόντων
 ἀρπάξαντε φέροντον ἀνὰ ῥωπήια πυκνά,
 ὕψου ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε, 200
 ὥς ῥα τὸν ὕψου ἔχοντε δῦω Αἶαντε κορυστὰ
 τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
 ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιζάμενος δι' ὀμίλον·
 Ἐκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσιν. 205
 καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
 νῆωνοιο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηιοτήτι,
 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἔτευχεν.

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν, 210
 ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξεί χαλκῷ.
 τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνειακιν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
 ἦεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενούνα
 ἀντιάει. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων 215
 εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὲ Θόαντι,
 ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
 Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμῳ·
 „Ἴδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
 οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπέειλεον υἴες Ἀχαιῶν;“ 220
 τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὼς ἀντίον ἤυδα·
 „ὦ Θόαν, οὗ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἰτίας, ὅσσον ἐγὼ γε
 γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
 οὔτε τινὰ θεὸς ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνη
 εἰκὼν ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ πονοῦντος 225
 μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεί Κρονίωνι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς.
 ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήιος ἦσθα·
 ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἰδῆαι·
 τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστω.“ 230
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Ἴδομενεῦ, μὴ κείνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
 ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέληθηθρα γένοιτο,
 ὃς τις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεθιῇσι μάχεσθαι.
 ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἄμα χρη 235
 σπεύδειν, αἱ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δῦ' ἐόντες.
 συμφερετὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
 νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.“
 ὧς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν·
 Ἴδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην ἐντυχτικὸν ἵκανε, 240

δύσεται τεύχεα καλὰ περὶ χροῦ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἴμεν ἄστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἦν τε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν
ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦεν
οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἰδομενῆος·

„Μηριόνη Μόλουν νῆε πόδας ταχύ, φίλταθ' ἐταίρων,
τίπτ' ἤλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηιοτῆτα; 250
ἦέ τι βέβληται, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή,
ἦέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.“

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα·
[Ἰδομενεὺς Κρητῶν βουλευφόρε χαλκοχιτώνων,] 255
ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λείλειπται,
οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
ἀσπίδα Διηφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.“

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦῤῥα·
„δούρατα δ', αἰ κ' ἐθέλῃσθα, καὶ ἔν καὶ εἰκοσι δῆεις 260
ἔστεῶτ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ οἷω
ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκάς ἰστάμενος πολεμίζειν·
τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.“ 265

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα·
„καὶ τοι ἐμοὶ παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἔστιν ἐλέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
ἀλλὰ μετὰ πρῶτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειρα 270
ἵσταμαι, ὅπποτε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.

ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἰδμεναι αὐτὸν δῖω.“

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα·
„οἶδ', ἀρετὴν οἶός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι; 275
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν, —
ἐνθ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφάνθη·
τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη,
οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός, 280
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵξει,
ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει
κῆρας διομένω, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὐτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λήν
ταρβεῖ, ἐπεὶ κεν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν, 285
ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαΐ λυγρῇ —
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
εἰ περ γὰρ κε βλῆο πονεύμενος ἢ ἐν τυπείῃς,
οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν 290
πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὥς
ἔστεῳτες, μὴ πού τις ὑπερφιάλως νεμεσῆσῃ·
ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιῶν ἔλευ ὄβριμον ἐγγος.“

ὥς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι 296
καρπαλίμως κλισίηνθεν ἀνείλετο χάλκεον ἐγγος,
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
οἶος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πολεμόνδε μέτεισιν,
τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής
ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν· 300
τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθον
ἦν μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷ γε

ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν
 τοῖσι Μηριόνης τε καὶ Ἴδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν
 ἦσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἰθιοπι χαλκῷ. 305
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Δευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὄμιλον;
 ἧ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἧ ἀνὰ μέσσοις,
 ἧ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθὶ ἔλπομαι οὕτως
 δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς.“ 310
 τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἤνδα·
 „νῆυσί μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἰαντὲς τε δῶ Τεϋκρὸς θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
 τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
 οἳ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο, 315
 [Ἔκτορα Πριαμίδην; καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.]
 αἰπὺ οἳ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
 ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν. 320
 ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ὃς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
 χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
 οὐδ' ἂν Ἀχιλλεὺς ῥηξήνορι χωρήσειεν
 ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐ πῶς ἐστὶν ἐρίζειν. 325
 νῶιν δ' ὥδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὅφρα τάχιστα
 εἶδομεν, ἥε τῷ εὐχος ὀρέξομεν ἥε τις ἡμῖν.“

ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηι
 ἦρχ' ἔμεν, ὅφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ἧ μιν ἀνώγειν.

οἳ δ' ὥς Ἴδομενεῖα ἶδον φλογὶ εἴκελον ἀλκήν, 330
 αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
 τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.

ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
 ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους, 335
 οἷ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἰστᾶσιν ὁμίχλην,
 ὥς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 ἀλλήλους καθ' ὁμιλον ἐναιρέμεν ὀξεί χαλκῷ.
 ἐφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγγείησιν
 μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν 340
 αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπο λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαεινῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
 ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

[τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δῶ Κρόνου νῆε κραταιῷ 345
 ἀνδράσιν ἡρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.
 Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην,
 κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
 ἠθέλε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιικὸν Ἴλιόθι πρό,
 ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ νῆα καρτερόθυμον. 350
 Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών,
 λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 ἢ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτρη,
 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γέγονει καὶ πλείονα ἦδη. 355
 τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινεν,
 λάθρη δ' αἶεν ἐγείρει κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ ἑοικώς.
 τοὶ δ' ἐριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο
 πείραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
 ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.] 360

ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἑῶν, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἴδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὥρσεν.
 πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησούθεν ἔνδον ἑόντα,
 ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθειν,

ἦτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην 365
Κασσάνδρην ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπώσμεν νῆας Ἀχαιῶν.

τῷ δ' ὁ γέρον Πριάμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίησι πιθήσας.

Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαιινῷ, 370
καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.

δοῦπήσεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπενύξατο φώνησέν τε·
„Ὁθρουνεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων,
εἰ ἔτεόν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅς' ὑπέστης 375

Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.

καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,

Αργεὸς ἑξαγαγόντες, ὀπνιέμεν, εἴ κε σὺν ἅμμιν

Ἴλιον ἐκπέρσῃς, ἐν ναιόμενον πολίεθρον. 380

ἀλλ' ἔπευ, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὗ τοι ἐδνῶται κακοὶ εἶμεν.“

ὣς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην

ἤρως Ἰδομενεὺς· τῷ δ' Ἀσῖος ἦλθεν ἀμύντωρ

πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων 385

αἶεν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἵετο θυμῷ

Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
λαιμόν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.

ἤριπε δ', ὥς ὅτε τις δρῶς ἤριπεν ἢ ἀχερωῖς

ἢ ἐπίτυς βλωθρῇ, τὴν τ' οὐρεσι τέκτονες ἄνδρες 390

ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι·

ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖς,

βεβρυχῶς κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.

ἐκ δὲ οἱ ἡνίοχος πλήρη φρένας, ἅς πάρος εἶχεν,

οὐδ' ὁ γ' ἐτόλμησεν δηῖων ὑπὸ χειρὸς ἀλύξας 395

ἄψ ἵππους στρέψαι. τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων ἐνεργέος ἔκπεσε δίφρου,
 ἵππους δ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς 400
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐκκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

Δηϊφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
 Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἴσῃ, 405
 τὴν ἄρ' ὃ γε ρινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
 δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 τῇ ὑπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 καρφαλέον δέ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος ἄνυσεν
 ἔγχος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 410
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ὑψήνορα ποιμένα λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπιδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Δηϊφοβος δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀύσας·
 „οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἀσίος, ἀλλὰ ἔφημι
 εἰς Αἰδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο 415
 γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ῥά οἱ ὥπασα πομπόν.“

ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμόν ὄρινεν·
 ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ ἐοῦ ἀμέλησεν ἑταῖρου,
 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν. 420
 [τὸν μὲν ἐπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα·]
 Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἵετο δ' αἰεὶ
 ἢ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι 425
 ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγδὸν Ἀχαιοῖς.

ἐνθ' Αἰσινήταο διοτρεφέος φίλον υἷον,
 ἦρω' Ἀλκάθοον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο,
 πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν Ἴπποδάμειαν,
 τὴν περὶ κῆρι φίλησσε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ 430
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσί· τούνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὠριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ· —
 τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῇι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
 θέλξας ὅσσε φαεινά, πέδησε δὲ φαιδίμα γυῖα· 435
 οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
 ἀλλ' ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον
 ἀτρέμας ἑσταότα στήθεος μέσον οὔτασε δουρὶ
 ἥρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 χάλκεον, ὃς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἦρκει ὄλεθρον· 440
 δὴ τότε γ' αὖτον ἄνυσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών, δόρου δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγειν,
 ἢ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
 ἔργχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 Ἰδομενεύς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὖσας· 445
 „Δηίφοβ', ἢ ἄρα δὴ τι εἰσκομεν ἄξιον εἶναι
 τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὖχεται οὕτως·
 δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίουρον· 450
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἷον ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε πολέσσ' ἄνδρεςσιν ἄνακτα
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνειακ
 σοὶ τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.“
 ὣς φάτο, Δηίφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν, 455
 ἢ τινά που Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων
 ἄψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιο καὶ οἷος.

ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
 ἔστεῳτ'· αἰεὶ γάρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ, 460
 οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν οὐ τι τίεσκεν.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἰνεῖα Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
 γαμβροῦ ἀμυνέμεναι, εἰ πέρ τί σε κῆδος ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔπευ, Ἀλκαθῶ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε 465
 γαμβρὸς ἔων ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἔοντα·
 τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔξενάριξεν.“

ὧς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πολέμοιο μεμηλῶς.
 ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς, 470
 ἀλλ' ἔμεν', ὥς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλλκὶ πεποιθῶς,
 ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολλὴν ἀνδρῶν
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεῖν·
 ὀφθαλμῶ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπεται· αὐτὰρ ὀδόντας
 θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἥδ' ἐκὼν ἀνδρας· 475
 ὧς μένειν Ἰδομενεὺς δουρικλυτός, οὐδ' ὑπεχώρειν,
 Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόν· αὖτε δ' ἐταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ' ἐσοφῶν Ἀφαρῆά τε Διήπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
 τοὺς δ' ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 480
 „δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἴω ἀμύνετε· δειδία δ' αἰνῶς
 Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
 ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἐνι πῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 εἰ γὰρ ὁμηλική γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ· 485
 αἰψά κεν ἡὲ φέροιτο μέγα κράτος ἡὲ φεροίμην.“

ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.

Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν,
 Δηίφοβόν τε Πάριον τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον, 490
 οἳ οἱ ἄμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὥς εἰ τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 πτόμεν' ἐκ βοτάνης· γάννυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 ὥς Αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθειν,
 ὥς ἰδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ. 495

οἱ δ' ἄμφ' Ἀλκαδῶφ αὐτοσχεδὸν ὥρμηθησαν
 μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων κατ' ὄμιλον
 ἀλλήλων. δύο δ' ἄνδρες ἀρήιοι ἔσοχον ἄλλων,
 Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηι, 500
 ἔεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεῖ χαλκῷ.

Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 ᾤχετ', ἐπεὶ ὅ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὕρουσεν. 505
 Ἰδομενεύς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ.

Ἰδομενεύς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
 ἐσπάσας, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ 510
 ὥμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.

οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι
 οὔτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἑδὼν βέλος οὔτ' ἀλέασθαι·
 τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἥμαρ,
 τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμψα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο. 515
 τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 Δηίφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρί,
 νῆδον ἐνναλίοιο· δι' ὧμον δ' ὄβριμον ἔγχος

ἔσχευ, ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 520
οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
υἱὸς ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσι
ἦστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
ἄθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐργόμενοι πολέμοιο. 525
οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν.
Δηίφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
ῥηπασε, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. 530
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὣς,
ἐξέρυσσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
ἃψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης
αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
ἐξήγγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους 535
ὠκέας, οἳ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
οἱ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεοντάτου ἔρρεε χειρὸς.
οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρειν. 540
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
λαιμὸν τύψ', ἐπὶ οἳ τετραμμένον, ὀξεί δουρί·
ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας 545
οὔτας ἐπαῖξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
ἥ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἰκάνει·
τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν, ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε καὶ αἰνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων 550

παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χροά νηλεί χαλκῷ
Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἱὸν ἔρυντο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσιν. 555
οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δῆϊων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
στρωφᾷτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἧσιν
ἦ τευ ἀκοντίσσαι ἦε σχεδὸν ὀρμηθῆναι.

ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον 560
Ἀσιάδην, ὃ οἱ οὔτα μέσον σάκος ὀξεί χαλκῷ
ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγέρας.
καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μέν' ὥς τε σκῶλος πυρρίκυστος,
ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης· 565
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
Μηριόνης δ' ἀπίοντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
αἰδοίων τε μεσηγνὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
γίγνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν.
ἐνθα οἱ ἔγχος ἐπηξεν· ὃ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ 570
ἥσπαιρ', ὥς ὅτε βοῦς, τὸν τ' οὔρεσι βονκόλοι ἄνδρες
ιλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δῆσαντες ἄγουσιν·

ὥς ὁ τυπεὶς ἥσπαιρε μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα θήν,
ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσας' ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν. 575

Δηίπυρον δ' Ἐλενος ξίφει σχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
ἦ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καί τις Ἀχαιῶν
μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν. 580
Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,

βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένω ἦρωι ἄνακτι
 δὲν δόρυ κραδᾶων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκεν.
 τῷ δ' ἄρ' ὁμαρτήδην ὁ μὲν ἔργει δξυόεντι
 ἵετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἰστῶ· 586
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ
 θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπιτατο πικρὸς οἰστός.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἄλωήν
 θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι
 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ καὶ λιμνητῆρος ἐρωῇ, 590
 ὥς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐκὰς ἔπιτατο πικρὸς οἰστός.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τὴν βάλεν, ἣ δ' ἔχε τόξον ἐύξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 ἀντικρὺς διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος. 596
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἐρυσεν μεγάλθυμος Ἀγῆνωρ,
 αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐυστροφῶ οἶδς ἄωτῳ,
 σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν. 600
 Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 ἦε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακῇ θανάτοιο τέλοςδε,
 σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτρόπευ' ἔγχος, 606
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐτασεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον 610
 ἄλτ' ἐπὶ Πείσανδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
 ἀξίνην ἐύχαλκον, ἐλατύνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ

μακρῷ ἐνξέστῳ· ἄμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 ἦ τοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδαμείης
 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὁ δὲ προσιόντα μέτωπον 615
 ῥινὸς ὑπερ πνυμάτης· λάκε δ' ὅστέα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
 παρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν,
 ἰδυνώθη δὲ πεσών. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
 „λείψετε θην οὔτω γε νέας Δαναῶν ταχυπόων, 620
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς,
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἵσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδὲ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείσατε μῆνιν
 ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν· 625
 οἷ μιν κουριδίην ἔλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 μαψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
 πῦρ ὁλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 ἀλλὰ ποθὶ σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος. 630
 Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν, σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
 οἷον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὑβριστῆσιν,
 Τρῳαίῃ, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο. 635
 πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότῃτος
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
 ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.“
 ὣς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα 640
 συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένος βασιλῆος

Ἀρπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πολεμίζων
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτίς ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν· 645
 ὃς ῥα τότε Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 πάντοσε παπταίνων, μὴ τις χροῖα χαλκῷ ἐπαύρη.
 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκήρε' διστὸν 650
 καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτω δεξιόν· ἀντάρ διστὸς
 ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρρησεν.
 ἐξόμενος δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
 θυμὸν ἀποπνείων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. 655
 τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
 ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
 ποινή δ' οὐ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.

τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο· χολώθη· 660
 ξείνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν·
 τοῦ ὃ γε χωόμενος προῖει χαλκήρε' διστόν.
 ἦν δέ τις Εὐχήμερ Πολυτίδου μάντιος υἱὸς
 ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
 ὃς ῥ' ἐν εἰδῶς κῆρ' ὀλοήν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε· 665
 πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολυτίδος
 νοῦσθ' ὑπ' ἀργαλήη φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν
 ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
 τῷ ῥ' ἄμα τ' ἀργαλήην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
 νοῦσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ. 670
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἔκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο διίφιλος, οὐδέ τι ᾔδη,

ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηιόωντο 675
 λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 ἐπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ὦτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 ἀλλ' ἔχεν, ἥ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσάλτο
 ῥηξάμενος Δαναῶν πνικινὰς στίχας ἀσπιστάων, 680
 ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
 θῖν' ἐφ' ἄλὸς πολιῆς εἰρυμέναι, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα
 ῥαχρεῖς γίγνοντο μάχη αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
 ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες, 685
 Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόνεντες Ἐπειοὶ
 σπουδῇ ἐπαῖσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο
 ὤσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἑκτορα δῖον·
 οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἄμ' ἔποντο 690
 Φεῖδας τε Στιχίος τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλεΐδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
 πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
 ἦ τοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀιλήος θείοιο
 ἔσκε, Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἐναιεν 695
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἀπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
 γνωτὸν μητρυνῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀιλεύς·
 αὐτὰρ ὁ Ἰφίκλοιο παῖς τοῦ Φυλακίδαο·
 οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 ναῦφιν ἀμυνόμενοι μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο. 700
 Αἶας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀιλήος ταχὺς υἱός,
 ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἡβαιόν,
 ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον
 ἴσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 πρυμνοῖσιν κερᾶεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς· 705

τὼ μὲν τε ξυγὸν οἶον εὐξοον ἄμφω ἐέργει
 ἱεμένω κατὰ ὦλκα, ταμεῖν ἐπὶ τέλσον ἀρούρης·
 ὥς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοιν.
 ἀλλ' ἦ τοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο, 710
 ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρῶς γούναθ' ἵκοιτο·
 οὐδ' ἄρ' Ὀιλιάδῃ μεγαλήτορι Δοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκῆρεας ἱπποδασειάς,
 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα, 715
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐυστροφῶ οἶδς ἀώτῳ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 δῆ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 μάρναντο Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ, 720
 οἱ δ' ὀπίθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ διστοί.

ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἅπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστιάς· 725
 „Ἑκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
 οὔνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμῆια ἔργα,
 τούνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιδμεναι ἄλλων.
 ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα θυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι·
 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆια ἔργα, 730
 [ἄλλω δ' ὀρχηστύν, ἑτέρω κίδαριν καὶ ἀοιδήν·]
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεὶ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
 καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 735
 πάντῃ γὰρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδθεν·

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
οἱ μὲν ἀφρεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους. 740
ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,
ἥ κεν ἐνὶ νῆεσσι πολυκλήισι πέσωμεν,
αἰ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἥ κεν ἔπειτα
παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἥ γὰρ ἐγὼ γε
δεῖδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοί. 745
χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
μῖμνει, δν οὐκέτι πάγχυ μάχης σήησεσθαι δῖω.

ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων,
[αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,]
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. 750
„Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἰμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο.
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν ἐν τοῖς ἐπιτείλω.“

ἥ ῥα καὶ ὥρμηθη ὄρεϊ νιφόμεντι ἑοικώς,
κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἡδ' ἐπικούρων. 755
οἱ δ' ἐς Πανθοῖδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἔκτορος ἔκλυον αὐδὴν.
αὐτὰρ ὁ Διήφοβόν τε βίην θ' Ἑλένοιο ἀνακτος
'Ασιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν
φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι. 760
τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους,
ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῆσιν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης 765
δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠυκόμοιο,
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 „Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς ἠπεροπεντά,
 ποῦ τοι Δηίφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος 776
 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἡδ' Ἄσιος Ὑρτάκου νῖός;
 ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὦλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἴλιος αἰπεινή, νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 „Ἔκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι, 775
 ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάκλιδα γείνατο μήτηρ·
 ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἐταίρων,
 ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλᾷς 780
 οἷω Δηίφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
 οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγγείησιν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα, φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι 785
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δυνάμεις γε πάρεστιν·
 παρ δυνάμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.“

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως.
 βᾶν δ' ἴμεν, ἐνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα, 790
 Φάλην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφῆτην
 Πάλμυν τ' Ἀσκανιόν τε Μόρυν θ' υἱ' Ἴπποτιώνος,
 οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἤλθον ἀμοιβοὶ
 ἡοὶ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὥρσε μάχεσθαι.
 οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ, 795
 ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἰσι πέδονδε,
 θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλλ' μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
ὥς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι, 800
χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.

Ἐκτωρ δ' ἡγείτο βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρην,
Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
ῥινοῖσιν πυκινὴν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαιινὴ σείετο πῆληξ. 805

πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
εἰ πῶς οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβάντι·

ἀλλ' οὐ σύγγει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·

„δαιμόνιε, σχεδὸν ἔλθέ· τί ἦ δειδίσσεαι αὐτως 810

Ἀργείους; οὐ τοί τι μάχης ἀδαήμενές εἰμεν,

ἀλλὰ Διὸς μᾶστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.

ἦ θῆν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάζειν

νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

ἦ κε πολὺ φθαίῃ ἐν ναιομένῃ πόλις ὑμῇ 815

χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περδομένη τε.

σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὅππότε φεύγων

ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν

θάσσοντας ἰσῆκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,

οἳ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.“ 820

ὥς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,

αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν

θάρσυνος οἶωνῳ. ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἐκτωρ·

„Αἴαν ἄμαρτοεπές, βουγᾶιε, ποῖον ἔειπες.

εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο 825

εἴην ἥματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,

τιοίμην δ', ὥς τίει' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,

ὥς νῦν ἡμέρῃ ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν

πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεται, αἶ κε ταλάσσης

μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χροῖα λειριδέντα 830
 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἡδ' οἰωνοὺς
 δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἱαχε λαὸς ὕπισθεν.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο 835
 ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἡχῇ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς ἀνυγὰς.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ξ.

Διὸς ἀπάτη.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἱαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,
 ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „φράξο, δῖε Μᾶχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοῇ θαλερῶν αἰζηῶν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον, 5
 εἰς ὃ κε θερμὰ λοετρὰ ἐνπλόκαμος Ἑκαμήδη
 θερμήνῃ καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπὴν.“

ὣς εἰπὼν σάκος εἴλε τετυγμένον υἱὸς ἑοῖο,
 κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο, 10
 χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο·
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ.
 στή δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἰσίδεν ἔργον αἰεκές,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὕπισθεν,
 Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τείχος Ἀχαιῶν. 15
 ὥς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
 ὁσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,

αὐτως, οὐδ' ἄρα τε προκνλίνδεται οὐδ' ἑτέρωσε
 πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διδος οὔρου,
 ὥς ὁ γέρων ὤρμαινε δαϊζόμενος κατὰ θυμόν 20
 διχτάδι', ἥ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων
 ἥε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν.
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
 μαρνάμενοι, λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρῆς 25
 νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.

Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες 30
 θῖν' ἔφ' ἄλδος πολιῆς· τὰς γὰρ πρῶτας πεδίονδε
 εἵρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ προμύῃσιν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
 τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλησαν ἀπάσης 35
 ἡιόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
 τῷ ῥ' οἱ γ' ὀψείοντες ἀντῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχυντο δέ σφιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραῖος
 [Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμόν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.] 40
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 δεῖδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἔκτωρ,
 ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων, 45
 μὴ πρίν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 πρίν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτείνειν δὲ καὶ αὐτούς.
 καίνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς, 50
οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστορ·
„ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.

τείχος μὲν γάρ δὴ κατερῆριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν 55
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαςτον ἔχουσιν
νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
ὅπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
ὥς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει. 60

ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„Νέστορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῇσι μάχονται, 65
τείχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον οὐδέ τι τάφρος,
οἷς ἐπὶ πόλλ' ἐπαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι,
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
[νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς.] 70
ἦδεα μὲν γάρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης, 75
ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
νυξ ἄβρογτη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο
Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας.

οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα. 80
βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν ἢ ἐάλῳῃ.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

οὐλόμεν', αἶθ' ὥφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλον
σημαίνειν, μῆδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς 85

ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.

οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυνάγυιαν

καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' διζύομεν κακὰ πολλὰ;

σίγα, μὴ τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90

μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,

ὃς τις ἐπίστατο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν

σκηπτοῦχος τ' εἶη καὶ οἱ πειθοίαιτο λαοὶ

τοσσοῖδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·

[νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον εἶπες·] 95

ὃς κέλει πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς

νῆας ἐυσσέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον.

Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσί περ ἔμπης,

ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπῃ. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ

σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἄλαδ' ἐλκομενάων, 100

ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.

ἐνθα κε σὴ βουλή δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

„ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ

ἀργαλή· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα 105

νῆας ἐυσσέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν νῆας Ἀχαιῶν.

νῦν δ' εἶη, ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,

ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἶη.“

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

„ἐγγὺς ἀνὴρ — οὐ δηθὰ ματεύσομεν —, αἶκ' ἐθέλητε 110

πέλθεσθαι καὶ μή τι κότῳ ἀγάσῃσθε ἕκαστος,
 οὔνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
 πατὴρ δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὖχομαι εἶναι
 Τυδεΐδης, ὃν Θῆβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.
 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115
 ὦκεον δ' ἐν Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Ἄργιος ἡδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότης Οἰνεύς,
 πατὴρ δ' ἐμοῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μένει, πατήρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη
 πλαγχθεῖς· ὥς γάρ πον Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 120
 Ἀδρήστοιο δ' ἐγῆμε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
 ἀφνειὸν βιότοιο, ἄλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
 πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
 πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐγχεΐη· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἐτέον περ. 125
 τῷ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
 μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον, ὃν κ' ἐν εἰπῶ.
 δεῦτ' ἵομεν πολεμόνδε, καὶ οὐτάμενοι περ, ἀνάγκη·
 ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δημοτῆτος
 ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἔλκει ἔλκος ἄρηται· 130
 ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
 θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ' οὐδὲ μάχονται.“
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδὲ πίδοντο·
 βὰν δ' ἵμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 οὐδ' ἀλαδὸς σκοπιῆν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 135
 ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἰοικώς,
 δεξιτερῇ δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ πον Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
 γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν 140
 δερκομένῳ, ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ φρένες, οὐδ' ἥβαιαι.

ἀλλ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλοιτο, θεὸς δὲ ἔσιφλώσειεν·
 σοὶ δ' οὐ πω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,,
 ἀλλ' ἔτι πον Τρώων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
 εὐρὺν κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψαι αὐτὸς 145
 φεύγοντας προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων."

ὥς εἰπὼν μέγ' ἄνυσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
 ὅσσον δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης,
 τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὅπα κρείων ἐνοσίχθων 150
 ἤκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.

"Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσιν
 σταῖς' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν, 155
 αὐτοκασίγνητον καὶ δαῖρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἰδης
 ἤμενον εἰσεῖδε, στρυγερός δὲ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
 μερμηρίξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὅπως ἑξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο. 160
 ἡδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 ἐλθεῖν εἰς Ἰδην ἐν ἐντύνασαν ἔαυτήν,
 εἰ πως ἱμεῖραίτο παραδραθέειν φιλόττη
 ἢ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
 χεῖν ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πνευκαλίμησιν. 165
 βῆ δ' ἱμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτενξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν
 κληῖδι κρυπτῇ· τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν.
 ἐνθ' ἦ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαιινὰς.
 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος 170
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ ἐδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·

τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ
 ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 τῷ ῥ' ἢ γε χροά καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας 175
 πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαινοὺς
 καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ.
 χρυσεῖης δ' ἐνετῆσι κατὰ στῆθος περονᾶτο. 180
 ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν ἐντρήτοισι λοβοῖσιν
 τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων
 καλῷ νηγατέω· λαμπρὸν δ' ἦν ἡέλιος ὥς· 185
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσομένη δ' Ἀφροδίτην
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ἦ ῥά νύ μοι τι πίδιοι, φίλον τέκος, ὅττι κεν εἴπω, 190
 ἧέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσομένη τό γε θυμῷ,
 οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;“
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 „Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
 αὐδα, ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, 195
 εἰ δύναιμι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.“
 τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 „δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἥμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
 δαμνᾷ ἀθανάτους ἡδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
 εἴμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβον πείρατα γαίης 200
 Ὀκεανὸν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἷ με σφοῖσι δόμοισιν ἐν τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον,
 δεξάμενοι Ρεῖης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς

γαίης νέρθε καθείσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
 τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω. 206
 ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
 εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότῃτι,
 αἰεὶ κέ σφι φίλῃ τε καὶ αἰδοίῃ καλεοίμην.“ 210

τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ·
 „οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
 Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.“

ἥ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
 ποικίλον, ἐνθα τέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο· 216
 ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότῃς, ἐν δ' ἱμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
 πάρφαις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
 τὸν δ' αὖ οἱ ἔμβαλε χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τῇ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἐγκάτθεο κόλπῳ
 ποικίλον, ᾧ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι 220
 ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.“

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρῃ,
 μειδήσασα δ' ἔπειτα ἔῳ ἐγκάτθετο κόλπῳ.

ἥ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτῃ,
 Ἥρῃ δ' αἶξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο, 226
 Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἥμαθίην ἐρατεινὴν
 σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὕρεα νιφόντα,
 ἀκροτάτας κορυφάς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
 ἐξ Ἀθώῳ δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσето κυμαίνοντα.

Ἀἴμονα δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος· 230
 ἐνθ' Ἰππῶ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Ἰππε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἡδ' ἔτι καὶ νῦν

πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἡματα πάντα. 235
 κοιμήσόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινῶ,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῳ.
 δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 χρύσειον· Ἡφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυθεὶς
 τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρηῖνυν ποσὶν ἦσει, 240
 τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νηδυμὸς Ὕπνος·
 „Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 ἄλλον μὲν κεν ἐγὼ γε θεῶν αἰιγενετῶν
 ρεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα 245
 Ὠκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε Κρονίουκος ἄσβον ἰκοίμην
 οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύει.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτε σὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή,
 ἡματι τῷ, ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς 250
 ἐπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 ἦ τοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 νηδυμὸς ἀμφιχυθείς, σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ
 ὄρσας' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' ἐν ναιομένην ἀπένεικας, 255
 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε
 ριπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔσοχα πάντων
 ζητεῖ· καὶ κέ μ' αἶστον ἀπ' αἰθέρος ἐμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ Νυξ δμῆτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 τὴν ἰκόμην φεύγων, ὁ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ· 260
 ἄξετο γάρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 „Ὕπνε, τί ἦ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς;
 ἦ φῆς ὥς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν, 265

ὥς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
 ἀλλ' ἰθ', ἐγὼ δέ κέ τοι χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλήσθαι ἄκοιτιν,
 [Πασιδέην, ἥς αἶν ἐέλδαι ἥματα πάντα.] 269

ὥς φάτο, χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα.
 „ἄγρει νῦν μοι ὅμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,
 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβοτείραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλλα μαρμαρέην, ἵνα νῶιν ἅπαντες
 μάρτυροι ᾗσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 ἣ μὲν ἐμοὶ δώσειν χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων, 275
 Πασιδέην, ἥς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἥματα πάντα.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 ὦμνυε δ', ὥς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ὅμοσέν τε τελεῦτησέν τε τὸν ὄρκον, 280
 τῷ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἰμβροῦ ἄστν λιπόντε,
 ἤερα ἐσσαμένω ῥίμπα πρήσσουντε κέλευθον.

Ἰδην δ' ἰκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλλα τῷ δ' ἐπὶ χέρσου
 βήτην, ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη. 285

ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ιδέσθαι,
 εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότε ἐν Ἰδῇ
 μακροτάτῃ πεφυῖα δι' ἡέρος αἰθέρ' ἵκανε·
 ἔνθ' ἦσ' ὅζοισιν πεπνυκασμένος εἰλατίνοισιν,
 ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσιν 290
 χαλκίδα κυκλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαραν ἄκρον
 Ἰδῆς ὑψηλῆς· ἶδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.

ὥς δ' ἶδεν, ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψε,
 οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότῃ, 295
 εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆας.

στῇ δ' αὐτῆς προπάρουθεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
 „Ἥρη, πῇ μεμανῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.“

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη· 300
 „ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης
 Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἷ με σφοῖσι δόμοισιν ἐν τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον·
 τοὺς εἴμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
 ἦδη γάρ θερὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται 305
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ἵπποι δ' ἐν προμυωρεῇ πολυπίδακος Ἴδης
 ἐστῆσ', οἷ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὕγρην.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
 μή πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ' κε σιωπῇ 310
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
 νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότῃ τραπέομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὦδε θεῶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς 315
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
 [οὐδ' ὅπότε ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
 ἢ τέκε Πειρίθοον θεόφιν μῆστωρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιῶννης,
 ἢ τέκε Περσῆα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν· 320
 οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἢ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θῆβῃ,
 ἢ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 ἢ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε χάρμα βροτοῖσιν· 325
 οὐδ' ὅτε Δῆμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,
 οὐδ' ὅποτε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,]

ὥς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἥμερος αἰρεῖ.“

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 330

εἰ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαίεται εὐνηθῆναι
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·
 πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶι θεῶν αἰγιγενετάων
 εὐδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
 πεφράδοι; οὐκ ἂν ἐγὼ γε τεδν πρός δῶμα νεοίμην 335
 ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
 ἐνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεὶ νύ τοι εὐαδεν εὐνή.“ 340

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „Ἥρη, μήτε θεῶν τό γε δείδιδι μήτε τιν' ἀνδρῶν
 ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
 χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶι διαδράκοι Ἡελίος περ,
 οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράσθαι.“ 345

ἥ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνον παῖς ἣν παράκοιτιν
 τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν διὰ φύεν νεοθηλέα ποίην,
 λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
 πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς' ἔεργεν.
 τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο 350
 καλὴν χρυσεῖν· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

ὥς ὁ μὲν ἀτρέμας εὐδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρεσσιν ἄκρῳ,
 ὕπνῳ καὶ φιλότῃ δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν·
 βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὀϊπύος
 ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ. 355

ἀρχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνε,
 καὶ σφιν κῦδος ὄπαξε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὐδῇ

Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
 Ἥρη δ' ἐν φιλότῃ παρήπαφεν εὐνηθῆναι.“ 360

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
 τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
 αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·
 „Ἀργεῖοι, καὶ δὴ αὐτε μεθίεμεν Ἑκτορι νίκην
 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρῃται; 365
 ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὐχεται, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
 κείνου δ' οὐ τι λήην ποδῇ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
 ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν·

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες. 370
 ἀσπίδες ὄσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἡδὲ μέγιστα,
 ἐσδάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναΐδησιν κορύθεσσι
 κρύψαντες, χερσὶν δὲ τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
 ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί
 Ἑκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα. 375

[ὃς δὲ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχῃ δ' ὀλίγον σάκος ὦμῳ,
 χεῖροσι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μεῖζονι δύτω“.]

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύου ἡδὲ πύθοντο.
 τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,

Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380
 [οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήια τεύχε' ἄμειβον.

ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρηα δὲ χεῖροσι δόσκεν.]

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
 βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ, 385

εἰκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι

ἐν δαΐ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.

Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἑκτωρ.

δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν

κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ, 390
 ἦ τοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοᾶα ποτὶ χέρσον,
 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέῳ ἀλεγεινῇ, 395
 οὔτε πυρὸς τόσσος γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καίεμεν ὕλην,
 οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε περὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή 400
 δεινὸν ἀνσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἴκτωρ
 ἔργχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 ἦ τοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου· 405
 τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροά. χῶσατο δ' Ἴκτωρ,
 ὅττι ῥα οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χεῖρός,
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ θοάων ἔχματα νηῶν 410
 παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἐν αἰέρας
 στήθος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς,
 στρόμβον δ' ὥς ἔσσευε βαλῶν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυῖς
 πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεείου γίννεται ὁδμὴ 415
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὐ περ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἰδηταί
 ἐγγὺς ἑὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγалоιο κεραυνός·
 ὥς ἔπεσ' Ἴκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσιν.
 χεῖρός δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ. 420

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμνείας
 αἰχμᾶς· ἀλλ' οὐ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περιβήσαν ἄριστοι,
 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ δῖος Ἀγένωρ 425
 Σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
 τῶν δ' ἄλλων οὐ τίς εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
 ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
 χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους
 ὠκέας, οἳ οἱ ὀπίσθε μάχης ἤδὲ πτολέμοιο 430
 ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἳ τὸν γε προτὶ ἄστρ' φέρον βαρέα στενάχοντα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἱξον ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δὲ οἳ ὕδωρ 435
 χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ γούνα κελαινεφῆς αἶμ' ἀπέμεσσεν.
 αὐτίς δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, τῷ δέ οἱ ὄσσε
 νυξ ἐκάλυψε μέλαινα, βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 Ἀργεῖοι δ' ὥς οὖν ἴδον Ἔκτορα νόσφι κιόντα, 440
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 ἔνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι
 Ἦνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηὶς ἀμύμων
 Ἦνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος. 445
 νὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπεται, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγγέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοῖδης, βάλε δὲ Προδοήνορα δεξιὸν ὦμον, 450
 νῆϊν Ἀρηιλύκοιο· δι' ὦμου δ' ὄβριμον ἔγχος

ἔσχευ, ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσῶν ἔλε γαίαν ἀγοστῶ.
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὐσας·

„οὐ μὲν αὐτ' οἶω μεγαθύμου Πανθοῖδαο

χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455

ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καί μιν οἶω

αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄιδος εἶσω.“

ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·

Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν,

τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460

καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·

Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν

λικριφὸς αἶζας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς

Ἀρχέλοχος· τῷ γὰρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.

τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ, 465

νεύατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·

τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῇ στόμα τε ῥῖνές τε

οὔδεις πληντ' ἢ περ κνήμαι καὶ γούνα πεσόντος.

Αἴας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·

„φράζεο, Πουλυδάμα, καὶ μοι νημερτές ἐνίσπες· 470

ἢ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προδοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι

ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,

ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο

ἢ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐσῴκειν.“

ἢ ῥ' εὖ γινώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν. 475

ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρί,

ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖν.

τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὐσας·

„Ἀργεῖοι λόμωροι, ἀπειλᾶν ἀκόρητοι,

οὐ θην' οἰοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἰζὺς 480

ἡμῖν, ἀλλὰ ποδ' ὥδε κατακτανέεσθε καὶ ὕμμες.

φράξεσθ', ὥς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει

ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοίῳ γε ποιῇ
 δηρὸν ἄτιτος ἔη. τῷ καὶ κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.“ 485

ὥς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
 ὥρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωήν
 Πηνελέωο ἄνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα
 υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα 490

Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὅπασσεν·
 τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μῶνον τέκεν Ἴλιονῆα·
 τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ
 καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὁ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 495

ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
 αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
 αὐτῇ σὺν πῆληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχῶν
 πέφραδ' ἐτε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα· 500

„εἰπέμεναι μοι, Τρῶες, ἀγανοῦ Ἴλιονῆος
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
 οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνηνορίδαο
 ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅππότε κεν δῇ
 ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.“ 505

ὥς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράργει' Ἀχαιῶν
 ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος. 510
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὔτα
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάληκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξεν·

Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα,
 Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην. 515
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἐπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
 οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσεν
 δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὠτειλὴν
 ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.
 πλείστους δ' Αἴας εἶλεν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός· 520
 οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπένσθαι ποσὶν ἦεν
 ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὕρσῃ.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο.

Παλίωξις παρὰ τῶν νεῶν.

αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
 χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι, ἔγρετο δὲ Ζεὺς
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης. 5
 στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἶδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
 Ἀργείους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
 Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἶδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εἵαθ'· ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχει ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων, 10
 αἶμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
 Ἔκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς. 15

οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
 πρώτη ἐπαύρηται καὶ σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
 ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τε κρέμω ὑψόθεν; ἐκ δὲ ποδοῖν
 ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἱηλα
 χρύσειον ἄρρηκτον, σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν 20
 ἐκρέμω· ἡλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 ῥίπνωσκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὅφρ' ἂν ἵκηται
 γῆν ὀλιγηπελέων. ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
 ἀζηχῆς ὁδύνῃ Ἡρακλῆος θείοιο, 25
 τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
 πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιόωσα
 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' ἐν ναιομένην ἀπένεικας.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὐτὶς
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα. 30
 τῶν σ' αὐτὶς μνήσω, ἵν' ἀπολλήξεης ἀπατάων,
 ὅφρα ἰδῇς, ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
 ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἅπο καί μ' ἀπάτησας.“
 ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 35
 „ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
 σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωίτερον λέχος αὐτῶν
 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μᾶψ ὁμόσαιμι· 40
 μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
 ἀλλὰ που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοὺς·
 αὐτὰρ τοι καὶ κέλῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην 45
 τῇ ἱμεν, ἥ κεν δῇ σὺ, κελαινεφές, ἡγεμονεύης.“

ὥς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζεις· 50
 τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
 αἶψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἑτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν καὶ δεῦρο κάλεσσον
 Ἴρην τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, 55
 ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἔλθῃ καὶ εἰπῇσι Ποσειδάωνι ἄνακτι
 πανσάμενον πολέμοιο τὰ ἅ πρὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι,
 Ἑκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 αὐτίς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λειάδῃ δ' ὀδυνάων, 60
 αἱ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 αὐτίς ἀποστρέψῃσιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας,
 φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήσι πέσωσιν
 [Πηλεΐδῃσι Ἀχιλλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον
 Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἑκτωρ 65
 Ἴλίου προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηνοὺς
 τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἷον ἐμὸν Σαρπηδόνα διον.
 τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἑκτορα δίος Ἀχιλλεύς.
 ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίσωξιν παρὰ νηῶν
 αἶεν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰς ὃ κ' Ἀχαιοὶ 70
 Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλᾶς.]
 τὸ πρὶν δ' οὗτ' ἄρ' ἐγὼ πάύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἑάσω,
 πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
 ὥς οἱ ὑπέστιν πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι, 75
 ἡματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γούνων
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίδθησε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν αἵξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν 80
 γαῖαν ἐληλουθῶς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ
 „ἐνθ' εἶην ἢ ἐνθα“ μενοινηήσῃ τε πολλὰ,
 ὥς κραιπνῶς μεμανῦα διέπτατο πότνια Ἥρη.
 ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες 85
 πάντες ἀνήξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
 ἦ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήφ
 δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίῃ ἦλθε θεόουσα,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἥρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένη δὲ ἔοικας· 90
 ἦ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου πάις, ὅς τοι ἀκοίτης.“
 τῇν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεά, λευκώλενος Ἥρη·
 „μὴ με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτή,
 οἷος ἐκείνου θυμός, ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
 ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἴσης· 95
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεται ἀθανάτοισιν,
 οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφάυσκεται· οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
 οὔτε θεοῖς, εἰ πέρα τις ἔτι νῦν δαίνυνται εὐφρων.“
 ἦ μὲν ἔρ' ὥς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη, 100
 ὥχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἦ δὲ γέλασσεν
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
 „νηπίοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες.
 ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσσουν ἰόντες 105
 ἦ ἔπει ἤε βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίξει
 οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.

τῷ ἔχεθ', ὅττι κεν ὕμμι κακὸν πέμπησιν ἐκάστω.
 ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηί γε πῆμα τετύχθαι· 110
 υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησιν δν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης."

ὣς ἔφατ', αὐτὰρ Ἄρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤυδα·
 „μὴ νῦν μοι νεμεσῇσεται, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 115
 τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ'. ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
 κείσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν."

ὣς φάτο, καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
 ξευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα. 120
 ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν
 ὦρτο διὲκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσεν·
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὤμων, 125
 ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἑλοῦσα
 χάλκεον· ἥ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·
 „μαινόμενε, φρένας ἡλέ, διέφθορας. ἦ νύ τοι αὐτως
 οὐατ' ἀκουέμεν ἔστι, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
 οὐκ αἰεῖς, ἃ τέ φησι θεά, λευκώλενος Ἥρη, 130
 ἣ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
 ἣ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
 ἄψ ἔμεν Οὐλυμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκη,
 αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς 135
 λείψει, ὃ δ' ἡμέας εἰσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον,
 μάρψει δ' ἑξείης, ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἑῆος·
 ἤδη γάρ τις τοῦ γε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων

ἢ πέφατ' ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ 140
πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.“

ὥς εἰποῦσ' ἴδρυσε θρόνον ἐνι θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς
Ἴριν θ', ἣ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισιν,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 145
„Ζεὺς σφὼ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃτε Διὸς τ' εἰς ὧπα ἰδῃσθε,
ἔρδειν, ὅττι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.“

ἣ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἥρη,
ἔξετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' αἵξαντε πετέσθην. 150
Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
εὐρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
ἦμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἔστεφάνωτο.
τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
στήτην· οὐδὲ σφωε ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ, 155
ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„βάσκει ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
πανσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἡδὲ πτολέμοιο 160
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.
εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσση
μεῖναι, ἐπεὶ εὖ φημι βίῃ πολὺν φέρτερος εἶναι 165
καὶ γενεῇ πρότερος, τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε ποδὴν νημεος ὠκέα Ἴρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτήτῃται νιφὰς ἥλ' χάλαζα 170

ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰδρηγενέος Βορέας,
 ὥς κραιπνῶς μεμανῦα διέπτατο ὠκέα Ἴρις·
 ἄγχου δ' ἰσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
 „ἀγγελίην τινά τοι, γαίηοχε κυανοχαῖτα,
 ἦλθον· δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς αἰγιόχοιο. 175
 πανσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
 εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεις, ἀλλ' ἀλογήσεις,
 ἠπεῖλει καὶ κείνος ἐναντίβιον πολεμίζων
 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγειν 180
 χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος, σὸν δ' οὐκ ὕθεται φίλον ἦτορ
 ἰσὺν οἱ φάσθαι, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
 „ὦ πόποι, ἣ ῥ' ἀγαθὸς περ ἔων ὑπέροπλον ἔειπεν, 185
 εἰ μ' ὁμοτίμον ἐόντα βίη ἀέκοντα καθέξει.
 τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκετο Ῥέα,
 Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Αἰδῆς ἐνέροισιν ἀνάσσει·
 τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 ἣ τοι ἐγὼν ἔλαχον πολὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ 190
 παλλομένων, Αἰδῆς δ' ἔλαχε ζόφον ἡερόεντα,
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
 γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
 τῷ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι φρεσὶν, ἀλλὰ ἔκηλος,
 καὶ κρατερός περ ἔων, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ. 195
 χερσὶ δὲ μὴ τί με πάγχυ κακὸν ὥς δειδισσέσθω·
 θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἷάσι βέλτερον εἶη
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτός·
 οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις· 200
 „οὔτῳ γὰρ δὴ τοι, γαίηοχε κυανοχαῖτα,

τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερὸν τε,
ἧ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
οἷσθ', ὥς πρεσβυτέροισιν ἐρινύες αἶνεν ἔπονται.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 205
„Ἰρι θεά, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἶδῃ.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
ὅππότε' ἂν ἰσόμορον καὶ δμῇ πεπρωμένον αἶση
νυικεῖν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν. 210

ἀλλ' ἧ τοι νῦν μὲν γε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω,
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·
αἶ' κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
[Ἥρης Ἐρμείῳ τε καὶ Ἡφαίστοιῳ ἄνακτος]
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθέλῃσει 215
ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήμεστος χόλος ἔσται.“

ὥς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαικὸν ἐννοσίγαιος,
δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἦρωες Ἀχαιοί.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 220
„ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοκορυστήν·
ἦδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἳ περ ἐνέρτεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἰόντες. 225
ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢδέ οἱ αὐτῷ
ἐπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξεν
χεῖρας ἐμάς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτί γε τελέσθῃ.
ἀλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
τὴν μάλ' ἐπισσείων φοβέειν ἦρωας Ἀχαιοὺς· 230
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω; ἐκατηβόλε, φαίδιμος Ἐκτωρ·
τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ

φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
 κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.“ 235

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων Ἰσηκι ἐοικῶς
 ὠκέϊ φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὤκιστος πετεηνῶν.

εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
 ἤμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν, 240
 ἀμφὶ ἔριγνῶσκαν ἐτάρους, ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
 παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 „Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο, τί ἦ δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 ἦς' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἰκάνει;“ 245

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
 „τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε, θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
 οὐκ αἰεὶς, ὃ με νηυσὶν ἐπι πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
 οὓς ἐτάρους ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 χειρμαδίῳ πρὸς στήθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς; 250
 καὶ δὴ ἐγὼ γ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἶδαο
 ἤματι τῷδ' ἵξεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 „θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἄοσσητῆρα Κρονίων
 ἐξ Ἰδης προσέηκε παρῆστάμεναι καὶ ἀμύνειν, 255
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
 ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπυνὸν πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότηρουνον πολέεσσι
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιῶν ἵπποισι κέλευθον 260
 πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.“

ὥς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
 ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,

δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳιο κροαίνων,
 εἰωθὼς λούεσθαι ἐυρρεῖος ποταμοῖο, 265
 κυδιῶν· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις αἰσسونται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιδῶς,
 ῥίμφα ἔ γούνα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὥς Ἑκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
 ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν. 270
 οἱ δ', ὥς τ' ἦ ἔλαφον κεράον ἢ ἄγριον αἶγα
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖωται·
 τὸν μὲν τ' ἡλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
 εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κινήμεναι αἰσιμον ἦεν·
 τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἠνυγένειος 275
 εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
 ὥς Δαναοὶ εἵως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο
 νύσσουντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυνοῖσιν,
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἑκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
 τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμὸς. 280
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
 ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
 νίκων, ὅπποτε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 285
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι
 οἷον δὴ αὐτ' ἐξαῦτις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
 Ἑκτωρ· ἦ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
 χερσὶν ὑπ' Αἰαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ τις αὐτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάσεν 290
 Ἑκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὥς καὶ νῦν ἐσσεσθαι δίομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται ὧδε μενοιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.

πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνῶξομεν ἀπονέεσθαι· 295
αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
στήομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες
δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
θυμῷ δεῖσεσθαι Δαναῶν καταδύναι ὄμιλον·“

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο. 300
οἳ μὲν ἄρ' ἄμφ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηι,
ὕσμινην Ἡρτυνον, ἀριστήας καλέσαντες,
Ἐκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305

Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
εἰμένος ὦμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θυοῦριν
δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν· 310
τὴν ἄρ' ὁ γ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἠγήσατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὥρτο δ' αὐτῇ
ὄξει' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀιστοὶ
θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηιθίων αἰζηῶν, 315
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.
ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπῶλων 320
σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄνσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
ἐν στήθεσσιν ἔθειλξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἳ δ', ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶν μέγ' οἶδν
θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος, 325

ὥς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
ἦκε φόβον, Τρῳαίην δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζεν.

ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
Ἑκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνεν,
τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων, 330
τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
ἦ τοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οἰλήος θείοιο
ἔσκε, Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἅπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς, 335
γνωτὸν μητρειῆς Ἑριώπιδος, ἣν ἐχ' Οἰλεύς·
Ἴασος αὖτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸς δὲ Σφήλαιο καλέσκετο Βουκολίδαο.

Μηκιστῇ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγῆνωρ. 340
Δηίοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὀπισθεν
φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.

ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ
ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ. 345
Ἑκτωρ δὲ Τρῳέεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
„νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἔαν δ' ἔναρα βροτόεντα·
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τὸν γε
γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα, 350
ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.“

ὥς εἰπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
κεκλόμενος Τρῳέεσσι κατὰ στίχας· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
πάντες δμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματα ἵππους
ἡχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 355
ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων

ἔς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακρὴν ἢδ' εὐρείαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἔρωή
γίγνεται, ὅππότε ἄνθρωπος σθένεος πειρώμενος ᾗσιν.
τῇ ῥ' οἱ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων 360
αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον πάσι ἄγχι θαλάσσης,
ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν,
ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
ὥς ῥα σύ, ἦε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ οἰζὺν 365
σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.

ὥς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Νέστωρ αὐτε μάλιστα Γερήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν, 370
εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
„Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τις τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ
ἦ βοὸς ἢ ὄϊος κατὰ πῖονα μηρία καίων
εὐχετο νοστιῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
τῶν μνησάι καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ, 375
μηδ' οὕτω Τρῶεςσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.“

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
ἀράων αἰὼν Νηληιάδαο γέροντος.
Τρῶες δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιοόχοιο,
μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης. 380
οἱ δ', ὥς τε μέγα κύμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότε ἐπείγῃ
ἰς ἀνέμον· ἡ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
ὥς Τρῶες μεγάλη ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο 385
ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἄφ' ἵππων,
οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες

μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναῦμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.

Πάτροκλος δ', εἵως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε 390
τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' ὃ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
ἦστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῷ
φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν 395
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
ῥῶμαξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ
χερσὶ καταπρηνέσς, ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤῤῥα·
„Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύνamai χατέοντί περ ἔμπης
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν· 400
ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἐγὼ γε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.“

τὸν μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο
παυροτέρους περ ἔδοντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἢ δὲ νέεσσιν.

ἀλλ' ὥς τε στάθμη δόρυ νήιον ἐξιθύνει 410
τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ εἰδὴ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.

Ἐκτωρ δ' ἄντ' Ἀλάντος ἐείσατο κυδαλίμοιο. 415
τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα,
οὔθ' ἔ τὸν ἄψ ὥσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.

ἐνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἶας
 πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στῆθος βάλε δουρὶ· 420
 δουπήσεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιδὸν ὀφθαλμοῖσιν
 ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρῳσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 425
 μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνει τῷδε,
 ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.“

ὣς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὃ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱόν, 430
 Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
 ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ξαθέοισιν,
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος ὀξεί χαλκῷ
 ἔστεῶτ' ἄγχ' Αἴαντος· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 νηὸς ἀπο προμνῆς χαμάδις πέσσε, λύντο δὲ γυῖα. 435
 Αἶας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηγύδα·
 „Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
 Μαστορίδης, ὃν νῶι Κυθηρόθεν ἐνδον ἔοντα
 ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν·
 τὸν δ' Ἔκτωρ μεγάρθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ 440
 ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;“

ὣς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη
 τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρῳέεσσιν ἐφίει.
 καὶ ῥ' ἔβαλε Κλείτον Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν, 445
 Πουλυδάμαντος ἑταῖρον ἀγανοῦ Πανθοῖδαο,
 ἠνία χερσὶν ἔχοντα· ὃ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
 τῇ γὰρ ἔχ', ἥ ῥα πολὺ πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἔκτορι καὶ Τρῳέεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ

ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν λεμένων περ. 450
 ἀνχένη γάρ οἱ ὀπίσθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 κείν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἤλυθεν ἵππων.
 τοὺς μὲν ὃ γ' Ἀστυνόφ Προτιάονος υἱεὶ δῶκεν, 455
 πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀιστὸν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν. 460
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥα φύλασεν
 Ἑκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
 ὅς οἱ ἐυστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός. 465
 Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 δαίμων ἡμετέρης, ὃ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
 πρῶιον, ὅφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀιστούς.“ 470

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 „ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγήρας·
 ἀντάρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμῳ
 μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς. 475
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε, δαμάσσεσθαι περ, ἔλοιεν
 νῆας ἐυσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.“

ὣς φάθ', ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
 ἀντάρ ὃ γ' ἄμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκεν 480

[ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθε· ἐνευεν]
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θεῶν Αἴαντι παρέστη.

Ἐκτωρ δ' ὥς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μᾶκρον ἄσας· 485

„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.

ὅρεια δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή, 490
ἡμὲν δ' ἐτοίοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,

ἥδ' ὅτινας μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν,
ὥς νῦν Ἀργείων μινύθῃ μένος, ἄμμι δ' ἀρήγῃ.

ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὕμεων
βλήμενος ἢ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ, 495

τεθνᾶτω· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλογός τε σόῃ καὶ παῖδες ὀπίσσω,
καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἰ κεν Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.“

ὥς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω. 500
Αἶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·

„αἰδῶς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι
ἢ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.

ἢ ἔλπεσθ', ἦν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ,
ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἦν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος; 505

ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Ἐκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;

οὐ μὰν ἐς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
ἡμῖν δ' οὐ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,

ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖρας τε μένος τε. 510
βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον ἢ βιῶναι,

ἥ δὴ θὰ στρεφύγεσθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι
 ὦδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.“
 ὧς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστων.
 ἐνθ' Ἐκτώρ μὲν ἔλε Σχεδῖον Περιμήδεος υἱόν, 515
 ἀρχὸν Φωκῆων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα
 ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πουλυδάμας δ' Ὀττον Κυλλήνιον ἐξενάριξεν,
 Φυλεῖδεω ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
 τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδὼν· ὁ δ' ὑπαιθρα λιάσθη 520
 Πουλυδάμας, καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
 εἶα Πανθόου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
 αὐτὰρ ὃ γε Κροίσμου στήθος μέσον οὔτασε δουρὶ.
 δοῦπήσεν δὲ πεσὼν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς ἐν εἰδῶς, 525
 Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατος ἀνδρῶν,
 Λαομεδοντιάδης, ἐν εἰδότα θούριδος ἀλκῆς·
 ὃς τότε Φυλεῖδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς· πυκινὸς δέ οἱ ἦρκεσε θῶρηξ,
 τὸν δ' ἐφόρει γνάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς 530
 ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος·
 ξείνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἑυφῆτης
 ἐς πόλεμον φορέειν θηρίων ἀνδρῶν ἀλεωρὴν·
 ὃς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἦρκεσ' ὄλεθρον.
 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης 535
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ δέξυόνεντι,
 ῥῆξε δ' ἀφ' ἱππείων λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.
 εἶος ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
 τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήιος ἦλθεν ἀμύντωρ, 540
 στή δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν, βάλε δ' ὤμον ὀπισθεν·
 αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμῶσα,

πρόσσω ἱεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
 τῷ μὲν εἰσάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 συλήσειν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν 545
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταονίδην ἐνένιπεν
 ἰφθιμον Μελάνιππον. ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηίων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ εἰς Ἴλιον ἤλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν, 550
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὁ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσιν·
 τὸν δ' Ἐκτωρ ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „οὔτῳ δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλου ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
 οὐχ ὀράας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἐπουνσιν; 555
 ἀλλ' ἔπεν· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισιν
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ κατ' ἄκρης
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν κτάσθαι τε πολίτας.“

ὥς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 Ἀργεῖους δ' ὥτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 560
 „ὦ φίλοι, ἄνδρες ἔστε καὶ αἰδῶ θεῶν ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἢ ἐφάνται·
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565
 ἐν θυμῷ δ' ἐβάλλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
 ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
 Ἀντίλοχον δ' ὥτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „Ἀντίλοχ', οὐ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 οὔτε ποσὶν θάσσω· οὔτ' ἄλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι 570
 εἴ τινα πού Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοιςθα.“

ὥς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυεν·
 ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ

ἀμφὶ ἔ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἤκεν, 575
 ἀλλ' Ἰκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον
 νισσόμενον πολεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
 δοῦπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
 βλημένῳ ἀΐξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῇφι θορόντα 580
 θηρητῆρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 ὥς ἐπὶ σοῖ, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθην Ἔκτορα δῖον,
 ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δημοτῆτα.
 Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἔων πολεμιστής, 585
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἰοικώς,
 ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσιν
 φεύγει, πρὶν περ ὄμιλον ἀολλίσσθῃμεναι ἀνδρῶν·
 ὥς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἔκτωρ
 ἡχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο· 590
 στῇ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων.
 / Τρῶες δὲ λείουσιν ἰοικότες ὠμοφάγοισιν
 νηυσὶν ἐπεσσεύονται, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
 ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνε· 595
 Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσιν θεσπιδαῆς πῦρ
 ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρῇν
 πᾶσαν ἐπικρήνυι· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι· 600
 ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.
 τὰ φρονέων νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
 Ἔκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.

μαίνεται δ', ὥς ὅτ' Ἄρης ἐγγέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ 605
 οὔρεσι μαίνεται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τὼ δέ οἱ ὅσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
 [Ἔκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ 610
 Ζεὺς, ὃς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
 τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ'· ἦδη γάρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἦμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφιν.] /
 καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων, 615
 ἣ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἥντε πέτρῃ
 ἡλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
 ἣ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 620
 κύματά τε τροφόντα, τὰ τε προσεφεύγεται αὐτῇ·
 ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὀμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ', ὥς ὅτε κύμα θοῇ ἐν νηὶ πέσῃσιν
 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἣ δέ τε πᾶσα 625
 ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα νῆυται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπὲρ θανάτοιο φέρονται·
 ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὁ γ' ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν, 630
 αἷ' ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
 μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὗ πω σάφα εἰδὼς
 θηρὶ μαχήσασθαι ἔλικος βοδὸς ἀμφὶ φονῇσιν·
 ἣ τοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
 αἰὲν ὁμοστικᾷ, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας 635

βοῦν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τότ' Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες, ὃ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφρήτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
 ἀγγελίης οἴχνησκε βίη Ἡρακληεῖη· 640

τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετάς, ἡμὲν πόδας ἡδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥα τόθ' Ἑκτορι κῦδος ὑπέριτερον ἐγγυάλιξεν.
 στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο, 645
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἔρκος ἀκόντων·
 τῇ δ' γ' ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἑκτωρ δ' ὄξυ νόησε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέδθη,
 στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἐταίρων 650
 κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρου,
 χραιοσμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἑκτορα δῖον.

εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
 νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη 655
 τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
 ἄθροοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
 καὶ δέος· ἄζηχες γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.

Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γοννούμενος ἄνδρα ἕκαστον· 660

„ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
 παίδων ἡδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἡδὲ τοκῆων,
 ἡμὲν ὅτεφ' ζώουσι καὶ ὧ κατατεθνήκασιν·
 τῶν ὑπερ' ἐνθάδ' ἐγὼ γονυάζομαι οὐ παρεόντων 665
 ἐστάμεναι κρατερῶς, μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.“

ὥς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 [τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὥσεν Ἀθήνη
 θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
 ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίου πολέμοιο· 670
 Ἔκτορα δὲ φράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
 ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδὲ μάχοντο,
 ἡδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.]
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
 ἐστάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν νῆες Ἀχαιῶν· 675
 ἀλλ' ὃ γε νηῶν ἱκρί' ἐπώχετο μακρὰ βιβάσθων,
 νῶμα δὲ ξυστὸν μέγα νάυμαχον ἐν παλάμῃσιν,
 κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν ἐν εἰδῶς,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους, 680
 σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστν δίηται
 λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ εἰ θηήσαντο
 ἀνέρες ἡδὲ γυναῖκες· ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
 ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἱκρία νηῶν 685
 φοῖτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἵκανε.
 αἰεὶ δὲ σμερδὸν βρόων Δαναοῖσι κέλευεν
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἔκτωρ
 μίμνεν ἐνὶ Τρώων δμάδῳ πύκα θωρηκτῶν·
 ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰθῶν 690
 ἔθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομενῶν,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 ὥς Ἔκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώροιο
 ἀντίος ἀίξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὥσεν ὑπισθεν
 χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ. 695
 αὐτὶς δὲ δριμύτῃ μάχῃ παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 φαίης κ' ἀκμητᾶς καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν

ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὄδ' ἦν νόος· ἥ τοι Ἀχαιοὶ
 οὐκ ἔφασαν φευξέσθαι ὑπὲκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, 700
 Τρῳσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάστου
 νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς.

οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἔκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 καλῆς ὠκνάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν 705
 εἰς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῳεὺς τε
 δῆλουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
 τόξων αἰκάς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
 ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι ἓνα θυμὸν ἔχοντες 710
 ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα. 715
 Ἔκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεδίει
 ἄφλαστον μετὰ χειρὶν ἔχων, Τρῳσὶν δὲ κέλευεν·
 „οἷσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκεν,
 νῆας ἐλεῖν, αἰὲν δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι 720
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήσι νέεσσιν
 αὐτόν τ' ἰσχανάσκον ἐρητύοντό τε λαόν.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.“ 725

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἐμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἰόμενος θανέεσθαι,

θρηνην ἐφ' ἐπιταπόδην, λίπε δ' ἱκρία νηὸς εἴσης.
 ἐνθ' ἄρ' ὃ γ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχει δ' αἰεὶ 730
 Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοῶων Δαναοῖσι κέλευεν·
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 ἄνδρες ἔσθε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
 ἥέ τινας φαμεν εἶναι ἀοσσητήρας ὀπίσσω, 735
 ἥέ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
 ἥ κ' ἀπαμυναιμέσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτῶν,
 πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἡμεῖα πατρίδος αἴης· 740
 τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίη πολέμοιο.“
 ἦ καὶ μαιμῶων ἔφεπ' ἔγχει ὄξυόεντι.
 ὅς τις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροίτο
 σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
 τὸν δ' Αἴας οὐτάσκει δεδεγμένος ἔγχει μακρῷ· 745
 δῶδεκα δὲ προπάρουθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὐτά.

ΙΛΙΑΔΟΣ Π.

Πατρόκλεια.

ὥς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐυσσέλμοιο μάχοντο·
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο ποιμένι λαῶν
 δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
 ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης θνοφερόν χέει ὕδωρ.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς, 5
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἥντε κούρη
 νηπίη, ἥ θ' ἅμα μητρὶ θεόυσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
 εἰανοῦ ἀπτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
 δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέσκεται, ὅφρ' ἀνέληται. 10
 τῇ ἱκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρουν εἴβεις.
 ἥέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφάνυσκεαι; ἥ ἐμοὶ ἀντῶ;
 ἥέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἔξ ἔκλυες οἶος;
 ζῶειν μὲν ἔτι φασὶ Μενοίτιον Ἄκτορος υἱόν,
 ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 15
 τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
 ἦε σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκονται
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
 ἐξαῦδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.“

τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφησ, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
 „ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρετατ' Ἀχαιῶν, 21
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 25
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἡδ' Ἀγαμέμνων,
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν διστῶ.
 τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,
 ἔλκε' ἀκείόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
 μὴ ἐμέ γ' οὔν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
 αἰναρέτη· τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ, 31
 αἶ κε μὴ Ἀργεῖοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
 νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατήρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκῇ δέ σε τίκτε θάλασσα
 πέτραι τ' ἡλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής. 35
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,

ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὕπασσον
Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.

δὸς δέ μοι ὥμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι, 40

αἷ κέ με σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
ῥῶσαιμεν προτὶ ἄστν νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων. 45

ὥς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἥ γὰρ ἔμελλεν
οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
,,ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἶον ἔειπες·

οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἣν τινα οἶδα, 50

οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·

ἀλλὰ τόδ' αἶνδον ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,

ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι

καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτει προβεβήκη·

αἶνδον ἄχος τό μοι ἔστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55

κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,

δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν ἐντείχεα πέρσας,

τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων

Ἀτρεΐδης ὥς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.

ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασομεν, οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἀσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἥ τοι ἔφην γε 61

οὐ πρὶν μηνιδμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ

νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῇ τε πτόλεμός τε.

τὴν δ' ὥμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῶθι,

ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι, 65

εἰ δὴ κῦάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν

νηυσὶν ἐπικρατέως, οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης

κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,

[Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
 θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον 70
 ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
 πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 οὐ γὰρ Τυδεΐδew Διομήδεος ἐν παλάμῃσιν
 μαίνεται ἐγγεῖη Δαναῶν ἀπὸ λoιγὸν ἀμῦναι· 75
 οὐδέ πω Ἀτρεΐδew ὁπὸς ἔκλυνον αὐδῆσαντος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου
 Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται, οἱ δ' ἀλαλητῶ
 πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.]
 ἀλλὰ καὶ ὧς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λoιγὸν ἀμύνων 80
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰδομένοιοι
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 πείθεο δ', ὧς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θειῶ,
 [ὥς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην 85
 ἂψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἄγλαα δῶρα πόρωσιν.]
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δῶη κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σὺ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις· 90
 μῆδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δημοτῇτι,
 Τρῶας ἐναιρόμενος προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,
 μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετᾶων
 ἐμβήῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νῆεσσι 95
 θείῃς, τοὺς δέ τ' ἑᾶν πεδίον κάτα δηριάσθαι.“
 [αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶιν δ' ἐκδῶμεν ὄλεθρον,

ὄφρ' οἷοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.] 100

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 δάμνα μιν Ζηνὸς τε νόος καὶ Τρῶες ἀγανοὶ
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαινή
 πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 καὶ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμνεν,
 ἔμπεδον αἶεν ἔχων σάκος αἰόλον, οὐδὲ δύναντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμῖζαι ἐρείδοντες βελέεσσιν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, καὶ δέ οἱ ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν 110
 ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἐκτὼρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς
 πληῖξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπισθεν, 115
 ἀντικρὺς δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χάλκείῃ χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
 γυνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ρίγησέν τε,
 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρεν 120
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρῶεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηὶ θοῇ· τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέστη κέχυντο φλόξ.

ὥς τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μῆρῳ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν 125
 „ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἵπποκέλευθε·
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἰωήν·
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φυνκτὰ πέλονται·
 δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.“

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.

κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν 131
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δευτέρον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν
 ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 ἄμφι δ' ἄρ' ὦμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον 135
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐντυκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθευ ἐνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρειν.
 [ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο, 140
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.]
 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν, 145
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα τίε μάλιστα,
 πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνι μεῖναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὑπάγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην,
 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἄρπυια Ποδάργῃ 150
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὀκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηγορίῃσιν ἀμύμονα Πηδάσον Ἴει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
 ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς
 πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὥς 156
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἳ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὖρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήιον αἵματι φοινόν·
 καί τ' ἀγέληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 160
 λάψοντες γλώσσησιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ

ἄκρον, ἐρευνόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
 τοιοὶ Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο 165
 ῥῶοντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήιος ἵστατ' Ἀχιλλεὺς
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεὺς
 ἐς Τροίην ἡγεῖτο διίφιλος· ἐν δὲ ἐκάστη
 πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι 170
 πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθειν,
 σημαίνειν, αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἥνασσεν.

τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοδώρηξ,
 υἱὸς Σπερχειοῖο διυπετέος ποταμοῖο,
 ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδῶρη 175
 Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα,

αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βῶρῳ Περιήρεος υἱί,
 ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὕπνιε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 τῆς δ' ἑτέρης Εὐδωρος ἀρήιος ἡγεμόνευεν
 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη, 180
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀργεῖφόντης

ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
 αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ ἀναβάς παρελέξατο λάθρη
 Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἷον 185
 Εὐδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
 ἐξάγαγε πρὸ φώσδε καὶ ἡελίου ἰδεν αὐγὰς,
 τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
 ἡγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα, 190
 τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας ἐὺ ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,

ἀμφαγαπαζόμενος ὥς εἴ θ' ἔδν υἷον ἐόντα.

τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήιος ἡγεμόνευεν
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
 ἔγχει μάρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἐταῖρον. 195

τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
 στήσεν ἐν κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 „Μυρμιδόνες, μή τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω, 200
 ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι
 πάνθ' ὑπὸ μηνιδμόν, καί μ' ἥτιάσθε ἕκαστος·
 ,σχέτιλι Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
 νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἐταῖρους·
 οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν 205
 αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὦδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάξετε· νῦν δὲ πέφανται
 φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἧς τὸ πρῖν γ' ἐράασθε·
 ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.“

ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 210
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινόϊσι λίθοισιν
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
 ὥς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ.
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν 216
 νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 πάντων δὲ προπάρουθε δὴν ἀνέρε θωρήσسونτο,
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 220
 βῆ δ' ἵμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέφγεν
 καλῆς δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 θῆκε ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐν πλήσασα χιτώνων

χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὔλων τε ταπήτων.
 ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος 226
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 οὐ τέ τω σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
 τό ῥα τότε' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεεῖω
 πρῶτον, ἔπειτα δ' ἐνιψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσιν,
 νύφατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον. 230
 εὖχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραννον·
 „Ζεῦ ἄνα Δωδωναίε Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου, ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
 σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι. 236
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 240
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
 θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὕφρα καὶ Ἔκτωρ
 εἴσεται, ἥ ῥα καὶ οἶος ἐπίστηται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων, ἥ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
 μαίνονθ', ὅππότε' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος. 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
 τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀρχεμάχοις ἐτάροισιν.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεύς.
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε 251
 δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἑξαπονέεσθαι.

ἥ τοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,

στῇ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ 255
εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν·

οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
ἔστιχον, ὅφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο

εἰνοδίους, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες, 260
[αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἐπὶ οἴκῳ ἔχοντας,]

νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν·
τοὺς δ' εἰ περ παρὰ τίς τε κῖων ἄνθρωπος ὁδίτης
κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσιν. 265

τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
ἐκ νηῶν ἔχοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὁρώρειν.

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
„Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληιάδεω Ἀχιλλῆος,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 270
ὥς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὅς μὲγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγγέμαχοι θεράποντες,
γυνῷ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.“

ὥς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 275
ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δ' ὥς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, 280
ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
μηνιθμὸν μὲν ἀπορρῖψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δοῦρὶ φαεινῷ
ἀντικρὺς κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο, 285

νηὶ πάρα πρυμνῇ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
καὶ βάλε Πυραίχμην, δὲ Παίονας ἱπποκορυστὰς
ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος·
τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσιν
κάππεσεν οἰμῶξας, ἔταροι δέ μιν ἀμφιφόβηθεν 290
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἦκεν ἅπασιν
ἡγεμόνα κτείνας, δὲ ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ δμαδῶ, Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295

νηῆς ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.
ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγρεῖτα Ζεὺς,
ἐκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ,
ὥς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπώσάμενοι δῆμιον πῦρ 301

τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή·
οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη. 305

ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηιλύχου βάλε μηρὸν
ἔργει ὀξύοντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·

ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔργχος, ὁ δὲ πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ 310
κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήμιος οὔτα θόαντα
στέφνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυνία.

Φυλεΐδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
μυῶν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔργχος αἰχμῇ 315
νεῦρα διεσχίσθη, τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν.

Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτασ' Ἀτύμνιον ὀξεί δουρὶ
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἥριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθείς, 320
 στὰς πρόσθεν νέκυσ· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῇ
 δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρῳ ἄραξεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν. 325
 ὥς τῷ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνοιο ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 υἱὲς ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
 θρέψεν ἀμαιομακέτην πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας 330
 ζῶν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὐθι
 λῦσε μένος, πλήξας ξίφει ἀνχένα κωπήεντι.
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 ἔλλαβε πορφυρέος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
 ἥμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω, 336
 τῷ δ' αὐτῖς ξιφέςσιν συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
 ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ κανλὸν
 φάσγανον ἐρραίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατος ἀνχένα θεῖνεν
 Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδν ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340
 δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεῖς ποσὶ καρπαλίμοισιν
 νύξ' ἱππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 Ἴδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεί χαλκῷ 345
 νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺς δόρυ χάλκεον ἐξεπέρρησεν
 νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλαιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·

ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας
πρῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν. 350

οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
ὥς δὲ λύκοι ἄρνεςσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
σίνται, ὑπὲκ μῆλων αἰρεύμενοι, αἷ τ' ἐν ὄρεσσιν
ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
αἶψα διαρπάξουσιν ἀνάκλιδα θυμὸν ἐχούσας· 355
ὥς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Αἴας δ' ὁ μέγας αἶεν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
ἴετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο,
ἀσπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ὦμους, 360
σκέπτειτ' ὀιστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἐταίρους.

ὥς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
αἰθέρος ἐκ δῖης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνη, 365
ὥς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἑκτορα δ' ἵπποι
ἐκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λείπε δὲ λαὸν
Τρωικόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκεν.
πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι 370
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
πάσας πλησαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
σκίδναδ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι 375
ἄπορον προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Πάτροκλος δ', ἣ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
τῇ δ' ἐχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον

προηέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαςον.
 ἀντικρὺς δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι 380
 [ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]
 πρόσσω ἰέμενοι, ἐπὶ δ' Ἑκτορι κέκλετο θυμός·
 ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
 ὥς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
 ἡματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ 385
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνη,
 οἷ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι, 390
 ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσai·
 ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 ὥς ἵπποι Τρῶαι μεγάλα στενάχοντο θέουσai.

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόληος 395
 εἷα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺς
 [νῆων καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῦ]
 κτεῖνε μεταῖσσω, πολέων δ' ἀπειλύντο ποινήν.
 ἔνθ' ἦ τοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαιινῷ,
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα· 400
 δοῦπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα Ἥνοπος νῖδον
 δεύτερον ὀρμηθεῖς — ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἡνία ἡίχθησαν· ὁ δ' ἔργχει νύξε παραστάς
 γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρεν ὀδόντων, 405
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὥς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἐπιπροβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνφῳ καὶ ἥνοπι χαλκῷ·
 ὥς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαιινῷ,

καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρῦλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ 411
 μέσσην καὶ κεφαλὴν· ἥ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυνθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα προηνῆς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρῦμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχλόν τε Πύριν τε 416
 Ἰφέα τ' Εὐιππὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Σαρπηδὼν δ' ὥς οὖν ἶδ' ἀμιτροχίτωνας ἐταίρους
 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας, 420
 κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
 „αἰδώς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε·
 ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
 ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.“

ἥ ὅρα καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. 426
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἶδεν, ἔκθορε δίφρου.
 οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντες μάχωνται,
 ὥς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 430

τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
 Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 „ὦ μοι ἐγών, ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν
 μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.
 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι, 436
 ἥ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσεως
 θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίνονι δήμῳ,
 ἥ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρην·
 „αἰνότατε Κρονίδην, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες. 440

ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἵσῃ,
 ἃψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶ κε ζῶν πέμψῃς Σαρπηδόνα θυδε δόμονδε, 445
 φράξῃ, μὴ τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
 πέμπειν θν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
 πολλοὶ γὰρ περὶ ἅστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
 νίεες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
 ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ, 450
 ἦ τοι μὲν μιν ἕασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τὸν γε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰών,
 πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον Ὕπνον,
 εἰς ὃ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται, 455
 ἐνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοὶ τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων·“
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίδθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 αἵματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
 παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλεν 460
 φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἐνθ' ἦ τοι Πάτροκλος ἀγκαλειτὸν Θρασύδημον,
 ὃς ῥ' ἥνυς θεράπων Σαρπηδόνοιο ἦεν ἄνακτος,
 τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα· 465
 Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
 δεύτερος ὀρμηθεὶς, ὃ δὲ Πηδάσων οὔτασεν ἵππον
 ἔργχει δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθῶν,
 καδ' δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τῷ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ξυγόν, ἡνία δὲ σφιν 470
 σύγχυτ', ἐπεὶ δὴ κεῖτο παρήγορος ἐν κονίῃσιν.

τοιοῦ μὲν Ἀντομέδων δουρικλυτὸς εὗρετο τέκμωρ·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 αἶψας ἀπέκοψε παρήγορον οὐδὲ μάτησεν,
 τῷ δ' ἰδυυθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν· 475
 τῷ δ' αὖτις συνίτην ἐριδος πέρι θυμοβόροιο.

ἔνθ' αὖ Σαρπηδῶν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαιινῷ,
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκῇ
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός, 480
 ἀλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχεται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
 ἤριπε δ', ὥς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωῖς
 ἢ ἐ πίτυς βλωθρῇ, τὴν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νῆμιον εἶναι·

ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖς, 485
 βεβρυχῶς κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.

ἤνυτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθῶν,
 αἰθωνα μεγάλθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 ὦλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος,
 ὥς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὼς ἀσπιστάων 490
 κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

„Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·

νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θοός ἐσσι.
 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας, 495

πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ περιμάρναο χαλκῷ.

σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὕνειδος
 ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἰ κέ μ' Ἀχαιοὶ

τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 500
 ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“

ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν

ὄφθαλμοὺς θίνας θ'· ὁ δὲ λαὸς ἐν στήθεσι βαίνων
 ἐκ χροὸς ἔλακε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῶ ἔποντο·
 τοιοῦτο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχος ἐξέρυσ' αἰχμὴν. 505
 Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιδώντας,
 λεμένους φοβέσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαῦκος δ' αἰλὸν ἄχος γένετο φθογγῆς αἰοντι·
 ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὃ τ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
 χειρὶ δ' ἐλὼν ἐπίεξε βραχίονα· τείρε γὰρ αὐτὸν 510
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰσθ
 τείχεος ὑψηλοῦ, ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.

εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 „κλυθι, ἄναξ, ὅς πού Λυκίης ἐν πίοιι δῆμῳ
 εἷς ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντος ἀκούειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.

ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξεῖης ὀδύνησιν ἐλήγεται, οὐδέ μοι αἶμα
 τερσῆναι δύναται, βαρύνει δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι 520
 ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὠριστος ὄλωλεν,
 Σαρπηδὼν Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' οὐ παιδὸς ἀμύνει.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισιν
 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνῳ πολεμίζειν, 525
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυνι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.“

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἐκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλέοιο
 αἶμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε, 530
 ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὥτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντα ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοιο ἀμφιμάχεσθαι·

αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβάσθων,
 Πουλυδάμαντ' ἐπι Πανθοῖδην καὶ Ἀγήνορα δῖον, 535
 βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἴκτορα χαλκοκορυστήν.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἴκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
 οἳ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 θυμὸν ἀποφθινύθουσι, σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
 κεῖται Σαρπηδῶν Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων, 541
 ὃς Λυκίην εἶρυντο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ·
 τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔργχει χάλκεος Ἄρης.
 ἀλλὰ, φίλοι, πάρσσητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλονται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν 545
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
 τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείρησιν.“

ὣς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατὰ κρῆθεν λάβε πένθος
 ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόληος
 ἔσκε, καὶ ἄλλοδαπὸς περ ἑών· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ 550
 λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἴκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνοιο. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὥρσε Μενoitιάδew Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
 Αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ· 555
 „Αἴαντε, νῦν σφῶιν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
 οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἧ καὶ ἀρείους.
 κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσῆλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
 Σαρπηδῶν· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
 τεύχεά τ' ὅμοιον ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων 560
 αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασσίμεθα νηλεὲς χαλκῷ.“

ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
 οἳ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύνναντο φάλαγγας,
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,

σύμβalon ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι 566
 δεινὸν ἄυσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὅλοην τάνυσσε κρατερῇ ὕσμινῃ,
 ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὁλοὸς πόνος εἴη.

ὥσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 βλῆτο γὰρ οὐ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 υἷος Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς, 571

ὃς ῥ' ἐν Βουδείῳ ἐν ναιομένῳ ἦνασσεν
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίζας
 ἐς Πηλῇ' ἰκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
 οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῇι ῥηξήνορι πέμπον ἔπεσθαι 575
 Ἴλιον εἰς ἐύπωλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο.

τόν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκνος βάλε φαίδιμος Ἐκτωρ
 χειρμαδίῳ κεφαλῇν· ἥ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής. 580

Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένητο φθιμένον ἐτάροιο,
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἱρῆκι ἐοικῶς
 ὠκέϊ, ὃς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε·
 ὥς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
 ἔσσυο καὶ Τρῶων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάροιο. 585

καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαίμενος φίλον υἷον
 αὐχένα χειρμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοιοῦ τένοντα.
 χῶρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ.

ᾧσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆλ' πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ 590
 ἢ καὶ ἐν πολέμῳ δηίων ὑπο θυμοραϊστέων,
 τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.

Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγρὸς ἀσπιστάων,
 ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάρυμον,
 Χάλκωνος φίλον υἷον, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων 595

ὄλβω τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν.
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στῆθος μέσον οὔτασε δουρί,
 στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
 δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
 ὥς ἔπες' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο, 600
 στὰν δ' ἄμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.

ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρῶων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Λαόγονον θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ· 605

τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὥχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἦκεν·

ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος· 610

πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδαι ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίσθη
 ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.

[αἶχμη δ' Αἰνείας κραδαινομένη κατὰ γαίης
 ὥχετ', ἐπεὶ ὃ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὕρουσεν.] 615
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε·

„Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἰ σ' ἔβαλόν περ.“

τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἠΰδα·
 „Αἰνεΐα, χαλεπὸν σε καὶ ἰφθιμὸν περ ἐόντα 620

πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
 ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θυητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξεί χαλκῷ,
 αἰψά κε καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιδῶς
 εὖχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.“ 625

ὥς φάτο, τὸν δ' ἐνένιπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·

„Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἔων ἀγορεύεις;
ὦ πέπον, οὗ τοι Τρῶες ὄνειδείοις ἐπέεσσιν
νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλή· 630
τῷ οὐ τι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.“

ὥς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
τῶν δ', ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὁρώρη
οὔρεος ἐν βήσσης· ἕκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκονή·
ὥς τῶν ὠρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 635
χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' ἐνποιητάων,
νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν
ἐκ κεφαλῆς ἔλυντο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους. 640
οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλεον, ὥς ὅτε μυῖαι
σταθμῷ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
ὠρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγρεα δεύει·
ὥς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλεον. οὐδέ ποτε Ζεὺς
τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαεινῷ, 645
ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῷ
πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων,
ἣ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἴκτωρ
χαλκῷ δηώσῃ ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔλῃται, 650
ἣ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
ὥδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
ὄφρ' ἥνυς θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
ἔξαυτις Τρῳάς τε καὶ Ἴκτορα χαλκοκορυστήν
ὥσαιτο προτὶ ἄστρ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 655
Ἴκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάγκιδα θυμὸν ἐνήκεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους

Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γάρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
 ἔνθ' οὐδ' ἰφθίμοι Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἶδον βεβλαμμένον ἦτορ 660
 κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάππεσον, εὐτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνος ἔντε' ἔλοντο
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός. 665
 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφές αἶμα κάθηρον
 ἔλθων ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσιν
 χρῖσόν τ' ἄμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσسون· 670
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἄμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὕπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πίοιι δῆμῳ,
 ἔνθα ἑταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἔστι θανόντων.“ 675

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνὴν,
 αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον αἰείρας,
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσιν
 χρῖσέν τ' ἄμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσεν· 680
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἄμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὕπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 κάτθεσαν ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πίοιι δῆμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Ἀυτομέδοντι κελεύσας
 Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη 685
 νῆπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληιάδαο φύλαξεν,
 ἦ τ' ἀν' ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείστων νόος ἡέ περ ἀνδρῶν·

[ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.] 690
 ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.

ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
 Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανατόνδε κάλεσσαν;
 Ἀδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἐχεκλον
 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην· 696
 τοὺς ἔλεν, οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.

ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν
 Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγγει θῦεν·
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐυδμήτου ἐπὶ πύργου 700
 ἔσση, τῷ ὅλοα φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.

τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
 χεῖρεςσ' ἀθανάτησι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσω.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσωτο δαίμονι ἴσος, 706
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ῥάξω, διογενὲς Πατρόκλεις· οὐ νύ τοι αἶσα
 σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
 οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.“
 ὣς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω, 710
 μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Ἐκτορ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
 δίζε γάρ, ἥε μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτὶς ἐλάσσας,
 ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
 ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε, 716
 Ἀσίῳ, ὅς μῆτρως ἦν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,
 αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, νῖδος δὲ Δύμαντος, ὅ
 ὅς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῆς ἐπὶ Σαγγαρίοιο·

τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 720
 „Ἔκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
 αἶθ' ὅσον ἤσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην·
 τῷ κε τάχα στυγερώς πολέμου ἀπερωήσειας.

ἀλλ' ἄγε Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
 αἶ' κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶη δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.“ 725

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι παίδιμος Ἔκτωρ
 ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 δύσεθ' ὄμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
 ἦκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζεν. 730

Ἔκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα οὐδ' ἐνάριζεν,
 αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε
 σκαυῇ ἔργος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
 μάρμαρον ὀκρίενθ', ὃν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυπεν· 735

ἦκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
 οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἔκτορος ἡνιοχῆα
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 ἵππων ἥνι' ἔχοντα, μετώπιον ὀξεί λαϊ.

ἀμφοτέρως δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν 740
 ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν

αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἑοικῶς
 κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.

τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὥς ῥεῖα κυβιστᾶ. 745

εἰ δὴ που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
 νηὸς ἀποθρῶσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
 ὥς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾶ.

ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.“ 750

ὥς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἥρωι βεβήκειν
 οἶμα λέοντος ἔχων, ὃς τε σταθμοὺς κερατῶν
 ἔβλητο πρὸς στήθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 ὥς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαῶς.
 Ἐκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἱππων ἄλτο χαμᾶζε. 755
 τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὥς θηρινθήτην,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
 ἄμφω πεινῶντες, μέγα φρονέοντες μάχεσθον·
 ὥς περὶ Κεβριόναο δὺω μῆστωρες ἀντῆς,
 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ, 760
 ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεί χαλκῷ.
 Ἐκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεδίει·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 ὥς δ' Εὐρύς τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλουιν 765
 οὐρεὸς ἐν βήσσης βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
 φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 αἷ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκας ὄξους
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων,
 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 770
 δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγειν
 λοῖ τε περόεντες ἀπὸ νευρῇφι θορόντες,
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφείλιξαν
 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κούλης
 κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων. 776
 ὄφρα μὲν ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκειν,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δ' ἥελιος μετενίσσεται βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν. 780
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν

Τρώων ἐξ ἑνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο,
 Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.
 / τρις μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θεῶ ἀτάλαντος Ἄρηι,
 σμερδαλέα ἰάχων, τρις δ' ἐννέα φῶτας ἐπεφνεν· 785
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 δεινός. / ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
 ἥερί γάρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν· 790
 στή δ' ὀπιθε, πλήξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
 χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὕσσε.
 [τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
 αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ ἔθειραι 795
 αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἱππόκομον πῆληκα μιαίνεσθαι κονίησιν,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 ῥύετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν
 ἧ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος. 800
 πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 ἄσπις σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
 λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.] /
 τὸν δ' ἄτῃ φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
 στή δὲ ταφῶν· ὀπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξεί δουρὶ 806
 ὤμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανθοῖδης Ἐύφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχεϊ θ' ἱπποσύνῃ τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισιν·
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας εἰκόσι βῆσεν ἀφ' ἵππων, 810
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἱππεῦ,

οὐδὲ δάμασς· ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὁμίλῳ,
[ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινεν
Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἔοντ', ἐν δημοτῇτι.] 815

Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς
ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἄλεινῶν.

Ἐκτωρ δ' ὥς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάρυμον
ἄψ ἀναχαζόμενον βεβλημένον ὀξεί χαλκῷ,
ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ 820
νείατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν. :

δούπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἦκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.

ὥς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη,
ὦ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
πίδακος ἄμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω· 825
πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·

ὥς πολέας πεφνόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν

Ἐκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχει θυμὸν ἀπηύρα,
καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Πάτροκλ', ἡ που ἐφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμήν, 830

Τρῳιάδας δὲ γυναικας, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας,

ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,

νήπιε· τῶν δὲ πρόσθ' Ἐκτορος ὠκέες ἵπποι

ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχει δ' αὐτὸς

Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω 835

ἡμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.

ἂ δεῖλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραϊσμήσεν Ἀχιλλεύς,

ὃς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·

μῆ μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,

νῆας ἐπὶ γλαφυράς, πρὶν Ἐκτορος ἀνδροφόνουιο 840

αἵματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·

ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.“

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη, Πατρόκλεις ἵππευ·

„ἤδη νῦν, Ἔκτωρ,· μεγάλ' εὖχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ με δάμασσαν
 [ῥηιδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.] 846
 τοιοῦτοι δ' εἰ πέρ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
 πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή καὶ Ἀητοῦς ἔκτανεν νῆος,
 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἔξαναρίζεις. 850
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 οὗ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
 χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.“

ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν· 855
 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθῶν παταμένη Ἀιδόσδε βεβήκειν,
 ὃν πότμον γούωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἔκτωρ·
 „Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
 τίς δ' οἶδ', εἰ κ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠυκόλοιο 860
 φθῆῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;

ὥς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἔξ ὠτειλῆς
 εἵρυσσε, λάξ προσβάς, τὸν δ' ὑπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρός.
 αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκειν,
 ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο· 865
 ἶετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
 ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ.

Μενελάου ἀριστεία.

οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς νῖδ' ἀρηίφιλον Μενέλαον
 Πάτροκλος Τρῶεσσι δαμείς ἐν δηιοτῆτι.

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένοσ' αἰθοπι χαλκῷ,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
 πρωτοτόκος κινυρή, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο· 5

ὥς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
 πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 τὸν κτάμεναι μεμαῶς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.

οὐδ' ἄρα Πανθόου υἱὸς ἐνυμελίης ἀμέλησεν
 Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ 10
 ἔστι, καὶ προσέειπεν ἀρηίφιλον Μενέλαον·

„Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 χάζεο, λείπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
 οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 15
 τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι·
 μή σε βάλλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.“

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
 οὔτ' οὔν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λέοντος 20
 οὔτε σὺδὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει,
 ὅσσον Πανθόου υἱὲς ἐνυμελίαι φρονέουσιν.
 οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίῃ Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
 ἧς ἥβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὦνατο καὶ μ' ὑπέμεινεν 25
 καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
 ἔμμεναι· οὐδέ ἔφημι πόδεσσί γε οἷσι κιόντα
 εὐφροῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆας.
 ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἰ κέ μευ ἄντα
 στήῃς· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω 30
 ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμείο,
 πρὶν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.“

ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ πείθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·

„νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφές, ἥ μάλα τίσεις
 γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις,
 χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο, 36
 ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόου καὶ πένθος ἔθηκας.
 ἧ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
 εἰ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῆν καὶ τεύχε' ἐνείκας
 Πανθόῳ ἐν χεῖρεσσι βάλλω καὶ Φρόντιδι δῖῃ. 40
 ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται.
 οὐδέ τ' ἀδήριτος, ἧ τ' ἀλκῆς ἧ τε φόβοιο.“

ὣς εἰπὼν οὕτωςε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ 45
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί,
 ἅψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χειρὶ πιθήσας·
 ἀντικρὺς δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκῇ.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ· 50
 αἷματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
 πλοχμοὶ θ', οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
 οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθιλὲς ἐλαίης
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
 καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαί δονέουσιν 55
 παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρῦει ἄνθει λευκῷ·
 ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πανθόου υἱὸν ἐυμελίην Εὐφορβον
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα. 60
 ὥς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλλῇ πεποιθώς,
 βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἧ τις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει

δηῶν· ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες 65
 πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν· ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 ὥς τῶν οὗ τιμι θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.

ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο 70
 Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσαστο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃς ῥά οἱ Ἔκτορ' ἐπῶρσε θεῶ Ἀτάλαντον Ἄρηι,
 ἀνέρι εἰσάμενος, Κικλόνων ἡγήτορι Μέντη·

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχνητα διώκων, 75
 ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἄλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἤδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῇ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήμιος Ἀτρεὺς υἱὸς

Πατρόκλῳ περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἐπεφνευ, 80
 Πανθοῖδην Ἐύφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἄλκῃς.“

ὥς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ἀπαινόμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ 85
 κείμενον· ἔρρει δ' αἶμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθιοπι χαλκῷ,
 ὀξέα κεκληγῶς, φλογὶ εἵκελος Ἥφαιστοιο
 ἀσβέστω· οὐδ' υἱὸν λάθην Ἀτρεὺς ὀξὺ βοήσας·

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 90
 „ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ
 Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσῇσεται, ὅς κεν ἰδῇται.

εἰ δέ κεν Ἔκτορι μῶνος ἔων καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 αἰδεσθεῖς, μὴ πῶς με περιστήωσ' ἕνα πολλοί· 95

Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὅππότε' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
 ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθῃ.
 τῷ μ' οὐ τις Δαναῶν νεμεσῆσεται, ὅς κεν ἴδῃται 100
 Ἑκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην·
 ἄμφω κ' αὐτὶς ἰόντες ἐπιμνησάμεθα χάρμης
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσάμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη.“ 105

εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρόν,
 ἐντροπαλιζόμενος ὥς τε λῖς ἠυγένειος,
 ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δύνανται 110
 ἔρχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
 ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο κλέ ξανθὸς Μενέλαος.
 στῇ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων,
 παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν. 115
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ θέειν, εἶταρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἠΰδα·
 „Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος 120
 σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.“
 ὥς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφροσι θυμόν ὄρινεν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἑκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα, 125
 ἔλχ', ἵν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξεί χαλκῷ,

τὸν δὲ νέκυν Τρώησιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη·
 Αἶας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥντε πύργον.
 Ἐκτορ δ' ἄψ ἔς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων,
 ἔς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὃ γε τεύχεα καλὰ 180
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἶας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας
 ἐστήκειν, ὥς τις τε λέων περὶ οἴσι τέκεσσιν,
 ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δέ τε σθένει βλεμεαίνει, 185
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὥς Αἶας περὶ Πατρόκλῳ ἦρωι βεβήκειν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 ἐστήκει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.

Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάις, Λυκίων ἀγὼς ἀνδρῶν,
 Ἐκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ· 141
 „Ἐκτορ εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·
 ἦ σ' αὐτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξηλιν ἐόντα.
 φράζεο νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσεις
 οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάσιν· 145
 οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 εἴσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεὶ.
 πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεις μεθ' ὄμιλον,
 σχέτλι', ἐπεὶ Σαρπηδὸν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον 150
 κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλει τε καὶ αὐτῷ,
 ζωὸς ἐὼν· νῦν δ' οὗ οἱ ἀλαλκόμεναι κύνας ἔτλης.
 τῷ νῦν, εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
 οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος. 155
 εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρόδες ἐνείη,
 ἄτρομον, οἶόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἷ περὶ πάτρης

ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἰσω.
 εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἄνακτος 160
 ἔλθοι τεθνηὼς καὶ μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ ἐντεα καλὰ
 λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἰσω·
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μὲγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες. 165
 ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασθας
 στήμεναι ἅντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δηίων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰδυς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστιν.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 „Γλαῦκε, τί ἦ δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες; 170
 ὦ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβόλακα ναιετάουσιν·
 νῦν δέ σευ ὦνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες,
 ὃς τέ με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομείναι.
 οὐ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων· 175
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείστων νόος αἰγιόχοιο,
 ὃς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 φηιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο καὶ ἶδε ἔργον,
 ἥε πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὥς ἀγορεύεις, 180
 ἦ τινὰ καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα,
 σήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.“

ὥς εἰπὼν Τρῶεσσιν ἐκέλετο μακρὸν αὖσας·
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 185
 ὅφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἐντεα δύω
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.“

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκτωρ

δῆριον ἐκ πολέμοιο, θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
 ὦκα μάλ', οὐ πω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών, 190
 οἱ προτὶ ἄστν φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
 στας δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύου ἔντε' ἄμειβεν·
 ἦ τοι ὁ μὲν τὰ ἅ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρήν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεν
 Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνες 195
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὕπασσεν
 γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγγήρα.

τὸν δ' ὥς οὖν ἀπάνευθεν ἶδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 κινήσας ῥα κάρη προτὶ δν μυθήσατο θυμόν· 200
 „ἄ δεῖλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
 ὅς δὴ τοι σχεδὸν εἴσι, σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 ἀνδρὸς ἀριστῆος, τὸν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνῆέα τε κρατερόν τε,
 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων 205
 εἴλεν· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλῆξω
 τῶν ποινὴν, ὃ τοι οὐ τι μάχης ἐκνοστήσαντι
 δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.“

ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων,
 Ἐκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ, δὴ δέ μιν Ἀρης 210
 δεινὸς ἐννάλιος, πλησθέν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντός
 ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων, ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσιν
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
 ὠτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσιν, 215
 Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
 Ἀστεροπαῖόν τε Δεισῆνορά θ' Ἴππόθοόν τε,
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἐννομον οἰωνιστήν·
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων· 220
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
 ἐνθάδ' ἄφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον,
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ 225
 λαούς, ὑμέτερον δὲ ἕκαστον θυμὸν ἀέξω.
 τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἦ ἀπολέσθω
 ἢ σαωθήτω· ἦ γὰρ πολέμου ὀαριστὺς.

ὃς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπησ
 Τρῶας ἐς ἵπποδάμους ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ οἱ Αἴας, 230
 ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
 ἔξω ἐγὼ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσειται, ὅσσον ἐμοί περ.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρῖσαντες ἔβησαν,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο· 235

νήπιοι, ἣ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 „ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφές, οὐκέτι νῶϊ
 ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστήσέμεν ἐκ πολέμοιο.

οὐ τι τόσον νέκυσος περιδείδια Πατρόκλοιο, 240
 ὃς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνούς,
 ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μή τι πάθῃσιν,
 καὶ σῇ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
 Ἐκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.

ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἣν τις ἀκούσῃ.“ 245

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίδθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 οἳ τε παρ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 δῆμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος 250

λαοῖς, ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
 ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν.
 ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
 Πάτροκλον Τρώῃσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.“ 255

ὣς ἔφατ', ὁξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δημοτῆτα·
 τὸν δὲ μετ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρεῖφόντη.
 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἰποι, 260
 ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;

Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
 ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διυπετέος ποταμοῖο
 βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 ἠιόνες βοῶσιν ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω, 265
 τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἡέρα πολλὴν
 χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἤχθαιρε πάρος γε, 270
 ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·

μίσησεν δ' ἄρα μιν δηῖων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρώῃσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὥρσεν ἐταίρους.

ὥσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν 275
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἐγχεσιν ἰέμενοί περ,
 ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο. μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
 μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γὰρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 280
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συτὶ εἵκελος ἀλκῇν

καπρίῳ, ὃς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηούς
 ῥηιδίως ἐκέδασσεν ἐλιζάμενος διὰ βήσας·
 ὥς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγανοῦ, φαίδιμος Αἴας,
 ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285
 οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἄστν πότι σφέτερον ἐρύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 ἦ τοι τὸν Αἰθίοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς
 Ἴπποδόος ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
 δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας, 290
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαῖξας δι' ὀμίλου,
 πλῆξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 ἦρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ, 295
 πληγείσ' ἔργχει τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
 αἱματόεις. τοῦ δ' αὐθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγάλητορος ἦκε χαμᾶζε
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσσε πρηνῆς ἐπὶ νεκρῷ, 300
 τῇλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβώλακος, οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἐπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Ἐκτωρ δ' αὐτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος 305
 τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,
 Φωκῆων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῇ
 οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσων,
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληίδα μέσσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρῃ
 αἰχμῇ χαλκείῃ παρὰ νεῖατον ὦμον ἀνέσχευ. 310
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυννα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱόν,

Ἴπποθῶ περιβάντα μέσῃν κατὰ γαστέρα τύψεν,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'. ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 315
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν θ' Ἴπποθόον τε, λύνοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.

ἐνθα κεν αὐτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν.

Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες, 320
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν
 κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὥτρυνε δέμας Περίφαντι ἰοικῶς
 κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδῶς. 325
 τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 „Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινήν; ὥς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους,
 κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιθότας ἠνορέῃ τε
 πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας. 330
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
 νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.“

ὥς ἔφατ', Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἐσάντα ἰδὼν, μέγα δ' Ἔκτορα εἶπε βοήσας·
 „Ἔκτορ τ' ἡδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἡδ' ἐπικούρων, 335
 αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ', ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείῃσι δαμέντας.
 ἀλλ' ἔτι γάρ τίς φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν', ὕπατον μῆστωρα, μάχης ἐπιτάροθον εἶναι·
 τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἵομεν, μηδ' οἷ γε ἔκηλοι 340
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασαιάτο τεθνηῶτα.“

ὥς φάτο, καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλεμος ἔστη·
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.

ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειώκριτον οὔτασε δουρί,
 υἷον Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον. 345
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Λυκομήδης,
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλακος εἰληλούθειν, 350
 καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήιος Ἀστεροπαῖος,
 ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντῃ
 ἐστεῶτες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο. 355
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο πολλὰ κελεύων·
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγειν
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἄμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθὼν 360
 δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον
 νεκροὶ ὁμοῦ Τρῶων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
 καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτὶ γε μάχοντο,
 παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυνθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
 ἀλλήλοισι καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν. 365
 ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
 οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
 ἠέρι γὰρ κατέχοντο, μάχης ἐπὶ θ' ὄσσον ἄριστοι
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.
 οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ 370
 εὖκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγὴ
 ἡελίου ὄξεια, νέφος δ' οὐ φαίνεται πάσης
 γαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπανόμενοι δὲ μάχοντο,
 ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,

πολλὸν ἀφεσταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον 375
 ἥερι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ,
 ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐ πω φῶτε πεπύσθην,
 ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
 ζῶν ἐνὶ πρώτῳ δμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι. 380
 τὼ δ' ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἐταίρων
 νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ
 ὀτρύνων πολεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὁρώρειν
 ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῷ νωλεμεὺς αἰεὶ 385
 γούνατά τε κυῆμαί τε πόδες θ' ὑπένερθεν ἐκάστου
 χεῖρές τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοι
 ἄμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
 λαοῖσιν δῶή τανύειν, μεθύουσιν ἀλοιφῇ· 390
 δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσιν
 κυκλόσ', ἄφαρ δέ τε ἱκμᾶς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφῇ
 πολλῶν ἐλκόντων, τάννυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
 ὥς οἱ γ' ἐνθά καὶ ἐνθά νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 ἔλκεον ἀμφοτέροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμός, 395
 Τρῳσὶν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὁρώρειν
 ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσφόος οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τὸν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι
 τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400
 ἥματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ᾔδεε Πάτροκλον τεθνηότα διὸς Ἀχιλλεύς·
 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θεοάων,
 τείχει ὑπο Τρώων. τό μιν οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεθνᾶμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχρὺ μὲν πύλησιν, 405

ἄψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθην, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
ἣ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα·

δὴ τότε γ' οὗ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος. 411

οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
νωλεμές ἐγχερίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.

ᾧδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

„ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἐνκλεές ἀπονέεσθαι 415

νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα

πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,

εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν

ἄστυ πότι σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.“

ὥς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδῆσασκεν· 420

„ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι

πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.“

ὥς ἄρα τις εἶπεςκε, μένος δ' ὕρσασκεν ἐκάστων.

ὥς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς

χάλκεον οὐρανὸν ἵκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο· 425

ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες

κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πνυθέσθην ἡνιόχοιο

ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο.

ἣ μὰν Αὐτομέδων Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς

πολλὰ μὲν ἄρ' μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων, 430

πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἄρειῃ·

τῷ δ' οὔτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλησποντον

ἠθελέτην ἵεναι οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοὺς,

ἀλλ' ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἣ τ' ἐπὶ τύμβῳ

ἀνέρος ἐστήκη τεθνηότος ἥδ' γυναικός, 435

ὥς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρῳ ἔχοντες,

οὔδ' ἐνίσκίμψαντε καρῆατα· δάκρυα δέ σφιν
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
 ἡνιόχοιο πόθῳ, θαλερὴ δ' ἐμιαίνετο χαίτη
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν. 440
 μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ δν μυθήσατο θυμόν·
 „ἄ δειλῷ, τί σφῶι δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
 θυητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρῳ τ' ἀθανάτῳ τε;
 ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον; 445
 οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
 ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἑκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
 ἦ οὐχ ἄλλης, ὥς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;
 σφῶιν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἡδ' ἐνὶ θυμῷ, 451
 ὄφρα καὶ Ἀὐτομέδοντα σάωσεται ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐνστέλμους ἀφίκωνται
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“ 455

ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἡν·
 τῷ δ' ἀπὸ χαιτῶν κονίην οὐδάσδε βαλόντε
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἀὐτομέδων μάχετ', ἀγνύμενός περ ἑταῖρου,
 ἵπποις αἰσίων, ὥς τ' αἰγυπιδὸς μετὰ χῆνας· 460
 ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρῶων ὀρυμαγδοῦ,
 ῥεῖα δ' ἐπαῖξασκε πολὺν καθ' ὀμίλον ὀπάζων.
 ἀλλ' οὐχ ἥρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
 οὐ γὰρ πῶς ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ
 ἔργει ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους. 465
 ὁπὲ δὲ δῆ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἰδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·

στῇ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Ἀυτομέδοντα προσηύδα·
 „Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
 ἐν στήθεσσιν ἔθηκε καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς; 470
 οἷον πρὸς Τρῶας μάχεται πρῶτῳ ἐν δμίλῳ
 μοῦνος· ἀτὰρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.“

τὸν δ' αὖτ' Ἀυτομέδων προσέφη Διώρεος υἱός·
 „Ἀλκιμέδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος 475
 ἵππων ἀθανάτων ἔχμεν δμησίῳ τε μένος τε,
 εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ζωὸς ἑὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.“ 480

ὥς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορούσας
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
 Ἀυτομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ,
 αὐτίκα δ' Αἰνεΐαν προσεφώνεεν ἐγγυὲς ἔοντα·

„Αἰνεΐα Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 485
 ἵππω τῷδ' ἐνόησα ποδῶκεος Αἰακίδαο
 ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσιν·
 τῷ κεν ἐέλποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
 σφ' ἐθέλεις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊ
 τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηι.“ 490

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἐὺς πάϊς Ἀγχίσαο.
 τῷ δ' ἰδὺς βήτην βοέης εἰλυμένῳ ὤμους
 αὔησι στερεῇσι, πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 τοῖσι δ' ἄμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδής
 ἦσαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς 495
 αὐτῷ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
 νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἐμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
 αὐτίς ἀπ' Ἀυτομέδοντος. ὁ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ

ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας.
 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσήυδα, πιστὸν ἑταῖρον· 500
 „Ἀλκιμέδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππῳ,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπνέοντε μεταφρένω· οὐ γὰρ ἐγὼ γε·
 Ἔκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι δῖω,
 πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππῳ
 νῶι κατακτείναντα, φοβῆσθαι τε στίχας ἀνδρῶν 505
 Ἀργείων, ἥ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισιν ἀλοίη.“

ὣς εἰπὼν Ἀλάντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
 „Ἀλάντ' Ἀργείων ἡγήτορε καὶ Μενέλαε,
 ἥ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', οἳ περ ἄριστοι,
 ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν, 510
 νῶιν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἡμᾶρ·
 τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
 Ἔκτωρ Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 ἀλλ' ἥ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 ἦσω γὰρ καὶ ἐγὼ, τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει.“ 516

ἥ ὅα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 ἥ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστικῆς ἔλασσε·
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήσιος ἀνὴρ 520
 κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο
 ἵνα τάμη διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπησιν,
 ὥς ἄρ' ὃ γε προθορῶν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
 νηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
 Ἔκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ· 525
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρου μακρὸν
 οὐδὲι ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐράχως πελεμίσθη
 ἔγχος· ἐνθα δ' ἐπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.

καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὀρμηθήτην, 530
εἰ μὴ σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὁμίλον ἐταῖρου κικλήσκοντος.

τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Ἔκτωρ Αἰνείας τε ἰδὲ Χρομῖος θεοειδής,
Ἄρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον δεδαλγμένον ἦτορ 535
κείμενον. Αὐτομέδων δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·

„ἦ δὴ μὲν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερσίονά περ καταπεφνῶν.“
ὥς εἰπὼν ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα 540
θῆκ', ἃν δ' αὐτὸς ἔβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδῶς.

ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὕσμινη
ἀργαλέη πολὺδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη
[οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς 545
ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.]

ἥύτε πορφυρέην ἱρὴν θνητοῖσι τανύσση
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει, 550
ὥς ἢ πορφυρέη νεφέλη πυκάσασα ἔαυτὴν

δύσσει' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
πρῶτον δ' Ἀτρεὺς υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηΐδα,
Ἰφθιμον Μενέλαον, ὁ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 555

„σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσειται, εἰ κ' Ἀχιλλῆος ἀγανοῦ πιστὸν ἐταῖρον
τείχει ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν·
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὕτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“

τὴν δ' αἶτε προσέειπε βοῇν ἀγαθὸς Μενέλαος· 560

„Φοῖνιξ, ἅττα γεραῖε παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίῃ κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν.
ἀλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει 565
χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.“

ὣς φάτο, γήθησεν δὲ θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἡρήσατο πάντων.
ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκεν,
καὶ οἱ μυῖης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν, 570
ἥ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
ἰσχανάα δακέειν, λαρὸν δέ οἱ αἶψ' ἀνθρώπου·
τοίου μιν θάρσευς πλῆσε φρένας ἀμφιμελαίνας.
βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἡετίωνος, 575
ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἐκτωρ
δήμου, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής·
τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
αἶξαντα φόβονδε, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580
νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἐταίρων.

Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὥτρυνεν Ἀπόλλων
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὃς οἱ ἀπάντων
ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόδι οἰκία ναίων·
[τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων] 585
„Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
οἶον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος γε
μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἶος ἀείρας
νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἐταῖρον,
ἔσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν υἱὸν Ἡετίωνος.“ 590

ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα,

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ.
καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυπεν,
ἄστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δὲ τίναξεν, 595
νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς.

πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρχε φόβοιο.
βλήτο γὰρ ὤμον δουρί, πρόσω τετραμμένος αἰεί,
ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὅστέον ἄχρῃς
αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γὰρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἑλθών. 600
Λήιτον αὖθ' Ἔκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
υῖδον Ἀλεκτρούνοιο μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσιν.

Ἔκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήιτον ὀρμηθέντα 605
βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δὲ βόησαν
Τρῶες. ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαιο
δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν,
αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε, 610
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐνκτιμένης ἔπει' αὐτῷ —
πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπῶν νέας ἀμφιελίσσας
ἤλυθε, καὶ κε Τρῶσιν μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
καὶ τῷ μὲν φάος ἤλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ, 615
αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο —
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
ᾧσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.
καὶ τὰ γε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησιν 620
κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
„μάστιγε νῦν, εἴως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·

γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτός, ὃ τ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.“

ὥς ἔφατ', Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ. 625

οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρῶεςσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

„ὦ πόποι, ἤδη μὲν κε, καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
γνοίη, ὅτι Τρῶεςσι πατήρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630

τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὃς τις ἀφείη,
ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·

ἡμῖν δ' αὐτῶς πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.

ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,

ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ 635

χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,

οἳ πού δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν

Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους

σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

εἴη δ', ὃς τις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα 640

Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν ὀλομαι οὐδὲ πεπύσθαι

λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.

ἀλλ' οὐ πῇ δύναμαι ιδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·

ἥερι γὰρ κατέχονται δμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἥερος νῆας Ἀχαιῶν, 645

ποίησον δ' αἶθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι·

ἐν δὲ φάει καὶ ὄλυσσον, ἐπεὶ νύ τοι εὐάδεν οὕτως.“

ὥς φάτο, τὸν δὲ πατήρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·

ἀντίκα δ' ἥερα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην,

ἥελιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη. 650

καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοήν ἀγαθὸν Μενέλαον·

„σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἵ κεν ἰδῇαι

ζῶν ἐτ' Ἀντίλοχον μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,

ἔτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
εἰπεῖν, ὅττι ῥά οἱ πολὺν φίλτατος ὤλεθ' ἐταῖρος.“ 655

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμησι κύνας τ' ἀνδρας τ' ἐρεθίζων,
οἳ τέ μιν οὐκ εἰώσι βοῶν ἐκ πίραρ ἐλέσθαι

πάννυχοι ἐργήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων 660

ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἰσσοῦσι θρασυειῶν ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἦῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·

ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 665

ἦιε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλέον πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηίοισι λίποιεν.

πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·

„Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε Μηριόνη τε,

νῦν τις ἐννεΐης Πατροκλῆος δειλοῖο 670

μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μέλιχος εἶναι
ζωὸς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“

ὥς ἄρ' αὖ φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων ὥς τ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν
ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 675

ὃν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχύς οὐκ ἔλαθε πτώξ
θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
ἔσσυτο καὶ τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.

ὥς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαεινῶ
πάντοσε δινεισθὴν πολέων κατὰ ἔθνος ἐταίρων, 680

εἰ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα ἴδοιτο.

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

„*Ἀντίλοχ'*, εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὕφρα πύθηναι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι. 686

ἦδη μὲν σε καὶ αὐτὸν δίομαι εἰσορόωντα
 γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων πέφαται δ' ὠριστος Ἀχαιῶν
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690
 ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.“

ὥς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
 δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε, τὼ δέ οἱ ὕσσε 695
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερῇ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν,
 βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταῖρω
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.

τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο 700
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα·
 οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἥθελε θυμὸς
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλλοῖσιν ἐτύχθη·
 ἀλλ' ὃ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν, 705
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκειν,
 στήν δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἶδαρ δὲ προσηύδα·
 „κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
 ἔλθειν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
 νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἐκτορι δίφ· 710
 οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἔων Τρώεσσι μάχοιτο.
 ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας 715

„πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὦκα
νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὕπισθεν
νῶι μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι δίω,
ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ 720
μίνυομεν ὄξυν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.“

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάξοντο
ὑψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὕπισθεν
Τρωϊκός, ὥς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιοὺς.
ἰθυσαν δὲ κύνεσσιν ἰοικότες, οἳ τ' ἐπὶ κάρῳ 725
βλημένῳ αἰξῶσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
ἕως μὲν γάρ τε θέουσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίζεται ἀκλὶ πεποιθώς,
ἄψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ὥς Τρῶες εἴως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο 730
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη
πρόσσω αἰξας περὶ νεκροῦ δηριάσθαι.

ὥς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο 735
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
ἄγριος ἥντε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
ῥόμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο.
ὥς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν 740
ἀξήχης ὀρυμαγδὸς ἐπήλει ἐρχομένοισιν·
οἳ δ', ὥς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες
ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ καιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
ἣ δοκὸν ἥε δόρυ μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμὸς
τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπενδόντεσσιν· 745
ὥς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὕπισθεν

Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥς τε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς,
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 ἰσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησιν 750
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὥς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἱ δ' ἄμ' ἔποντο, δῶα δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 τῶν δ', ὥς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ ἐκ κολοῖων, 755
 οὐλον κεκλήγοντες, ὅτε προῖδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὃ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνεία τε καὶ Ἴκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὐλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον
 φευγόντων Δαναῶν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή. 761

ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

ὁπλοποιία.

ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆι πόδας ταχύς ἄγγελος ἦλθεν.
 τὸν δ' εὔρε προπάρουθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 5
 „ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὐτε ^{ἰνέου} ~~κάρη-κομόωντες~~ Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἐπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
 μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
 ὥς ποτέ μοι μήτηρ ^{ἰσχυρὰ} ~~διεπέφραδε~~ καὶ μοι εἶπεν

Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζῶντος ἐμεῖο 10
χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.

ἥ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
σχέτλιος· ἥ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον ^{αν. μ. π. τ.} δῆιον πῦρ
ἄψ ἐπὶ νῆας ἱμεν, μῆδ' Ἔκτορι ἱφι μάχεσθαι.“

εἶος δ' ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγανυοῦ Νέστορος υἱός 16

δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινὴν·
„ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἥ μάλα λυγρῆς
πέυσει ἀγγελίης, ἥ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.

κεῖται Πάτροκλος, νέκνος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20
γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.“

ὥς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ^{καὶ} ἐκάλυψε μέλαινα.

ἀμφοτέρωσι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν ^{καὶ}
χεύατο ^{καὶ} κακὰ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἥσχυνε πρόσωπον·

νεκταρέω δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη. 25

αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστί τανυσθεὶς
κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἥσχυνε δαΐζων.

δμῳαὶ δ', ἄς Ἀχιλεὺς λήισσατο Πάτροκλός τε,

θυμὸν ἀκηχέμεναι, μεγάλ' ἱαχον, ἐκ δὲ θύραζε ^{ἐλὺν}
ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι 30

στήθεα πεπληγόντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.

Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάμιμον κῆρ·
δείδιδε γάρ, μὴ λαιμὸν ἀπαμήσειε σιδήρῳ.

σμερδαλέον δ' ὤμωξεν ^{ὅς} ἀκουσε δὲ πότνια μήτηρ 35
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλως παρὰ πατρὶ γέροντι

κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,
πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἄλως Νηρηίδες ἦσαν.

[ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε,
Νησαίη Σπειώ τε Θόη θ' Ἀλὶή τε βοῶπις, 40

Κυμοδόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Αἰμινώρεια
 καὶ Μελίτη καὶ Ἰαίρα καὶ Ἀμφιπόη καὶ Ἀγανή,
 Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα, 45
 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγκαλειτή Γαλάτεια,
 Νημερτής τε καὶ Ἀψευδής καὶ Καλλιάνασσα·
 ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη, Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα,
 Μαῖρα καὶ Ὠρεΐθυια ἐνπλόκαμός τ' Ἀμᾶθεια,
 ἄλλαι θ', αἱ κατὰ βένθος ἄλως Νηρηίδες ἦσαν.]
 τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλήτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι 50
 στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
 „κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' ἐν πᾶσαι
 εἶδεν' ἀκούουσai, ὅσ' ἐμῷ ἐνὶ κήδεα θυμῷ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσχαριστοτόκεια, 55
 ἣ τ' ἐπεὶ ἄρ τέκον νύδν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτόν ὥς γονυῷ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν, Ἴλιον εἶσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτὶς 60
 οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηληϊόν· εἶσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναιμι χραίσμῃσαι ἰούσα.
 ἀλλ' εἰμ', ὄφρα ἰδωμι φίλον τέκος, ἡδ' ἐπακούσω,
 ὅττι μιν ἔκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.“
 ὥς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἔκοντο,
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἶρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα.
 τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίσταντο πότνια μήτηρ, 70
 ὁξὺν δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἐοῖο,

καὶ ὃ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἕξαῦδα, μὴ κεῖθε. τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ Διός, ὥς ἄρα δὴ πρὶν γ'· εὖχεο χεῖρας ἀνασχών, 75
 πάντα ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 σεῦ ἐπιδενομένους παθεῖν τ' ἀεκήλια ἔργα.“

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·
 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος 80
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τίον ἐταίρων,
 ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θάῦμα ἰδέσθαι,
 καλὰ τὰ μὲν Πηλῇ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἡματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὖνῃ. 85
 αἰδ' ὅφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλήσιν
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
 νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴῃ
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὐτὶς
 οἶκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν 90
 ζῶειν οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἐκτωρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσῃ,
Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίσῃ.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 „ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσειαι, οἷ' ἀγορεύεις· 95
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότιμος ἐτοῖμος.“

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἐταίρω
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 ἔφθιτ', ἔμελλο δ' ἔδησεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. 100
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος οὐδ' ἐτάροισιν

τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἑκτορι δίῳ,
 ἀλλ' ἡμῖαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἑών, οἷος οὗ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 105
 ἐν πολέμῳ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔρις ἐκ τε θεῶν ἐκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπήναι,
 ὅς τε πολὺν γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀεξεῖται ἥντε καπνός. 110

ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη
 νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετήρα κιχείω
 Ἑκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῇ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίῃ Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,
 ἀλλὰ ἐμοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης·
 ὥς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην
 καὶ τινα Τρωιάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειῶν ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην ἀδινδὺν στοναχῆσαι ἐφείην·
 γνοῖεν δ', ὥς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
 μηδέ μ' ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις·

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμα· οὐ κακὸν ἐστὶν
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσι ἐχονται, 130
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἑκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔφημι
 δηρὸν ἐπαγλαῖεσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.

ἀλλὰ σὺ μὲν μὴ πω καταδύσαιο μῶλον Ἄρης,
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἔλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆαι· 135
 ἥϊώθεν γὰρ νεῦμαι ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἑφαιστοῖο ἄνακτος.

ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἔηος,
 καὶ στρεφθεῖσ' ἀλίησι κασιγνήτησι μετηύδα·

„ὕμεῖς μὲν νῦν δὴτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον 140
 ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσας· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἑφαιστον κλυτοτέχνην, αἱ κ' ἐθέλησιν
ὕλας ἐμῷ ἰδόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.“

ὥς ἔφαθ', αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης ἀντίκ' ἔδυσαν.
 ἡ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 146
 ἦεν, ὅφρα φίλῳ παιδίῳ κλυτὰ τεύχε' ἐνεῖκαι·

τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ἰφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιο,
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο. 150

οὐδέ κε Πάτροκλόν περ, ἐκνήμιδες Ἀχαιοὶ ¹⁵⁰
 ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτὶς γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι
 Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάις, φλογὶ εἴκελος ἄλκῃν.

τοῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε παῖδιμος Ἑκτωρ
 ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσσιν δμῶκλα· 156
 τοῖς δὲ δὴ Ἀἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἄλκῃν,
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν. ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλλὴ πεποιθώς,

ἄλλοτ' ἐπαῖξας¹⁵⁷ κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτε
 στάσκε μέγα ἰάχων, ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160

ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λείοντ' αἰθῶνα δύνανται
 ποιμένες ¹⁵⁸ ἀγροῖοι μέγα πεινῶντα δίσσθαι,
 ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύο Αἴαντε κορυστὰ

Ἑκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.

καί νύ κεν εἵρουσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος, 165
 εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦς' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
 κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὄρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν, 170
 Πατρόκλῳ ἐπάμυννον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνῇ
 ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἳ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 οἳ μὲν ἀμυννόμενοι νέκνους πέρι τεθνηῶτος,
 οἳ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ 175
 ἐλκόμεναι μέμουνεν· κεφαλὴν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγει
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἀλλ' ἄνα, μῆδ' ἔτι κείσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἐκέσθω
 Πάτροκλον Τρῳῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
 σοὶ λῶβη, αἶ κέν τι νέκνυς ἡσχυρμένος ἔλθῃ.“ 180
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Ἴρι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν;“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις·
 „Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
 οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185
 ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκείνοι·
 μήτηρ δ' οὗ με φίλη πρίν γ' ἔτα θωρήσσεσθαι,
 πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδωμαι· 190
 στεῦτο γὰρ Ἡφαίστιο πάρος ^{ἐκείνῳ} σφραγίσμεν ἔντεα καλά.
 ἄλλου δ' οὐ τέν οἶδα, τέυ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 εἰ μὴ Αἰαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὃ γ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὀμιλεῖ
 ἔγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλιοι θανόντος.“ 195

τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὦκέα Ἴρις·
 „εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὖτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρῶεσσι φάνηθι,
 αἳ κέ σ' ὑποδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν·
 200
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάνευσις πολέμοιο.“

ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὦκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὤρτο διίφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὤμοις ἰφθίμοισι βάλλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
 205
 χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ θαῖε φλόγα παμφανόωσαν.

ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆλοι ἀμφιμάχωνται·
 οἱ δὲ πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἄρηι
 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 210
 πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ

γίγνεται αἰσσοῦσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 αἳ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἴκωνται·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἴκανεν.
 στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
 μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζει' ἐφετμήν.
 216

ἐνθα σταῖς ἦυσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 φθέρξαι· ἀτὰρ Τρῶεσσιν ἐν ἄσπετον ὤρσε κυδοιμόν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἔαχε σάλπιγξ
 ἅστυ περιπλομένων δηίων ὑπο θυμοραϊστέων,
 220
 ὥς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένητ' Αἰακίδαο.

οἱ δ' ὥς οὖν αἶον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσουντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.
 ἡνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
 225
 δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος

δαιόμενον· τὸ δὲ δαῖτε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε διὸς Ἀχιλλεύς,
 τρὶς δὲ ^{καὶ ἑκατὶ} κύνῃθησάν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
 ἔνθα δὲ καὶ τότε ὕλοντο/δυώδεκα φῶτες ἄριστοι / 230
 ἄμφι σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπὲκ βελών ἐρύσαντες
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἄμφεσταν ἑταῖροι
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδῶκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς
 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἑταῖρον / 235
 κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαγμένον ὀξεί χαλκῷ.
 τὸν ῥ' ἦ τοι μὲν ἐπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἐς πόλεμον, οὐδ' αὐτὶς ἐδέξατο νοστήσαντα.
 Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοᾶς ἀέκοντ' ἀνέσθαι· 240
 Ἥλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ διὸι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὕσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο πάρος δόρποιο μέδεσθαι. 245
 ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένητ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος/ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοῖδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. 250
 Ἐκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἣν δ' ἐν νυκτὶ γένοντο.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μῦθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ἄμφι μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε
 ἄστυδε νῦν ἵεναι, μὴ μίμνειν ἡῶ διαν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνιε δῖω,

τόφρα δὲ ῥηότεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
χαίρεσκον γὰρ ἐγὼ γε θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας. 260

νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
οἶος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοί
ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω ^{μεν} ~~μεν~~ Ἀρηος δατέονται,
ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἡδὲ γυναικῶν. 265
ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστρ, πύθεσθ' ἐμοί· ὧδε γὰρ ἔσται.

νῦν μὲν ^{ὡς} ~~ὡς~~ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
αὔριον ὀρμηθεὶς ~~βὺν~~ τεύχεσιν / εὖ νύ τις αὐτὸν
γνώσεται ἄσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν,
ὅς κε φύγῃ, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Τρῶων· αἶ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο.

εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα κηδόμενοί περ, ^{περὶ}
νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔχομεν, ἄστρ δὲ πύργοι
ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι 275
μακραὶ ἐύξεστοι ἐξευγμέναι εἰρύσσονται·

πρῶι δ' ὑπὸ τοῖσι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
στησόμεθ' ἅμ πύργους. τῷ δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσιν
ἐλθῶν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἅμμι μάχεσθαι·
ἄψ πάλιν εἰς ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάξων·
εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
„Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
ὅς κέλεαι κατὰ ἄστρ ἀλῆμεναι αὐτίς ἰόντας. 286
ἢ οὐ πῶ κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι

πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
 νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά, 290
 πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηουίην ἐρατεινήν
 κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 νῦν δ', ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
 κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσί, θαλάσση τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ· 295
 οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἔασω.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐργήγορθε ἕκαστος·
 Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, 300
 συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι·
 τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπανρέμεν ἢ περ' Ἀχαιοὺς.
 πρῶι δ' ὑπηροῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἰ δ' ἔτεδον παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς, 305
 ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἐγὼ γε
 φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 στήσομαι, ἣ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἣ κε φεροίμην.
 ξυνὸς ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.“

ὥς Ἑκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν 310
 νήπιοι· ἐκ γὰρ σφεων φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ἑκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 δόρπον ἐπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· ἀντάρ' Ἀχαιοὶ
 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. 315
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐξήρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
 πυκνὰ μάλα στενάχων ὥς τε λῆς ἠνυγένειος,
 ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνήρ

ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθών, 320
 πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἰχνί' ἐρευνῶν,
 εἰ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δοριμὺς χόλος αἰρεῖ·
 ὥς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
 „ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἡματι κείνῳ,
 θαρσύνων ἦρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν· 325

φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπότεντα περικλυτὸν νῖον ἀπάξειν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα λαχόντα τε ληίδος αἶσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεςσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
 ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἰμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὗ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἐκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σοῖο φονῆος· 335
 δῶδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν καταμένοιο χολωθεῖς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὐτως,
 ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἡματὰ δάκρυ χέουσαι, 340
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
 πειείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.“

ὥς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα. 345
 οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέφ,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἡνοπι χαλκῷ,
 καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε καὶ ἡλειψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350

ἐν δ' ὠτειλὰς πλησαν ἀλείφατος ἐννεώροιο.
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὲ κάλυψαν
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρει λευκῶ.

παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεσπενάχοντο γοῶντες· 355
 [Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 „ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἀνστήσας Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· ἥ ῥά νῦν σεῖο
 ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 360
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
 πῶς δὴ ἐγὼ γ', ἣ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
 ἀμφοτέρων, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παρ᾽ ἄκοιτις 365
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 οὐκ ὕφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι.“

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·]
 Ἥφαιστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπὲς ἀθανάτοισιν, 370
 χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶοντα ἐλίσσόμενον περὶ φύσας,
 σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτευχεν
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον ἑσταθῆος μεγάροιο·
 χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πνυθμένι θῆκεν, 375
 ὅφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαΐατ' ἀγῶνα
 ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
 οἱ δ' ἥ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὗατα δ' οὐ πω
 δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἦρτε, κόπτε δὲ δεσμούς.
 ὅφρ' ὃ γε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδνύησι πραπίδεσσιν, 380
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα.

^{προβλήσκει}
 τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
 καλή, τὴν ὤπνιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χεῖρ', ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ 385
 αἰδοίῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.“

ὥς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
 τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου.
 καλοῦ δαιδαλέον· ὑπὸ δὲ θρόνου ποδὶν ἦεν· 390
 κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην εἶπέ τε μῦθον·
 „Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.“
 τὴν δ' ἡμείβειτ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 „ἦ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίῃ θεὸς ἔνδον,
 ἦ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα 395
 μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἦ μ' ἐδέλῃσεν
 κρύψαι χωλὸν ἔοντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη θυγάτηρ Ἀψορροῦ Ὠκεανοῖο.
 τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλὰ, 400
 πόρπας τε γναμπτάς θ' ἑλίκας κάλυκας τε καὶ ὄρμους,
 ἐν σπῆι γλαφυρῷ, περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
 ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 ἦδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἶ με σάωσαν. 405
 ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶ
 πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάργρια τίνειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήια καλά,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλα τε πάντα.“

ἦ καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη 410
 χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἀραιαί.
 φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὄπλα τε πάντα

λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·
 σπόγγῳ δ' ἄμφι πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
 αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στηθεα λαχνήεντα· 415
 δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
 χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥῶοντο ἄνακτι
 χρύσειαί, ζωῆσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.

τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἅπο ἔργα ἴσασιν. 420
 αἱ μὲν ὑπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυν· αὐτὰρ ὁ ἔρρων
 πλησίον, ἐνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνον ἴξε φαινοῦ,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις. 425
 αὖδα, ὃ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύνamai τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 „Ἥφαιστ', ἥ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἶδ' ἐν Ὀλύμπῳ,
 τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ, 430
 ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλῶν ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
 Αἰακίδῃ Πηλῇ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
 κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν· 435
 υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφόμεν τε,
 ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φνυτὸν ὥς γουνῷ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς 440
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλῆιον εἶσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ δρᾷ φάος ἡελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύνamai χραῖσμησαι ἰοῦσα.

κούρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων. 445

ἣ τοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
εἶων ἐξιέναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες

Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον·
ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμύναι, 450

αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἔσσειεν,
πέμπε δέ μιν πολεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὕπασσειν.

πᾶν δ' ἤμαρ μάραναντο περὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν·
καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων

πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν 455
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκεν.

τούνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα
υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἄσπίδα καὶ τροφάλειαν

καὶ καλὰς κνημίδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
καὶ θώρηκ'· ὁ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἐταῖρος 460

Τρῶσιν δαμείς. ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων·

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
„θάρσει· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.

αἶ γάρ, μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι, 465

ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσειται, οἷά τις αὐτε
ἀνθρώπων πολέων θαναμάσσειται, ὅς κεν ἴδῃται.“

ὥς εἰπὼν τὴν μὲν ^{ἔειπεν} κίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.

φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων, 470
παντοίην εὐπρηστον ἀντιμὴν ἐξανιῖσαι,

ἄλλοτε μὲν σπένδοντι ^{ἄλλοτε} παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
ὅπως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.

χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε

καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
 θῆκεν ἐν ἄκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
 ραιστῆρα κρατερὴν, ~~εἰς ἑσπερίαν~~ ^{εἰς ἑσπερίαν} γέντο πυράργον.

ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν
 τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα. 480
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδνύσσει πραπίδεςσιν.

ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 ἡέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσας,
 ἐν δὲ τὰ τεύρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνεται, 486
 Πληιάδας θ' Ἰάδας τε πό τε σθένης Ὠρίωνος }
 ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
 ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490
 καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπῖναι τε,
 νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὕπο λαμπομενάων
 ἡγίνεον ἀνὰ ἄστν, πολὺς δ' ὕμναιος ὀρώρειν,
 κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοήν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες 495
 ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.

λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἐνθα δὲ νεῖκος
 ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
 ἀνδρὸς ἀποκταμένου· ὁ μὲν εὖχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
 δῆμῳ πιφάυσκων, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι· 500
 ἄμφω δ' ἐέσθην ἐπὶ ἱστορι πεῖραρ ἐλέσθαι.

λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπουν, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ,
 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφῶνων· 505

τοῖσιν ἔπειτ' ἤισσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον.
 κείτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύω χροσυοῖο τάλαντα,
 τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.

τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ εἶατο λαῶν
 τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή,
 ἥε διαπραθέειν ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι, *δεδοσμεναι* 94
 κτησιν ὄσσην πολίεθρον ἐπήρτατον ἐντὸς ἔεργεν.
 οἱ δ' οὗ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
 τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νῆπια τέκνα
 ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας· 515
 οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄμφω χροσυείω, χροσυεία δὲ εἵματα ἔσθην,
 καλῶ καὶ μεγάλῳ, σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
 ἀμφὶς ἀριζήλῳ· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι, 520
 ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἦν πάντεσσι βοτοῖσιν,
 ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἰθιοπι χαλκῷ.
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἶατο λαῶν
 δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.
 οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες 525
τερπόμενοι σύριγξι· ἰδόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
 οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὧκα δ' ἔπειτα
 τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πῶεα καλὰ
 ἀργεννῶν οἴων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μῆλοβοτηρας.
 οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν
 εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, ἀντίκ' ἐφ' ἵππων 531
 βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἴκοντο.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐργχείησιν.
 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κῆρ
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄοντον, 536

ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·
 εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι δαφοινεδν αἵματι φωτῶν.
 ὠμίλευν δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοὶ ἡδὲ μάχοντο,
 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρουον κατατεθνηῶτας. 540

ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,
 εὐρεῖαν τριπόλον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 οἱ δ' ὅποτε στρέψαντες ἰκοίατο τέλσον ἀρούρης,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου 545
 δόσκεν ἀνὴρ ἐπιῶν· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
 ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.
 ἡ δὲ μελαίνετ' ὕπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐφύκειν
 χρυσεῖη περ εὐῶσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο.

ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήιον· ἔνθα δ' ἔριθοι 550
 ἥμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλλεδανοῖσι δέοντο.
 τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὕπισθεν
 παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες, 555
 ἀσπερχὲς πάρεχον. βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκῆπτρον ἔχων ἐσθήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
 κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυϊ δαῖτα πένοντο,
 βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
 δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφριτα πολλὰ πάλυνον. 560

ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρέιθουσαν ἀλῶην
 καλὴν χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
 ἐσθήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν.
 ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσεν
 κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565
 τῇ νίσσοντο φορῆς, ὅτε τρυγῶσιν ἀλῶην.
 παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθεοι ἀταλὰ φρονέοντες

πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μεληιδέα καρπόν.
 τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάις-φόρμινγν-λιγείη
 ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν 570
 λεπταλέη φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἄμαρτῇ
 μολπῇ τ' ἰνγμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραϊράων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε,
 μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε 575
 παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσιν
 τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 σμερδαλέω δὲ λέοντε δὴ ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμνικῶς 580
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἥδ' αἰζηοί.

τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεΐην
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον, οἱ δὲ νομῆες
 αὐτῶς ἐνδίεσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες·
 οἱ δ' ἦ τοι δακέειν μὲν ἀπετρώπωντο λεόντων, 585
 ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.

ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἶων ἀργεννύων, ^{ἀνδρῶν}
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.

[ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις 590
 τῷ ἔκειλον, οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 εὐῖθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
 ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῶ χειρὰς ἔχοντες.

τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ῥθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας 595
 εἴατ' ἐννυήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
 καὶ ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
 εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

οἱ δ' ὅτε μὲν θρῆξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσιν
 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
 ἐξόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θέησιν· 601

ἄλλοτε δ' αὖ θρῆξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.
 πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὁμιλος
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοῖδός
 φορμύζων· δοῖω δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς 605
μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνεον κατὰ μέσσους.]

ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὀκεανοῖο
 ἄντυγα παρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς, 610
 τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἄρ' ἀρνύϊαν,
 καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκεν,
 τεῦξε δέ οἱ κνημίδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυνῆεις,
 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰέρας. 615
 ἢ δ' ἔρηξ ὥς ἄλτο κατ' Οὐλύμπον νιφόεντος
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἠφαίστοιο φέρουσα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων
 ὦρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
 ἢ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον δν φίλον υἱὸν
 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 5

μύρονθ'. ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δια θεάων,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἔασομεν ἀχνύμενοί περ
 κείσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
 τὴν δ' Ἥφαιστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο 10
 καλὰ μάλ', οἷ' οὐ πῶ τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.“

ὥς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
 ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 15
 ὥς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, ἐν δέ οἱ ὕσσε
 δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥς εἰ σέλας ἔξεφάνθεν·
 τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσω,
 αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 20
 „μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρεν, οἷ' ἐπιεικὲς
 ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
 νῦν δ' ἡ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μή μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς 25
 εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν —
 ἐκ δ' αἰὼν πέφαται — κατὰ δὲ χροά πάντα σαπήνη.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·
 „τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκόμεν ἄγρια φῦλα, 30
 μυίας, αἷ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν·
 ἦν περ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
 αἰεὶ τῷδ' ἔσται χροῶς ἔμπεδος ἡ καὶ ἀρείων.
 ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς,
 μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν 35
 αἵψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.“

ὥς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσές ἐνήκεν,
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
 σταῖξε κατὰ ρινῶν, ἵνα οἱ χρώς ἔμπεδος εἴη.

αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεύς 40
 σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.

καὶ ῥ' οἷ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἷ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήια νηῶν

καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
 καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὔνεκ' Ἀχιλλεύς 45
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς.

τῷ δὲ δύνω σκάζοντε βᾶτην Ἄρεος θεράποντε,
 Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,
 ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ·
 καδ' δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κίοντες. 50

αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 οὔτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 55

„Ἀτρεΐδῃ, ἣ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἐπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ ἀχνυμένῳ κῆρ
 θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης;

τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἀρτεμις ἰῶ
 ἡματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησδὸν ὀλέσσας· 60

τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομνηνίσαντος.

Ἔκτορι μὲν καὶ Τρῳσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἶα.

ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασομεν ἀχνύμενοί περ, 65
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·

νῦν δ' ἣ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρῆ

ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ὄτρυνον πολεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθων, 70
 αἶ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλὰ τιν' οἷω
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησιν
 δηῖον ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν ἐνκνημίδης Ἀχαιοὶ
 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος. 75

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 [αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·]
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἔστωτος μὲν καλὸν ἀκονέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἔοντι. 80

ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
 ἢ εἵποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἔων ἀγορητής.
 Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.

πολλάκι δὴ μοι τοῦτου Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον, 85
 καὶ τέ με νεικεῖσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιός εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις ἐρινύς,
 οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην
 ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90

πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας αἶται,
 οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδαι
 πύλνεται, ἀλλ' ἄρα ἢ γε κατ' ἀνδρῶν κράτα βαίνει
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν.

(καὶ γὰρ δὴ νῦν ποτε Ζῆν' ἄσατο, τὸν περ ἄριστον 95
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν

Ἥρῃ θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν
 ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἑρακλεΐην

Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἔυστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 ἦ τοι ὃ γ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν· 100
 „κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θείαναι,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
 σήμερον ἄνδρα φώσδε μογοστόκος εἰλείθυια
 ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἳ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσίν.“ 105
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 „ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὅμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὄρκον,
 ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
 ὃς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
 τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματος εἰσι γενέθλης.“
 ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὐ τι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
 καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἀργὸς Ἀχαιικόν, ἐνθ' ἄρα ἦδη 115
 ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηιάδαο.
 ἦ δ' ἐκύει φίλον υἷόν, ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς·
 ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώσδε καὶ ἡλιτόμηνον ἔοντα,
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπανσε τόκον, σχέθε δ' εἰλειθυίας.
 αὐτὴ δ' ἀγγελεύουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα· 120
 „Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
 ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρύσθευς Σθενέλοιο πάις Περσηιάδαο,
 σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.“
 ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν. 125
 αὐτίκα δ' εἶλ' Ἀτὴν κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο
 χωόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὄρκον
 μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἀτὴν, ἢ πάντας αἰαταί.

ὥς εἰπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος 130
 χειρὶ περιστρέψας, τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχεσθ', ὅθ' ἔδν φίλον νῖδν δρῶτο
 ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.

ὥς καὶ ἐγὼν, ὅτε δὴ αὐτε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ
 Ἀργείους ὀλέεσκεν ἐπὶ προμνηῆσι νέεσσιν, 135
 οὐ δύναμην λελαθέσθ' αἴτης, ἥ πρῶτον ἀάσθη.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
 ἀλλ' ὄρσευ πολεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν, ὅσσα τοι ἔλθῶν 140
 χριζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.

εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἴκτωρ·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες
 οἴσουσ', ὕφρα ἰδοῖαι, ὃ τοι μενοεικέα δώσω.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἄτρεϊδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 146
 δῶρα μὲν, αἶ κ' ἐθέλῃσθα, παρασχέμεν, ὥς ἐπιεικές,
 ἥ τ' ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
 αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον· 150
 [ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἰθὺται
 ἔγχει χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας,
 ὧδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.]“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἐγὼν, θεοεΐκελ' Ἀχιλλεῦ, 155
 νῆστιας ὅτρυνε προτὶ Ἴλιον νῆας Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὐτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160

σίτον καὶ οἶνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥελιον καταδύντα
 ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι·
 εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἥδ' ἐκ χιχάνει 165
 δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
 ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἶνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὀπλεσθαι, τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορήν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.
 ὁμνυέτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς, 175
 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδ' ἐκ μιγῆναι,
 [ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν·]
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
 πειρήν, ἵνα μὴ τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθαι· 180
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
 ἔσσει· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἀνδρ' ἀπαρέσσεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „χαίρω σεῦ, Λαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας· 185
 ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δαίκεο καὶ κατέλεξας.
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
 οὐδ' ἐπιρρήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μιμνέτω αὐτόθι τείος ἐπειγόμενός περ Ἀργος,
 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα 190
 ἐκ κλισίῃς ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.

σοι δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἥδ' ἐκελεύω·
κρινάμενος κούρητας ἀρίστῃας Παναχαϊῶν
δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆι
χθιζὸν ὑπέστημεν δῶσειν, ἀγέμεν τε γυναικας. 195
Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
κάπρον ἐτοιμασάτω, ταμέειν Διὶ τ' Ἡελίῳ τε.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„Ατρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι, 200
ὅππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γέννηται
καὶ μένος οὐτόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσιν ἐμοῖσιν.
νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαλγμένοι, οὓς ἐδάμασσεν
Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
ὕμεῖς δ' ἐς βρωτῶν ὀτρύνετον. ἦ τ' ἂν ἐγὼ γε 205
νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν νῆας Ἀχαιῶν
νήστιας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
τεύξεσθαι μέγα δόρυπον, ἐπὴν τισαίμεθα λῶβην.
πρὶν δ' οὐ πῶς ἂν ἐμοί γε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰεῖν
οὐ πόσις οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρου τεθνηῶτος, 210
ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαλγμένος ὀξεί χαλκῷ
κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μύρονται· τό μοι οὐ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμνηεν,
ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 215
„ὦ Ἀχιλεῦ Πηληϊὸς υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιῶν,
κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν καὶ πλείονα οἶδα.
τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν. 220
αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
ἥς τε πλείστην μὲν καλὰμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,

ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ' οὐ πως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοὺς· 225
 λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
 πίπτουσιν· πότις κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσιν,
 νηλεὰ θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας·
 ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίκωνται, 230
 μεμνησθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμεῖς αἰεὶ,
 ἐσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
 λαῶν ὄτρυντὸν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω·
 ἦδε γὰρ ὄτρυντὺς κακὸν ἔσσειται, ὅς κε λίπηται 235
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἄλλ' ἀθροοὶ δρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα·“

ἧ καὶ Νέστορος νῆας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο
 Φυλεῖδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
 καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον. 240
 βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 ἀντίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἦν τετέλεστό τε ἔργον·
 ἐπτα μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
 αἰθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας 245
 ἔπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἵστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶν ἐναλίκκιος αὐδὴν 250
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἧ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωροτο,

κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χειρας ἀνασχὼν
εὐχέτο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ 255
Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.

εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
„ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
γῇ τε καὶ ἡέλιος καὶ ἔρινύες, αἷ δ' ὑπὸ γαῖαν
ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσῃ, 260
μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηίδι χεῖρ' ἐπένεικα,
οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος οὔτε τευ ἄλλον·
ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὃ τέ σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας.“

ἧ καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεὶ χαλκῷ· 266
τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἀλδς ἐς μέγα λαῖτμα
ῥῖψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ἀνστὰς Ἀργείοισι φιλοποτόλεμοισι μετηύδα·

„Ζεῦ πάτερ, ἧ μεγάλας ἄτας ἄνδρεςσι διδοῖσθαι. 270
οὐκ ἂν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἀτρεΐδης ὥρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
ἤγεν ἐμεῦ ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς
ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.

νῦν δ' ἐρχεσθ' ἐπὶ δαῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.“ 275

ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμπεπένοντο,
βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας,
ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἄρανοί. 281

Βρισηὶς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἱκέλη χροσέῃ Ἀφροδίτῃ,
ὥς ἰδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ,
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν

στήθεά τ' ἦδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285
εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ ἐικυῖα θεῆσιν·

„Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλείστον κεχαρισμένε θυμῷ,
ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθεν ἰούσα,
νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
ἄψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ. 290
ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ,
τρῆϊς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,
κηδεῖους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.

οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὦκὺς Ἀχιλλεὺς
ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος, 296

κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν δ' ἐνὶ νηυσὶν
εἰς Φθίην, δαΐσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεὶ.“ 300

ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη.
αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
λίσσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·
„λίσσομαι, εἴ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιπείθεθ' ἐταίρων, 305
μή με πρὶν σίτοιον κελεύετε μηδὲ ποτῆτος

ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει.
δύντα δ' εἰς ἥελιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.“

ὥς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
δοιῶ δ' Ἀτρεΐδᾳ μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 310
Νέστωρ Ἰδομενεὺς τε γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
τέρποντες πνικινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
τέρπετο πρὶν πολέμον στόμα δύμεναι αἵματόεντος.
μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε·

„ἦ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἐταίρων,

αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας 316
 αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοῖατ' Ἀχαιοὶ
 Τρῳσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολὺδακρυν Ἄρῃα.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἄκμηνον πόσις καὶ ἔδητύς, ἐνδον ἐόντων, 320
 σῇ ποθῇ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πνθοίμην,
 ὅς πού νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυνον εἴβει
 χῆτεϊ τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δῆμῳ
 εἵνεκα ριγεδανῆς Ἑλένης Τρῳσὶν πολεμίζω· 325
 ἢ ἐτόν, ὅς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός,
 [εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.]
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπειν
 οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἱπποβότοιο
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίῃνδε νέεσθαι, 330
 ὥς ἂν μοι τὸν παῖδα δοῇ ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καὶ οἱ δείξιαις ἕκαστα,
 κτῆσιν ἐμήν, δμῳάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.
 ἦδη γὰρ Πηληϊά· γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνάμεν, ἢ πού τυτθὸν ἔτι ζῶντ' ἀνάχρησθαι 335
 γῆραϊ τε στυγερῷ καὶ ἐμήν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθεται.

ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι, τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 μυρομένους δ' ἄρα τοὺς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340
 αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τέκνον ἐμόν, δῆ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἔῃος.
 ἢ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 κείνος ὃ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
 ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δῆ ἄλλοι 345
 οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὁ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.

ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἄμβροσίνην ἐρατεινὴν
στάξον ἐνὶ στήθεσς, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.“

ὥς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
ἢ δ' ἄρπη ἐκυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ 350
οὐρανοῦ ἐκατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἢ δ' Ἀχιλλῆι
νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἄμβροσίνην ἐρατεινὴν
στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκηται,
αὐτὴ δὲ πρὸς πατρός ἐρισθενέος πῦνκινόν δῶ 355
ᾤχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
ὥς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται
ψυχραί, ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέας,
ὥς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανώσσαι
νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι 360
θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
αἶγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὥρνυτο ποσσὶν
ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
[τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δέ οἱ ὅσσε 365
λαμπέσθην ὥς εἴ τε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ
δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
δύσέτο δῶρα θεοῦ, τὰ οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.]
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· 370
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἥυτε μήνης.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήῃ 375
καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὕρεσφιν
σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι

πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανεν
 καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας 380
 κρατὶ θέτο βριαρῆν· ἥ δ' ἀστὴρ ὥς ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 χρύσειαι, ἄς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 πειρήθη δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι διὸς Ἀχιλλεύς,
 εἰ οἷ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385
 τῷ δ' εὔτε περὰ γίγνεται, ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώιον ἐσπάσατ' ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων 390
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνυνον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούς
 γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τεῖναν ὀπίσσω
 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μάλιστα φαεινὴν 395
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιιν ἀνόρουσεν
 Αὐτομέδων· ὀπιθεν δὲ κορυσδάμενος βῆ Ἀχιλλεύς
 τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
 „Ξάνθε τε καὶ Βαλῖε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἠνιοχῆα
 ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο,
 μηδ' ὥς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.“
 τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφι προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη 405
 ζεύγλης ἔξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἵκανεν·
 αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεά, λευκώλενος Ἥρη·
 „καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·

ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
 αἵτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή. 410
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
 Τρῶες ἀπ' ὧμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἡύκομος τέκε Λητώ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἄμα πνοιῇ Ζεφύροιο θείοιμεν, 415
 ἣν περ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 μόρσιμόν ἐστι θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.“

ὣς ἄρα φωνήσαντος ἐρινύες ἔσχεθον αὐδὴν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἐάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χροή. 420
 εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.“
 ἦ ῥα καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

Θεομαχία.

ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσινι θωρήσσοντο
 ἀμφὶ σέ, Πηλέος νιέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
 Τρῶες δ' αὐτ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο·
 Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
 κρατὸς ἀπ' Οὐλύμπιοιο πολυπτύχου· ἡ δ' ἄρα πάντῃ 5
 φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
 οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὀκεανοῖο,
 οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἷ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.

ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο 10
 ξεστῆς αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
 νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς,
 ἶξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν· 15
 „τίπτ' αὐτ', ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;
 ἥ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηεν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ἔγνων, ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν, 20
 ὣν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
 ἀλλ' ἥ τοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
 ἥμενος, ἐνθ' ὁρώων φρένα τέρφομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ἔρχεσθ', ὅφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου. 25
 εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
 οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.

καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὀρῶντες·
 νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χῶεται αἰνῶς,
 δεῖδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.“ 30

ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίσστον ἔγειρεν.
 βᾶν δ' ἵμεναι πολεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
 Ἥρῃ μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνῃ
 ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἐριούνης
 Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πενκαλίμῃσι κέκασται· 35
 Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένει βλεμεαίνων
 χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἀραιαί·
 ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἄμ' αὐτῷ
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 Λητώ τε Ξάνθος τε φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτη. 40

εἴως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τεῖος Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς·
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
 δειδιότας, ὃθ' ὀρῶντο ποδώκεα Πηλεΐωνα 45
 τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῶ ἴσον Ἄρηι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὀμίλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσφόρος, αὔε δ' Ἀθήνη,
 στιᾶσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν αὐτεῖ· 50
 αὔε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,
 ὅξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

ὣς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
 σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἐριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν. 55
 δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑψόθεν· αὐτὰρ ἐνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
 γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60
 ἔδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Αἰδωνεύς,
 δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἰαχε, μή οἱ ὑπερθεν
 γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 σμερδαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ. 65
 τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἐριδι ξυνιόντων.
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
 ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πετρόεντα,
 ἄντα δ' ἐνυαλίῳ θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἥρη δ' ἀντέσθη χρυσηλάκατος κελαδαινῇ 70
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἐκάτοιο·

Ἀητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
 ἅντα δ' ἄρ' Ἑφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

ὥς οἱ μὲν θεοὶ ἅντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς τῷ
 Ἑκτορος ἅντα μάλιστα λιλαίετο δύναι ὄμιλον
 Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά ἐ θυμὸς ἀνώγειν
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.

Αἰνεῖαν δ' ἰδὺς λαοσσόος ὥρσεν Ἀπόλλων
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἥν· 80

υἱέϊ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι· εἶσατο φωνήν·
 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

„Αἰνεῖα Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
 ὥς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο οἶνοποτάζων,
 Πηλεΐδεω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;“ 85

τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·

„Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;

οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν 90

ἐξ Ἰδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν,
 πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα.

ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 ἦ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος ἡδὲ κέλευεν 95

ἔργεϊ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.

τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·

αἶει γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὅς λοιγὸν ἀμύνει.

καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰδὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
 πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν. εἰ δὲ θεός περ 100

ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὐ με μάλα ῥέα

νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὖχεται εἶναι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 „ἦρως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
 εὖχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης 105
 ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χειρίονος ἐκ θεοῦ ἐστίν·
 ἡ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἡ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
 ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
 λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.“

ὥς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν, 110
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.
 οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιο πάϊς λευκώλενον Ἥρην
 ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 ἡ δ' ἄμυδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 „φράξεσθον δὴ σφῶι, Ποσειδάον καὶ Ἀθήνη, 115
 ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Αἰνείας ὃδ' ἔβη κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
 αὐτόθεν· ἢ τις ἔπειτα καὶ ἡμεῶν Ἀχιλλῆι 120
 παρσταιή, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
 δευέσθω, ἵνα εἰδῇ, ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμῶλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δημοτήτα.

πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιώοντες 125
 τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρῳέεσσι πάθῃσιν
 σήμερον· ὅστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἄσσα οἳ αἶσα
 γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὁμφῆς,
 δείσεται ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ 130
 ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.“

τὴν δ' ἡμεῖβεν ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.

οὐκ ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι
 [ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἡ πολὺν φέρτεροί εἰμεν·] 135
 ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
 ἐκ πάτου ἐς σκοπὴν, πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει.
 εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλλῆ' ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφιν νεῖκος ὀρεῖται 140
 φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας δῖω
 ἄψ ἔμεν Οὐλύμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
 ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίῃφι δαμέντας.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο κυανοχαίτης
 τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο, 145
 ὑψηλόν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλέαιτο,
 ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἡϊόνος πεδίουνδε.
 ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὥμοισιν ἔσαντο· 150
 οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης
 ἀμφὶ σέ, ἦι Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.

ὣς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθεύατο μητιόωντες
 βουλὰς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 ὥκνεον ἀμφοτέρω, Ζεὺς δ' ἡμενος ὕψι κέλευεν. 155
 τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδῖον, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
 ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
 ὀρνυμένων ἄμυνδις. δύο δ' ἄνδρες ἔξοχ' ἄριστοι
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 160
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκειν
 νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
 πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὤρτο, λέων ὥς

σίντης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν 165
 ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηιδόων αἰζηῶν
 δουρὶ βάλλῃ, ἑάλῃ τε χανών, περὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
 οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν 170
 μαστίεται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
 γλαυκιῶν δ' ἰδυς φέρεται μένει, ἣν τινα πέφνη
 ἀνδρῶν ἢ αὐτὸς φθίεται πρῶτον ἐν ὁμίλῳ·
 ὥς Ἀχιλῆ' ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαιο. 175
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
 ἔστης; ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
 ἐλπόμενον Τρῶεσσιν ἀνάζειν ἱπποδάμοισιν 180
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρτίξῃς,
 οὗ τοι τούνεκά γε Πριάμος γέρας ἐν χειρὶ θήσει·
 εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες, ὁ δ' ἐμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων.
 ἢ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν φνταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὕφρα νέμμαι, 185
 αἶ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
 ἤδη μὲν σέ γε φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι·
 ἢ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο, μῦνον ἐόντα,
 σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσιν
 καρπαλίμως; τότε δ' οὗ τι μετατροπαλίζεο φεύγων. 190
 ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
 πέρσα μεθορμηθεῖς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί,
 ληιάδας δὲ γυναικας, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας,
 ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι δίομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 195

βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.“

τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 „Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε νηπύτιον ὥς 200
 ἔλπεο δειδίζεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἡδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
 ἰδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἰδμεν δὲ τοκῆας,
 πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων,
 ὅψει δ' οὔτ' ἄρ' πω σὺ ἐμοὺς ἴδες οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σοὺς. 205
 φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
 μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
 αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
 εὖχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔστ' Ἀφροδίτη·
 τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύουσιναι 210
 σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσὶ γε νηπυτίοισιν
 ὥδε διακρινθέντε μάχης ἔξαπονέεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα θαήμεναι, ὕφρ' ἐν εἰδῆς
 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς, 215
 κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὗ πω Ἴλιος ἱρὴ
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἔθ' ὑπάρειας ὥκεον πολυπίδακος Ἰδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων· 220
 τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κάτα βουκολέοντο
 θήλειαι, πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν.
 τᾶων καὶ Βορέης ἡράσσατο βοσκομενάων,
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
 αἱ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πῶλους. 225
 αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,

ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θεὸν οὐδὲ κατέκλων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκιριτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνα ἄλδς πολιοῖο θέεσκον.
 Τρωᾶ δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα· 230
 Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλος τ' Ἀσσάρακος τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἶνοχοεῦεν
 κάλλεος εὔνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη. 235
 Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμὸν τε
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ' ὄξον Ἄρηος.
 Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀρχίσην τέκε παῖδα·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀρχίσης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἐκτορα δῖον. 240
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἄρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφείλλει τε μινύθει τε,
 ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὦς,
 ἐστεῶτ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηιοτήτος. 245
 ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνειδέα μυθήσασθαι
 πολλὰ μάλ' οὐδ' ἂν νηῦς ἐκατόξυγος ἄχθος ἄροιτο·
 στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
 παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολλὸς νομὸς ἐνθα καὶ ἐνθα.
 ὅπποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαιο. 250
 ἀλλὰ τί ἦ ἔριδας καὶ νείκεα νῶιν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὦς τε γυναικας,
 αἷ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι,
 πολλὰ τ' ἐόητα καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει. 255
 ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
 πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον

γενσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγγείησιν.“

ἥ ῥα καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος,
 σμερδαλέῳ· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῆ. 260
 Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἔο χειρὶ παχείῃ
 ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο,
 νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ὥς οὐ ρηίδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὑποείκειν.
 οὐδὲ τότε' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 [ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασσε κυλλοποδίῳ, 270
 τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιτέροιο,
 τὴν δὲ μίαν χρυσέην, τῇ ῥ' ἔσχετο μείλινον ἔγχος.]

δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 ἄντυγ' ὑπο πρῶτην, ἥ λεπτότατος θέε χαλκός, 275
 λεπτοτάτη δ' ἐπέην ρινὸς βοός· ἡ δὲ διαπρὸ
 Πηλιάς ἦιξεν μελίῃ, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλη καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπὶδ' ἀνέσχευ
 δείσας· ἐγγείῃ δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους 280
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρου μακρὸν
 ἔστη, καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
 ταρβήσας, ὃ οἱ ἄγχι πάγῃ βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χειρμάδιον λάβε χειρὶ 285
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 ἐνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ

ἦ κόρουθ' ἤε σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὕλεθρον,
τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα, 290
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
„ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
ὅς τάχα Πηλεΐωνι δαμείς Ἀιδόσδε κάτεισιν,
πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο, 295

νήπιος, οὐδέ τί οἱ χροισμήσει λυγρὸν ὕλεθρον.
ἀλλὰ τί ἦ νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
μὰψ ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπὲκ θανάτου ἀγάγωμεν, 300
μὴ πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεὺς
τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,
ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
οἳ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητῶν. 305

ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
νῦν δέ δὴ Αἰνείαο βίῃ Τρώεσσιν ἀνάξει
καὶ παίδων παῖδες, τοῖ κεν μετόπισθε γένωνται.“

τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
„ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον 310
Αἰνείαν, ἦ κέν μιν ἐρύσσειαι ἦ κεν ἑάσεις
[Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι ἐσθλὸν ἐόντα.]

ἦ τοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὅρκους
πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ, 315
μηδ' ὀπότε ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν.“

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ δ' ἰμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,

ἔξε δ', ὅθ' Αἰνείας ἦδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς. 320
 αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἄχλυν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχαλκον
 ἄσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαιο·
 καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκεν,
 Αἰνείαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑπὸς αἰέρας. 325
 πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνείας ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
 ἔξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαΐκος πολέμοιο,
 ἔνθα τε Κανέκωνες πόλεμον μέτα θωρήσسونτο.
 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 330
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
 ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
 ἀλλ' ἀναχωρήσαι, ὅτε κεν συμβλήεαι αὐτῷ, 335
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλλεύς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 θαρσύνῃσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
 οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίζει.“
 ὣς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 340
 αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἄχλυν
 θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα 345
 λεύσσω, τῷ ἐφένκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μὰψ αὕτως εὐχετάασθαι.
 ἐρρέτω· οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειροηθῆναι
 ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350

ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπολέμοισι κελεύσας
τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθῶν.“

ἦ καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάστω·
„μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἵτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι. 355
ἀργαλέον δέ μοι ἐστί, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
τοσσοῦσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
οὐδέ κ' Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
τοσσησδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
ἀλλ' ὅσπον μὲν ἐγὼ δύναιμαι χερσὶν τε ποσὶν τε 360
καὶ σθένει, οὗ μὲ τί φημι μεθυσέμεν, οὐδ' ἡβαιόν,
ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἼμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἶω
Τρώων χαιρήσειν, ὅς τις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.“

ὥς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ
κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἵμμεναι ἄντ' Ἀχιλλῆος· 365
„Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιτε Πηλεΐωνα.
καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
ἔγχει δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτεροί εἰσιν.
οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺν κολούει. 370
τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἼμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθῶνι σιδήρῳ.“

ὥς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὥρτο δ' ἀντή.
καὶ τότε ἄρ' Ἐκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων· 375
„Ἐκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῇι προμάχιζε,
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
μή πῶς σ' ἡὲ βάλλῃ ἡὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.“

ὥς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτις ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος. 380
ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένους ἀλκὴν,

σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιτίωνα
 ἔσθλόν Ὀτρυντεΐδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
 ὃν νύμφη τέκε νηὶς Ὀτρυντῇ πτολιπόρθῳ
 Τρώλῳ ὑπο νιφόεντι, Ἵδης ἐν πίονι δήμῳ· 385
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔργει δῖος Ἀχιλλεύς
 μέσσην κακ κεφαλὴν· ἥ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη.
 δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
 „κείσαι, Ὀτρυντεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
 ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοι ἔστ' ἐπὶ λίμνῃ 390
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν,
 Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἑρμῷ δινήμεντι.“

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.
 τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις दाτέοντο
 πρώτη ἐν ὕσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα, 395
 ἔσθλόν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
 νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἐνδον ἄπας πεπάλαντο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. 400
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἰζάντα
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ·
 αὐτὰρ ὃ θυμὸν αἰσθε καὶ ἥρυνγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρυνγεν ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
 κούρων ἐλκόντων· γάννται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων· 405
 ὥς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ·
 αὐτὰρ ὃ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην. τὸν δ' οὐ τι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 οὔνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
 καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα· 410
 δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὦλεσε θυμόν.

τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 νῶτα παραῖσσοντος, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλούς ἦντετο θώρηξ· 415
 ἀντικρὺς δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔργχεος αἰχμή,
 γνύξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψεν
 κυανέη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα λιαζόμενον προτὶ γαίῃ, 420
 κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δηρὸν ἐκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῇ
 ὀξὺ δόρυ κραδᾶων, φλογὶ εἵκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ὥς εἶδ', ὥς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 „ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυμόν,
 ὃς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν 426
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.“

ἦ καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορα δῖον·
 „ἄσσον ἴθι', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.“
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ· 430
 „Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσιν γε νηπύτιον ὦς
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἡδ' αἵσυλα μυθήσασθαι.
 οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χεῖρων·
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 435
 αἶ κέ σε χειρότερός περ ἔων ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
 δουρὶ βαλὼν, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροισεν.“

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖτει δόρυ· καὶ τό γ' Ἀθήνη
 πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ ἵκεθ' Ἐκτορα δῖον, 440
 αὐτοῦ δὲ προπάροισθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμᾶως ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων

ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 445
 ἔγχει χαλκείῳ, τρὶς δ' ἥερα τύψε βαθεῖαν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἔξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, 450
 ᾧ μέλλεις εὐχέσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἰ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχείω.“

ὥς εἰπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι· 455
 ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,
 Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἥνυ τε μέγαν τε
 καὶ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε. τὸν μὲν ἔπειτα
 οὐτάζων ξίφει μέγαλῳ ἐξαίνυτο θυμόν·
 αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντος, 460
 ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὥσε χαμάζε,
 τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
 Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην — ὁ μὲν ἀντίος ἦλυθε γούνων,
 εἰ πῶς εὐ πεφίδοιτο λαβὼν καὶ ζῶν ἀφείη
 μηδὲ κατακτείνειεν ὁμηλικίην ἐλεήσας, 465
 νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 οὐ γάρ τι γλυκύνθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαῶς. ὁ μὲν ἤπτετο χεῖρεσι γούνων
 ἰέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὔτα καθ' ἥπαρ·
 ἐκ δὲ οἱ ἥπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ 470
 κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν
 θυμοῦ δευόμενον. ὁ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς
 δουρὶ κατ' οὔς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἐτέροιο
 αἰχμῇ χαλκείῃ. ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον

μέσσην καὶ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι, 475
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
 ἀγκῶνος, τῇ τὸν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
 αἰχμῇ χαλκείῃ· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς, 480
 πρόσθ' ὀρόων θάνατον. ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας
 τῇλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε
 σφονδυλίῳ ἐκπαλθ', ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρῳ υἱὸν
 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θορήκης ἐριβώλακος εἰληλούθειν· 485
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγῃ δ' ἐν νηδυί χαλκός,
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὁ δ' Ἀρηίδοον θεράποντα,
 ἃς ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξεί δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὥσε· κυκλήθησαν δὲ οἱ ἵπποι.

ὥς δ' ἀναμαιμάει βαθεῖ ἄγκυα θεσπιδαῆς πῦρ 490
 οὗρεος ἀξαλέοιο, βαθεῖα δὲ καλεται ὕλη,
 πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,
 ὥς ὃ γε πάντῃ θῦνε σὺν ἐγγεῖ δαίμονι ἴσος
 κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 ὥς δ' ὅτε τις ξεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους 495
 τριβέμεναι κρὶ λευκὸν ἐνκτιμένην ἐν ἁλώῃ,
 ῥίμφοι τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 στεῖβρον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἶ περι δίφρον, 500
 ὃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἐβαλλον
 αἷ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἵετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀέπτους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Φ.

Μάχη παραποτάμιος.

ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐνρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἐνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίονδε δῖωκεν
 πρὸς πόλιν, ἣ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
 ἡματι τῷ προτέρῳ, ὅτ' ἐμαίνετο φαίδιμος Ἑκτωρ· 5
 τῇ δ' οἱ γε προχέοντο πεφυζότες, ἡέρα δ' Ἥρη
 πίτυα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυνέμεν· ἡμίσεες δὲ
 εἰς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον ἀργυροδίνην.
 ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἱαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ 10
 ἔννεον ἐνθα καὶ ἐνθα, ἐλίσσόμενοι περὶ δίνας.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἡερέθονται
 φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος 15
 πληῖτο ῥόος κελάδων ἐπιμῖξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
 αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ
 κεκλιμένον μυρικήσιν, ὁ δ' ἔσθορε δαίμονι ἴσος
 φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα,
 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυνθαίνετο δ' αἷματι ὕδωρ. 21
 ὥς δ' ὑπὸ δελφίνος μεγακῆτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες πιμπλάσι μυχοὺς λιμένος ἐνόρμου,
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὃν κε λάβῃσιν·
 ὥς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα 25
 πτώσσον ὑπὸ κρημνούς. ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
 ξωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυνώδεκα λῆξατο κούρους

ποινήν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος.
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἤυτε νεβρούς,
 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐντμήτοισιν ἱμάσιν, 30
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν,
 δῶκε δ' ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε δαῖξέμεναι μενεαίνων.

ἔνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς 35
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεδν ὀξεί χαλκῷ
 τάμνε νέους ὄρηκας, ἵν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν·
 τῷ δ' ἄρ' ἀνώιστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τότε μὲν μιν Αἴημον ἐνκτιμένην ἐπέρασσεν 40
 νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν·
 κεῖθεν δὲ ξεινὸς μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἰμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρώιον ἵκετο δῶμα.
 ἔνδεκα δ' ἡματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν 45
 ἐλθὼν ἐκ Αἴημοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὐτὶς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλεν
 πέμψειν εἰς Αἶδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 γυμνόν, ἄτερ κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος, 50
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὓς περ ἔπεφνον, 55
 αὐτὶς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος,
 οἶον δὴ καὶ ὃδ' ἤλυθε φηγὼν ὑπο νηλεὲς ἥμαρ,
 Αἴημον ἐς ἡγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν

πόντος ἄλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο 60
 γεύσεται, ὄφρα ἰδῶμαι ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ δαείω,
 ἢ ἄρ' ὁμῶς καὶ κείθεν ἐλεύσεται, ἢ μιν ἐρύξει
 γῇ φυσίζοος, ἢ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.“

ὣς ᾠρμαινε μένων, ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς,
 γούνων ἄψασθαι μεμαῶς, περὶ δ' ἥθελε θυμῷ 65
 ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
 ἦ τοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 οὐτάμεναι μεμαῶς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
 κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔστη, ἱεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70

αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλῶν ἐλλίσσεται γούνων,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἐγχος ἀκαχμένον οὐδὲ μεθίει·
 [καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]
 „γουννοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ, σὺ δέ μ' αἰδέο καὶ μ' ἐλέησον·
 ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφές, αἰδοίοιο· 75

πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν
 ἤματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες ἐνκτιμένη ἐν ἄλῳῃ,
 καὶ μ' ἐπέρασσας ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
 Αἴημον ἐς ἡγαθέην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.
 νῦν δὲ λύμην τρεῖς τόσσα πορῶν· ἥως δέ μοι ἔστιν 80
 ἦδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα

πολλὰ παθὼν· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρί,
 ὅς με σοὶ αὐτίς ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
 γείνατο Λαοδόη, θυγάτηρ Ἀλταο γέροντος, 85
 Ἀλτεω, ὅς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπήεσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόνετι.

τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 τῆς δὲ δύνω γενόμεθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.

ἦ τοι τὸν πρῶτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας, 90
 ἀντίθειον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξείῳ δουρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ δῖω
 σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μὴ με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἑκτορός εἰμι, 95
 ὅς τοι ἑταῖρον ἐπεφνευ ἐννέα τε κρατερόν τε.“

ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος νῆος
 λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσεν·
 „νήπιε, μὴ μοι ἄποινα πιφάνυσκεο μῆδ' ἀγόρευε·
 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπείν αἵσιμον ἡμᾶρ, 100
 τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον ἡδὲ πέρασσα·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὅς τις θάνατον φύγῃ, ὅν κε θεὸς γε
 Ἰλίου προπάρειθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλλῃσιν,
 καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων. 105
 ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σὺ· τί ἦ ὀλοφύρεαι οὕτως;
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐχ ὀρέας, οἶος καὶ ἐγὼ καλὸς τε μέγας τε;
 πατρὸς δ' εἰμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
 ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. 110
 ἔσσεται ἢ ἡὼς ἢ δαίμων ἢ μέσον ἡμᾶρ,
 ὅππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρει ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 ἢ ὃ γε δοῦρι βαλὼν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν διστῶ.“

ὣς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 ἔγχος μὲν ῥ' ἀφέηκεν, ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 115
 ἀμφοτέρως. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
 τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ οἱ εἶσω
 δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὃ δ' ἄρα προηνῆς ἐπὶ γαίῃ
 κείτο ταθείς, ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι,

καὶ οἱ ἐπενυχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν· 121
 „ἐνταυθοὶ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλὴν
 αἶμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
 οἴσει δινῆεις εἴσω ἄλως εὐρέα κόλπον. 125
 θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρεῖχ' ὑπαῖξει
 ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
 φθείρεσθ', εἰς ὃ κεν ἄστυ κιχέιομεν Ἰλίου ἱρῆς,
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κερατίζων.
 οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ εὐροος ἀργυροδίνης 130
 ἀρκέσει, ᾧ δὴ δητὰ πολέας λερεύετε τάρους,
 ζωοὺς δ' ἐν δίνησι καθίετε μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὃ, κε πάντες
 τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνυτε νόσφιν ἐμεῖο.“ 135
 ὥς ἄρ' ἔφη, ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 ὥρμηεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο
 δίον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι,
 τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος
 Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων, 140
 υἱεὶ Πηλεγόνο· τὸν δ' Ἀξιδὸς εὐρυρέεθρος
 γείνατο καὶ Περίβοια, Ἀκессαμενοῖο θυγατρῶν
 πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγῃ ποταμὸς βαθυδίνης.
 τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν 145
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαίκταμένων αἰζηῶν,
 τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μεν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν; 150
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν.“

τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
 „Πηλεΐδῃ μεγάρθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεΐνεις;
 εἰμ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλου, τηλόθ' ἐούσης,
 Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχείας· ἦδε δέ μοι νῦν 155
 ἥως ἐνδεκάτῃ, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺν ρέοντος,
 [Ἀξιοῦ, δς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,]
 ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔργετ' τὸν δ' ἐμέ φασιν
 γείνασθαι. νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.“ 160
 ὣς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 Πηλιάδα μελίν· ὃ δ' ἀμαρτῇ δοῦρασιν ἀμφὶς
 ἥρωας Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·
 καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο. 165
 τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 δεξιτερῆς, σύτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἡ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.
 δεῦτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίν ἰθυπτίωνα
 Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων· 170
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μελίνον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς· ὃ δ' ἄρα μελίν Ἀχιλῆος
 οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ. 175
 τρις μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
 τρις δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἥθελε θυμῷ
 ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μελίνον Αἰακίδαο,
 ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
 γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
 ἀσθμαίνοντ'. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσι δρούσας

τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 „κεῖσ' οὕτως· χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωτος
 παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι. 185
 φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ δέοντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
 τίκτε μ' ἀνῆρ πολλοῖσιν ἀνάσσωσι Μυρμιδόνεσσιν
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 τῷ κρείσσω μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλιμυρηνέων, 190
 κρείσσω αὐτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.
 καὶ γὰρ σοὶ ποταμὸς γε πάρα μέγας, εἰ δύναιται τι
 χραιομεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίῳι μάχεσθαι,
 τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελῷος ἰσοφαρίζει,
 οὐδὲ βαθυρρεῖταιο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο, 195
 ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
 καὶ πᾶσαι κρήναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·
 ἀλλὰ καὶ ὃς δεῖδοικε Διὸς μέγαλοιο κεραυνὸν
 δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγῆσῃ.“
 ἥ ῥα καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος, 200
 τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
 κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
 τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυσέ τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
 δημὸν ἔρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστάς, 205
 οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
 ὥς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.
 ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστυνόλον τε
 Μνησὸν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην· 210
 καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
 ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκφθέγγατο δίνης·

„ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἵσυλα ῥέζεις
ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί. 215

εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίου κατὰ μέρμερα ῥέξε·
πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλλα δῖαν
στευνόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως. 220
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγῃ μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὥς σὺ κελεύεις.
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστν καὶ Ἑκτορι πειρηθῆναι 225
ἀντιβίην, ἥ κέν με δαμάσσεται ἥ κεν ἐγὼ τόν.“

ὥς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
„ὦ πόποι, ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλὰς
εἰρύσαιο Κρονίανος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν 230
Τρῶσι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.“

ἦ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἐνθόρε μέσσω
κρημνοῦ ἀπαΐξας, ὁ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύων,
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὥς δὲ νεκρούς 235
πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
τοὺς ἐκβαλλε θύραζε, μεμνκῶς ἥντε ταῦρος,
χέρσουδεν· ζωοὺς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνησι βαθείησιν μεγάλῃσιν.

δεινὸν δ' ἄμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἴστατο κῆμα, 240
ᾧθαι δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν
εἶχε στηριχῆσθαι. ὁ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
εὐφυέα μεγάλην· ἥ δ' ἐκ ῥιζέων ἐριποῦσα
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα

ὄξοισιν πνικνοῖσι, γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν 245
 εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'. ὁ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
 ἤϊξεν πεδίοιο ποδὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
 δείσας. οὐδὲ τ' ἔλληγε θεὸς μέγας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λαιγὸν ἀλάλκοι. 250
 Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητῆρος,
 ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν.
 τῷ εἰκὼς ἤϊξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοιοῦτο λιασθεῖς 255
 φεῦγ', ὁ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἅμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεῦη,
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
 τοῦ μὲν τε προδρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι 260
 ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὥκα κατειβόμενον κελαρύζει
 χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὥς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο
 καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
 ὁσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 265
 στήναι ἐναντίβιον καὶ γινώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διυπετέος ποταμοῖο
 πλάξ' ὤμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 270
 λάβρος ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
 Πηλεΐδης δ' ὥμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 „Ζεῦ πάτερ, ὥς οὐ τίς με θεῶν ἔλεεινὸν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
 ἄλλος δ' οὐ τίς μοι τόσον αἴτιος· Οὐρανιῶνων, 275

ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
 ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχει θωρηκτάων
 λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 ὥς μ' ὄφελ' ἔκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξεν. 280
 νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἄλῶναι
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὥς παῖδα συφορβόν,
 ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσῃ χειμῶνι περῶντα.“

ὥς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὤκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἐίκτην, 285
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσιν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λήν τρέε μήτε τι τάρβει·
 τοῖω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθῳ εἰμὲν
 Ζηνὸς ἐπαινέσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 290
 ὥς οὗ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἰσιμόν ἐστιν,
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·
 αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶ κε πίθῃαι·
 μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίου πολέμοιο,
 πρὶν κατὰ Ἰλίοφι κλυτὰ τεύχεα λαὸν ἐέλσαι 295
 Τρωικόν, ὃς κε φύγησι· σὺ δ' ἔκτορι θυμὸν ἀπούρας
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.“

τῷ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
 αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γάρ ῥα θεῶν ὥτρυνεν ἐφετμή,
 εἰς πεδῖον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο, 300
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαΐκταμένων αἰζηῶν
 πλῶον καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥόον αἰσسونτος ἄν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴσχευ
 εὐρὺν ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ δν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305
 χόετο Πηλεΐωνι, κόρυσσε δὲ κύμα ῥόοιο

ὑψόσ' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλειτ' ἀύσας·
 „φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
 σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν. 310
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπύμπληθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους,
 ἴστη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὃ γε ἴσα θεοῖσιν. 315
 φημὶ γὰρ οὔτε βίην χροαισμησέμεν οὔτε τι εἶδος
 οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ που μάλα νειόθι λίμνης
 κείσεθ' ὑπ' ἱλῦος κεκαλυμμένα· καὶ δὲ μιν αὐτὸν
 εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἅλις χέραδος περιχεύας
 μυρίον, οὐδέ οἱ ὅστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ 320
 ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
 αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
 ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.“
 ἦ καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κνκῶμενος ὑψόσε θύων,
 μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν. 325
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διυπετέος ποταμοῖο
 ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἦρεε Πηλεΐωνα.
 Ἥρη δὲ μέγ' ἄυσε περιδείσας Ἀχιλῆϊ,
 μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
 ἀντίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἷον· 330
 „ὄρσεο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἤισκομεν εἶναι·
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφάυσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
 αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστιάο Νότοιο 335
 εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
 ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι
 φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας

δένδρεα κατ', ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρὶ· μηδὲ σε πάμπαν
 μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
 μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὅπότε' ἂν δὴ 340
 φθιέξωμ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.“

ὥς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῆς πῦρ.
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίτε δὲ νεκροὺς
 [πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὐς κτάν' Ἀχιλλεύς.]
 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἄγλαδον ὕδωρ. 345
 ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδὲ' ἄλωην
 αἰψ' ἀγξηράνη· χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθείρη·
 ὥς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καὶ δ' ἄρα νεκροὺς
 κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
 καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι ἡδὲ μυρῖκαι, 350
 καίετο δὲ λωτός τε ἰδὲ θρύον ἡδὲ κύπειρον,
 τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκειν·
 τείροντ' ἐγγέλυες τε καὶ ἰχθυῖες οἱ κατὰ δύνας,
 οἱ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα
 πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἥφαιστοιο. 355
 καίετο δ' ἵς ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Ἥφαιστ', οὗ τις σοί γε θεῶν δύναιτ' ἀντιφερίζειν,
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὦδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
 λῆγ' ἔριδος, Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;“ 360

φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 ὥς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
 κνίσην μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
 πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται,
 ὥς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ. 365
 οὐδ' ἐθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τείρε δ' αὐτὴν
 Ἥφαιστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὃ γ' Ἥρην
 πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἡρῃ, τίπτε σὸς νῆος ἑμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
 ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίος εἰμι, 370
 ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἄρωγοί.
 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
 πανέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
 μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσιν κακὸν ἡμᾶρ,
 μηδ' ὁπότ' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται 375
 καιομένη, καίωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν.“

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεά, λευκώλενος Ἥρῃ,
 αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον νιόν·
 „Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν.“ 380
 ὧς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδάες πῦρ,
 ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.

αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
 πανσάσθην· Ἥρῃ γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
 ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἕρις πέσε βεβριδυῖα 385
 ἀργαλέῃ, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.
 σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών,
 ἀμφὶ δὲ σάλλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς
 ἥμενος Οὐλύμπῳ· ἐρέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
 γηθοσύνῃ, ὅθ' ὄρᾳτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας. 390
 ἔνθ' οἱ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
 ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν
 χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδίειον φάτο μῦθον·
 „τίπτ' αὐτ', ὦ κυνάμνεια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις
 θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 395
 ἢ οὐ μέμνη, ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας
 οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἔλουσα
 ἰδυὺς ἐμεῦ ὥσας, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψας;
 τῷ σ' αὖ νῦν δίῳ ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.“

ὥς εἰπὼν οὕτησε κατ' αἰγίδα θυσανόεσσαν 400
 σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 τῇ μιν Ἄρης οὕτησε μαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ.
 ἡ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τροχὺν τε μέγαν τε,
 τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρου ἀρούρης·
 τῷ βάλε θυῶρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 406
 ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσῶν, ἐκόντισε δὲ χαίτας,
 τεύχεα δ' ἀμφοράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „νηπύτι, οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων 410
 εὖχομ' ἐγὼν ἔμμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις,
 ἥ τοι χωρμένη κακὰ μῆδεται, οὔνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, ἀντάρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.“

ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῶ. 415
 τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα, μόγισ δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ πόποι, αἰγινόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη, 420
 καὶ δὴ αὖθ' ἡ κυνάμυια ἄγει βροτολογιδὸν Ἄρηα
 δηίου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.“

ὥς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ ῥ' ἐπιεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. 425
 τῷ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πονυλυβοτείρῃ,
 ἡ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 „τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσι ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 ὃδὲ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὥς Ἀφροδίτη 430

ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·
τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντες, ἐνκτίμενον πτολίεθρον.“

[ὥς φάτο, μείδησεν δὲ θεά, λευκώλενος Ἥρη.]
αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων· 435

„Φοῖβε, τί ἦ δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
ἄρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἶσχιον, αἶ κ' ἀμαχητὶ
ἴομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἐμοὶ γε
καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα. 440

νηπύτι', ὥς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
μέμνηται, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἄμφις
μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν. 445

ἦ τοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τείχος ἔδειμα
εὐρύ-τε-καὶ-μάλ' αὖ καλόν, ἣν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βοῦς βονκολέεσκες
Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὕληέσσης.

ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθῆες ὦραι 450
ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἐκπαγλός, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.

σὺν μὲν ὃ γ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάρων·
στεῦτο δ' ὃ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν οὕατα χαλκῷ. 455

νῶϊ δέ τ' ἄφροροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ ἐτέλεσσαν.

τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
πειρᾶ, ὥς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
πρόχῃ κακῶς σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.“ 460

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·

„ἐννοσίγαι’, οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἔνεκα πολεμίζω
 δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἑοικότες ἄλλοτε μὲν τε
 ξαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες, 465
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 παυσώμεσθα μάχης· οἳ δ’ αὐτοὶ δηριαάσθων.“

ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ’· αἶδετο γάρ ῥα
 πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσιν.
 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν, 470
 [Ἄρτεμις ἀγροτέρῃ, καὶ ὀνειδείῳ φάτο μῦθον·]
 „φεύγεις δὴ, ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὐχος ἔδωκας·
 νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμῶλιον αὐτῶς;
 [μὴ σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω 475
 εὐχομένου, ὥς τὸ πρὶν, ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.]“

ὣς φάτο, τὴν δ’ οὐ τι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις
 [νείκεσεν ἰοχέαιραν ὀνειδείῳ ἐπέεσσιν·] 480
 „πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδεές, ἀντί’ ἐμεῖο
 στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
 τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ, ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶν
 Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἣν κ’ ἐθέλῃσθα.
 ἥ τοι βέλτερόν ἐστι κατ’ οὔρεα θῆρας ἐναίρειν 485
 ἀγροτέρας τ’ ἐλάφους ἢ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
 εἰ δ’ ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ’ ἐν εἰδῆς,
 ὕσسون φερτέρη εἴμ’, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.“

ἥ ῥα καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτεν
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δ’ ἄρ’ ἀπ’ ὤμων αἰνυτο τόξα, 490
 αὐτοῖσιν δ’ ἄρ’ ἔθεινε παρ’ οὔατα μειδιώσας
 ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ’ ἔκπιπτον διστοί.

δακρυόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν ὥς τε πέλεια,
 ἥ ῥά θ' ὑπ' ἱρηκος κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,
 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἀλώμεναι αἰσιμον ἦεν· 495
 ὥς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.

Λητὼ δὲ προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 πληκτίξεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν 500
 εὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῶφι βίῃφιν.“

ὥς ἄρ' ἔφη, Λητὼ δὲ συναίνυντο καμπύλα τόξα
 πεπτεῶν' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
 ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
 ἡ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, 505
 δακρυόεσσα δὲ πατὴρ ἐφέζετο γούνασι κούρη,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἐάνδς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
 εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἡδὺν γελάσσας·
 „τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 [μψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέξουσιν ἐνωπῇ;]“ 510
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος κελαδεινῇ·
 „σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
 ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἕρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.“

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν· 515
 μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐνδμήτοιο πόλης,
 μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἡματι κείνῳ.
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιόωντες,
 καδ δ' ἴσον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 520
 Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὕλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται
 ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἐ μῆνις ἀνῆκεν,

παῖσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἔφηκεν,
ὥς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν. 525

ἑστήκει δ' ὁ γέρων Πριάμος θείου ἐπὶ πύργου,
ἔς δ' ἐνόησ' Ἀχιλλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρώες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμῶξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε
ὀτρύνων παρὰ τεῖχος ἀγκλειτοὺς πυλαωρούς· 530

„πεπταμένους ἐν χερσὶ πύλας ἔχει“, εἰς ὃ κε λαοὶ
ἔλθωσι προτὶ ἄστρ' πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἔς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
αὗτις ἐπανθέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας· 535
δεΐδια γάρ, μὴ οἴλος ἀνὴρ ἔς τεῖχος ἄλῃται.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.

οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο, 540

δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο
φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔρχεῖ, λύσσα δέ οἱ κῆρ
αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκεν, 545
φῶτ' Ἀντήνορος νῆδ' ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

ἐν μὲν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, παρ δέ οἱ αὐτὸς
ἔσται, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἥερι πολλῇ.
αὐτὰρ ὃ γ' ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον, 550

ἔσται, πολλὰ δέ οἱ κραδίῃ πόρφυρε μένοντι·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
„ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,

αἰρήσει με καὶ ὧς καὶ ἀνάγκη δειροτομήσει. 555
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέσθαι ἔασω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
 φεύγω πρὸς πεδῖον Ἰλῆιον, ὅφρ' ἂν ἴωμαι
 Ἰδῆς τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήια δῦω·
 ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο 560
 ἰδρῶ ἀποψυχθεὶς προτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μ' ἀπαιρόμενον πόλιος πεδίουδε νοήσῃ
 καὶ με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
 οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι· 565
 λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
 εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
 καὶ γὰρ θῆν τούτῳ τρωτὸς χρῶς ὀξεί χαλκῷ,
 ἐν δὲ ἰα ψυχῇ, θνητὸν δέ ἑ· φασ' ἀνθρώποι
 [ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.“] 570
 ὧς εἰπὼν Ἀχιλῆα ἀλεις μένεν, ἐν δέ οἱ ἦτορ
 ἄλκιμον ὠρμάτο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 ἥντε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 ἀνδρὸς θηρητηῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ· 575
 εἰ περ γὰρ φθάμενός μιν ἦ οὐτάσῃ ἠὲ βάλλῃσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
 ἀλκῆς, πρὶν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι ἠὲ δαμῆναι·
 ὧς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγανοῦ, δῖος Ἀγῆνωρ,
 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος, 580
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃν,
 ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ·
 „ἦ δὴ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 ἡματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων,
 νηπύτι, ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ. 585

ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμέν,
οἷ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ νύων
Ἴλιον εἰρυνόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.

ἦ ῥα καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 590
καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτεν·
ἀμφὶ δέ οἱ κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
Πηλεΐδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο 595
δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος Ἀγήνορι πάντα εἰοικῶς 600
ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
εἶος ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφοροιο,
τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
ὥς αἰεὶ ἔλποιο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσιν· 605
τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
ἀσπασίοι προτὶ ἄστν, πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων·
οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι, ὅς τε πεφεύγειν
ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο 610
ἐς πόλιν, ὃν τινα τῶν γε πόδες καὶ γούνα σαώσαι.

ΙΛΙΑΔΟΣ X.

Ἔκτορος ἀναίρεσις.

ὥς οἱ μὲν κατὰ ἄστν, πεφυζότες ἤντε νεβροί,
 ἰδρῶ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν
 κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τείχεος ἄσσον ἴσαν σάκε' ὥμοισι κλίναντες.
 Ἔκτορα δ' αὐτοῦ μῆναι ὀλοίῃ μοῖρα πέδησεν, 5
 Ἰλίου προπάροιθε πυλάων τε Σχαιιάων.

αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσήνδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 „τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
 αὐτὸς θνητὸς ἔων θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
 ἔγνωσ, ὥς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις. 10
 ἢ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβησας,
 οἷ δὴ τοι εἰς ἄστν ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
 οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι.“

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ἔβλαψάς μ', ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων, 15
 ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἢ κ' ἔτι πολλοὶ
 γαῖαν ὁδᾶξ εἶλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ σάωσας
 ῥηιδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδειςας ὀπίσσω·
 ἢ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρείη.“ 20

ὥς εἰπὼν προτὶ ἄστν μέγα φρονέων ἐβρεβήκειν,
 σευάμενος ὥς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
 ὃς ῥά τε ῥέϊα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
 ὥς Ἀχιλλεύς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

τὸν δ' ὁ γέρον Πρίαμος πρῶτος ἰδεν ὀφθαλμοῖσιν 25
 παμφαίνονθ' ὥς τ' ἄστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
 ὃς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ ἀνγὰι

φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ,
 ὃν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
 λαμπρότατος μὲν ὃ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
 καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν· 31
 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
 ὤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὃ γε κόψατο χερσὶν·
 ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνειν
 λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάρουθε πυλάων 35
 ἐστήκειν, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
 τὸν δ' ὁ γέρων ἐλείπειν ἀπροσηγύδα χεῖρας ὀρεγνύς·
 „Ἔκτορ, μὴ μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
 οἷος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης
 Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν, 40
 σχέτλιος· αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
 κείμενον· ἦ κέ μοι αἶνὸν ἀπὸ πρᾶπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκεν,
 κτείνων καὶ περναῖς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων. 45
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 οὐ δύναμαι ἰδέειν Τρώων εἰς ἄστν ἀλέντων,
 τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μετὰ στρατῷ, ἦ τ' ἂν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον· 50
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Ἀλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν' Αἶδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσεται, ἣν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς. 55
 ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρῶας καὶ Τρῳάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.

πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδ᾽ 60
 αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 νῆας τ' ὀλλυμένους ἐλκηθείσας τε θυγάτρ᾽ ας,
 καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νῆπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δημοτῇτι,
 ἔλκομένας τε νυοὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρῶτησι θύρῃσιν
 ὤρησται ἑρύνουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῷ
 τύψας ἥε βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἔληται·

οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραφρούς,
 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πίνοντες ἀλύσσουντες περὶ θυμῷ 70
 κείσονται ἐν προθύροισι. νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 ἀρηικταμένῳ, δεδαῖγμένῳ ὀξεί χαλκῷ
 κείσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅτι φανήη·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη πολίον τε γένειον
 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, 75
 τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.“

ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶν
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' ἔκτορι θυμὸν ἐπειθεν.
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα,
 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχευ· 80

καὶ μιν δάκρυ χέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἐκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον·
 αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
 τῶν μνησθαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήμιον ἄνδρα
 τείχεος ἐντὸς ἑών, μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ· 85
 σφέτιλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνῃ, οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.“

ὥς τώ γε κλαίοντε προσανδρήτην φίλου υἱὸν 90
 πολλὰ λισσομένω· οὐδ' Ἑκτορι θυμὸν ἔπειθον,
 ἀλλ' ὃ γε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσπον ἰόντα.
 ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησιν,
 βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
 σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλίσσόμενος περὶ χειρὶ· 95
 ὥς Ἑκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
 πύργῳ ἐπὶ προύχοντι φαινήν ἄσπίδ' ἐρείσας.
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει, 100
 ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
 νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
 νῦν δ', ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 μή ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
 “Ἑκτωρ ἦφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.”
 ὥς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότε ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
 ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντι νέεσθαι
 ἢ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐνκλειῶς πρὸ πόλης. 110
 εἰ δέ κεν ἄσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
 καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' αἶμ' αὐτῇ
 πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἡγάγετο Τροίηνδ', ἦ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, αἶμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἀλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθεν·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι, 120

[κτῆσιν, ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργει·]
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα
 αὐτῶς ὥς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. · 125
 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῷ ὀαριζέμεναι, ἅ τε παρθένος ἡῖθέος τε,
 παρθένος ἡῖθέος τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιν.
 βέλτερον αὖτ' ἐριδι ξυνελαννέμεν ὅττι τάχιστα·
 εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.“ 130
 ὥς ὠρμαινε μένων, ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς
 ἴσος ἐνναλίῳ, κορυθαίκι πτολεμιστῇ,
 σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
 δεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἰκελος αὐγῇ
 ἢ πυρὸς αἶθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος. 135
 Ἔκτορα δ', ὥς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ἥντε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 ῥηιδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν· 140
 ἢ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὁ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκὼς
 ταρφέ' ἐπαῖσσει, ἐλέειν τέ εἰ θυμὸς ἀνώγει·
 ὥς ἄρ' ὁ γ' ἐμμεμάως ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἔκτωρ
 τεῖχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
 οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἔρινεον ἠνεμόεντα 145
 τείχεος αἰὲν ὑπὲκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
 κρουνῶ δ' ἱκανὸν καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαὶ
 δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήμεντος·
 ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὥς εἰ πυρὸς αἶθομένοιο· 150
 ἢ δ' ἐτέρῃ θέρει προορέει ἐικυῖα χαλάξῃ

ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν
 καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόμεντα
 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες 155
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθειν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὀπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφρευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων,
 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήιον οὐδὲ βοεῖην
 ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν, 160
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεόν Ἑκτορος ἵπποδάμοιο.
 ὥς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
 ἢ τρίπος ἢ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 ὥς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην 165
 καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὀρῶντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 „ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 Ἑκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηνεν 170
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲ ἐ δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἅστυ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάσθε,
 ἥέ μιν ἐκ θανάτοιο σάωσομεν ἥέ μιν ἦδη 175
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἔδντα.“
 τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφές, οἶον ἔειπες·
 ἄνδρα θνητὸν ἔδντα, πάλαι πεπρωμένον αἵσῃ,
 ἅψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι; 180
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὗ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

„θάρσει, τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 ἔρξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλετο, μηδὲ τ' ἐρώει.“ 185

ὥς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.

Ἔκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὦκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὕρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
 ὕρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγρεα καὶ διὰ βήσας· 190
 τὸν δ' εἰ πέρ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρη·
 ὥς Ἐκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.

ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιῶν
 ἀντίον αἶξασθαι, ἐνδμήτους ὑπὸ πύργους, 195
 εἰ πῶς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν,
 τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθᾶς
 πρὸς πεδίον, αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.

ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὔθ' ὁ διώκειν· 200
 ὥς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν οὐδ' ὃς ἀλύξει.

πῶς δὲ κεν Ἐκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὃς οἱ ἐπῶρσε μένος· λαιψηρά τε γούνα·
 λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς, 205

οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἐκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μὴ τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 210
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἐκτορος ἱπποδάμοιο,
 ἔλακε δὲ μέσσω λαβῶν· ῥέπε δ' Ἐκτορος αἵσιμον ἥμαρ,
 ὦχετο δ' εἰς Αἶδαο, λίπεν δὲ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Πηλεΐωνα δ' ἵκανε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη,
 ἄγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 215
 „νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, δίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
 Ἑκτορα δηώσαντε μάχης ἄτον περ ἔοντα.
 οὐδ' οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 οὐδ' εἰ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων 220
 προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγώ τοι
 οἴχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.“

ὥς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 στήθ' ἄρ' ἐπὶ μελῆς χαλκογλώχινος ἔρεισθεῖς. 225
 ἥ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἑκτορα δῖον
 Διηφόβῳ ἑκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 ἄγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἦθεῖ', ἥ μάλα δὴ σε βιάζεται ὤκως Ἀχιλλεύς,
 ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων· 230
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαῖολος Ἑκτωρ·
 „Διήφοβ', ἥ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
 γνωτῶν, οὗς Ἑκάβη ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
 νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
 ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσιν,
 τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „ἦθεῖ', ἥ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 λίσσονθ' ἐξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι, 240
 αὖθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
 ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
 νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν, ἥ κεν Ἀχιλλεύς

νῶϊ κατακτείνῃας ἔναρα βροτόεντα φέρεται 245
νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἥ κεν σῶ δουρὶ δαμήῃ.“

ὥς φαμένῃ καὶ κερδοσύνῃ ἡγήσατ' Ἀθήνη.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
„οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ 250
τρὶς περὶ ἅστυ μέγα Πριάμου δῖον οὐδέ ποτ' ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνῆκεν
στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν ἢ κεν ἀλοίην.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
μάρτυροι ἔσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων. 255

οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικίῳ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
δῶῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέξῃς.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„Ἔκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε. 261
ὥς οὐκ ἔστι λένουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερές ἀλλήλοισιν,
ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν 265
ὄρκια ἔσονται πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.

παντοίῃς ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρὴ
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
ἔρχει ἐμῶ δαμάξ· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις, 271
κῆδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔρχει θύων.“

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖται δολιχόσκιον ἔγχος·
καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ·
ἔξετο γὰρ προῖδῶν, τὸ δ' ὑπέρπιτατο χάλκεον ἔγχος, 275

ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἅψ δ' Ἀχιλλῇ διίδου, λάθε δ' Ἔκτορα ποιμένα λαῶν.
 Ἔκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

„ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ;
 ἐκ Διὸς ἡεΐδης τὸν ἐμὸν μῦθον· ἦ τοι ἔφης γε· 280
 ἀλλὰ τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπὶ κλοπὸς ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.

οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλევαι 285
 χάλκεον· ὥς δὴ μιν σῶ ἐν χοῦ πᾶν κομίσαιο·
 καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
 σείο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.“

ἦ ῥά καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτεν· 290
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκος δόρυ· χῶσατο δ' Ἔκτωρ,
 ὅτι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 στῆ δὲ κατηφῆσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.

Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν ἀύσας·
 ἦτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὐ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν· 295
 Ἔκτωρ δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θανατόνδε κάλεσσαν·
 Δηΐφοβον γὰρ ἐγὼ γ' ἐφάμην ἦρωα παρεῖναι·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.

νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς οὐδέ τ' ἄνευθεν,
 οὐδ' ἀλέῃ· ἦ γάρ ῥα πάλαί τό γε φίλτερον ἦεν· 301
 Ζηνί τε καὶ Διὸς ὕλῃ ἐκηβόλῳ, οἳ με πάρος γε
 πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
 μὴ μὰν ἀσπουνδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην;
 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.“ 305

ὥς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,

τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
 οἴμησεν δὲ ἄλεις ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετής,
 ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
 ἀρπάξων ἢ ἄρ' ἀμαλήν ἢ πτώκα λαγῶν. 310
 ὥς Ἐκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
 ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψεν
 καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι 315
 χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 οἶος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστὴρ,
 ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' ἐνήμεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἐκτορι δίῳ, 320
 εἰσορόων χρῶα καλόν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρῶα χάλκεα τεύχεα,
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς,
 φαίνεται δ', ἥ κληῖδες ἀπ' ὤμων ἀνχέν' ἔχουσιν,
 λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος. 325
 τῇ δ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχει δῖος Ἀχιλλεὺς,
 ἀντικρὺς δ' ἀπαλοῖο δι' ἀνχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 ἤριπε δ' ἐν κονίῃς· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεὺς 330
 „Ἐκτορ, ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἐξευαρίζων
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίξο νοσφιν ἐόντα,
 νῆπιε· τοιοῦτο δ' ἀνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
 ὃς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἡδ' οἴωνοι 335
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.“
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·

„λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκῆων,
μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάσσαι Ἀχαιῶν,
ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἄλις χρυσὸν τε δέδεξο 340
δῶρα, τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρῶων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„μή με, κύον, γούνων γουνάζεο μηδὲ τοκῆων· 345
αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
ᾧμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας,
ὥς οὐκ ἔσθ', ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
οὐδ' εἴ κεν δεκάκισ τε καὶ εἴκοσι νῆριτ' ἄποινα
στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα· 350
οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνῶγοι
Δαρδανίδης Πρίαμος, οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.“

τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 355
„ἦ σ' ἐν γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς.
φράζεο νῦν, μή τοί τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι
ἥματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἔσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.“ 360

ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων παμμένη Αἰδόσδε βεβήκειν
ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
„τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῆ 365
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἢδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“

ἦ ῥα καὶ ἐκ νεκροῦ ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ τό γ' ἐνευθεν ἔθιγ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα

αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγρητὸν 370

Ἔκτορος· οὐδ' ἄρα οἳ τις ἀνουντητί γε παρέσθι.
ὥδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
,,ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφοφάσθαι
Ἔκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.“

ὥς ἄρα τις εἶπεςκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς. 375

τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

,,ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅς οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι, 380

εἰ δ' ἄγρετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
ὄφρα κ' ἔτι γινῶμεν Τρώων νόον, ὅν τιν' ἔχουσιν,

ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,

ἢ μένειν μεμάσσι καὶ Ἔκτορος οὐκέτ' ἐόντος.

ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385

κεῖται παρ' νῆεσσι νέκυσ ἄκλαυτος ἄθαρτος

Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἐγὼ γε

ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.

εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αἶδαο,

αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κείδι φίλον μεμνήσομ' ἐταίρου. 390

νῦν δ' ἄγ' αἰείδοντες παίηονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,

νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.

ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἔκτορα δῖον,

ᾧ Τρῶες κατὰ ἄστν θεῶ· ὥς εὐχετόωντο.“

ἦ ῥα καὶ Ἔκτορα δῖον αἰκεία μῆδετο ἔργα. 395

ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε

ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρυγης, βοέους δ' ἐξήπτεν ἱμάντας,

ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·

ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰίρας

μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην. 400
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνεαι πίπναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησιν
 κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἐῖν ἐν πατρίδι γαίῃ.

ὥς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ 405
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσε, κῶκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.
 ὦμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ.

τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπασα 410
 "Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγισ ἔχον ἀσχαλόωντα
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.

πάντας δὲ λιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον· 415

„σῆσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἐάσατε, κηθόμενοί περ,
 ἐξελθόντα πόληος ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
 ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται ἡδ' ἐλεήσῃ

γῆρας. καὶ δέ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται, 420
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι·

Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκεν·
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας.

τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀγνύμενός περ,
 ὥς ἑνός, οὗ μ' ἄχος ὅξυ κατοίσεται Ἄϊδος εἶσω, 425

Ἐκτορος· ὥς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν·

τῷ κὲ κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
 μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἡδ' ἐγὼ αὐτός.“

ὥς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται.

Τρωῆσιν δ' Ἐκάβῃ ἀδινοῦ ἐξήρχε γόοιο· 430

„τέκνον, ἐγὼ δειλὴ· τί νῦν βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ
εὐχολὴ κατὰ ἄστυ πέλεσθεο, πᾶσι τ' ὄνειαρ
Τρωσὶ τε καὶ Τρῳῆσι κατὰ πόλιν, οἳ σε θεὸν ὥς
δειδέχατ'· ἥ γὰρ καὶ σφί' μάλα μέγα κῦδος ἔησθα 435
ζῶος ἑών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“

ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἄλοχος δ' οὐ πῶ τι πέπυστο
Ἐκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἑλθὼν
ἤγγειλ', ὅτι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε· πυλάων,
ἀλλ' ἥ γ' ἰσθὺν ὑφαίνει μυχῶ δόμον ὑψηλοῖο 440
δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοις κατὰ δῶμα
ἀμφι πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο
Ἐκτορι θεομα· λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι,
νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445
χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κωκντοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου
τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμᾶι δέ οἱ ἔκπεσε κεφαλῆς·
ἥ δ' αὖτις δμῳῆσιν ἐνπλοκάμοισι μετηῦδα
„δεῦτε, δύω μοι ἔπεσθον· ἰδῶμ', ὅτιν' ἐργὰ τέτυκται 450
αἰδοίης ἐκυρῆς ὁπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
στήθεσι πάλλεται ἥτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα
πήγνυται ἐγγὺς δὴ τι κακόν· Πριάμοιο τέκεσσιν,
αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεύς 455
μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίονδε δίηται,
καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀρηγορίης ἀλεγεινῆς,
ἥ μιν ἔχουσ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθὺι μένεν ἀνδρῶν,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δ' ὦν μένος οὐδενὶ λείκων.“

ὣς φασμένη μεγάροιο διέεσσιντο μαινάδι ἴσῃ 460
παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.

αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἵξεν ὄμιλον,
 ἔστη παπτήνησ' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δὲ νόησεν
 ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέστωσ κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν,
 ἥριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
 ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
 κρήδεμνόν θ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ 470
 ἥματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἡγάγεθ' Ἴκτωρ
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἄλλισ ἔσταν,
 αἷ ἔμετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυχομένην ἀπολέσθαι.
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, 475
 ἀμβλήδην ῥοώσασα μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·
 „Ἴκτωρ, ἐγὼ δύστηνος· ἴῃ ἄρα γεινόμεθ' αἶσῃ
 ἀμφοτέροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσῃ
 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480
 δύσμορος αἰνόμορον· ὥς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
 νῦν δὲ σὺ μὲν Αἶδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὖτως,
 ὃν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 485
 ἔσσεαι, Ἴκτωρ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὗτος.
 ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολὺδάκρυν Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κῆδε' ὀπίσσω
 ἔσσουντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρήσουσιν ἀρούρας.
 ἡμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν· 490
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἐταίρους,

ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχευ·
 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνεν. 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων·
 'ἔρρ' οὕτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαινύται ἡμῖν·
 δακρυόεις δέ τ' ἄνυισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς 500
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἶων πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὃθ' ὕπνος ἔλοι παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὐδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.
 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν, 505
 Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
 οἶος γάρ σφιν ἔρυσσὸ πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκῆων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσωνται,
 γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἢ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
 οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρῶων καὶ Τρῳιάδων κλέος εἶναι·"
 ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

ὥς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἐπεὶ δὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,

Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
 ἀλλ' ὃ γε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηγύδα· 5
 „Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
 μὴ δὴ πω ὑπ' ὕχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο, 10
 ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ὣμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
 οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν ἐύτριχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἡμερον ὥρσεν.
 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν 15
 δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθενον μῆστωρα φόβοιο.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσιν ἐταίρου·
 „χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν·
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην, 20
 Ἔκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.“

ἦ ῥα καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα,
 πρηνέα παρ' λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας 25
 ἐν κονίῃς. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
 χάλκεα μαρμαίροντα, λύνον δ' ὑψηχέας ἵππους,
 καδ' δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 μυρίοι· αὐτὰρ ὃ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνν.
 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ δρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ 30
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄιες καὶ μηκάδες αἶγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο·
 πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρῳτον ἔρρεεν αἶμα.

αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα 35
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἐταίρου χώμενον κῆρ.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴξον, ἰόντες,
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν 40
 Πηλεΐδην λούσασθαι ἅπο βρότον αἱματόεντα.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἤρνεϊτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὀμοσσεύ·
 „οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τις τε θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσσον ἰκέσθαι,
 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦναι 45
 κείρασθαί τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
 ἴξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωῶσι μετείω.
 ἀλλ' ἣ τοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
 ἦῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρὰ τε σχεῖν, ὅσσ' ἐπιεικὲς 50
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα,
 ὄφρ' ἣ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 θάσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.“
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίδοντο.
 ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κεῖτο βαρὺ στενάχων πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 60
 ἐν καθαρῷ, ὅδι κύματ' ἐπ' ἠιόνος κλύζεσκον.
 εὐτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 νήδυμος ἀμφιχυθεὶς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυναι
 Ἔκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλήος δειλοῖο 65

πάντ' αὐτῷ μέγεθος τε καὶ ὄμματα κάλ' ἐκινῶ
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἵματα ἔστο·
 στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλεν, Ἀχιλλεῦ.
 οὐ μὲν μεν ζῶοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος· 70
 θάπτε με ὅττι τάχιστα· πύλας Ἀΐδαο περήσω.
 τῆλέ μ' ἐέργουσι ψυχαί, εἰδῶλα καμόντων,
 οὐδέ μ' ἐπὶ μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσιν,
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἄν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
 καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτίς 75
 νίσσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε.
 οὐ μὲν γὰρ ζωοὶ γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 βουλὰς ἐξόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερή, ἣ περ λάχε γεινόμενόν περ·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80
 τείχει ὑπο Τρώων ἐνηγενέων ἀπολέσθαι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πίθῃαι·
 μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὥς τράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 εὐτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενoitios ἐξ Ὀπóεντος 85
 ἦγαγεν ὑμετερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς
 ἡματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
 νῆπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·
 ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
 ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν· 90
 ὥς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτει
 [χρύσεος ἀμφιφορέυς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ].“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „τίπτε μοι, ἡθελὲν κεφαλὴν, δεῦρ' εἰλήλουθας
 καί μοι ταῦτα ἔχαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.

ἀλλὰ μοι ἄσσον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους ὀλοοῖτο τεταρπώμεσθα γόοιο.“

ὥς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,
οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἦν τε καπνὸς 100
ᾧχετο τειριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυνδὸν ἔειπεν·
„ὦ πόποι, ἣ ῥά τις ἔστι καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν
ψυχὴ καὶ εἰδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν·
παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο 105
ψυχὴ ἐφεστήκει γοοῶσά τε μυρομένη τε,
καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, εἵκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.“

ὥς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἱμερον ὥρσε γόοιο·
μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
οὐρῆας τ' ὥτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἔσθλός ὀρώρειν
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν 115
πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχημιά τ' ἦλθον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῷ
τάμνον ἐπειγόμενοι· τὰ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
πῖπτον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσουντες Ἀχαιοὶ 120
ἔκδεον ἡμιόνων· τὰ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο
ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήια πυκνά.
πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὥς γὰρ ἀνώγειν
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
καδ' δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἡρόιον ἥδ' οἱ αὐτῷ. 126
αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάμβαλον ἄσπετον ὕλην,

εἶατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν
 χαλκὸν ζώννυσθαι, ξεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 130
 ἵππους· οἳ δ' ὤρνοντο καὶ ἐν τεύχεσιν ἔδυνον,
 ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε.
 πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 μυριοί· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυσαν, ἅς ἐπέβαλλον 135
 κειρόμενοι· ὕπιδεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεύς
 ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Αἰδόσδε.

οἳ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
 κάτθεσαν, αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
 ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς· 140
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 τὴν ῥα Σπερχεῖῳ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 „Σπερχεῖ“, ἄλλως σοί γε πατήρ ἠρήσατο Πηλεὺς
 κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 145
 σοί τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἰερὴν ἑκατόμβην,
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ὣς ἠρᾷθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 150
 Πατρόκλῳ ἥρωι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.“

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἱμέρον ὥρσε γόοιο.
 καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἰψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς· 155
 „Ατρεΐδη, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πείσσονται μύθοισι· γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δειπνον ἄνωχθι

ὄπλεσθαι· τάδε δ' ἄμφι πονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
κῆδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἷ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.“ 160

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἰσας,
κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νῆεον ὕλην,
ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. 165
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν· μεγάθυμος Ἀχιλλεύς
εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει.

ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, 170
πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενάς ἵππους
ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλα· στεναχίζων·
ἐννέα τῶ γε ἄνακτι τραπεζῆς κύνες ἦσαν·
καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς 175
χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.

ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὅφρα νέμοιτο·
ᾧ μωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
„χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἰδαο δόμοισιν·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην.“ 180
δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς
τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθλῇ· Ἑκτορα δ' οὐ τι
δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.“

ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
ἀλλὰ κύνες μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185
ἡμᾶτα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρτεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδούφοι ἐλκυστάζων.
τῶ δ' ἐπὶ κῆρυκος νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίοιενδ'· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,

ὅσσον ἐπείχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο 190
σκήλει' ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν ἥδ' ἐ μέλεσσιν.

οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκάλετο τεθνηῶτος·
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
στὰς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἡρᾶτ' ἀνέμοισιν,
Βορρῇ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ· 195

πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
ἐλθέμεν, ὅφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίαιτο νεκροὶ
ὔλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὣκέα δ' Ἴρις
ἀράων αἰούσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.

οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἄθροοι ἔνδον 200
εἰλαπλίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ. τοὶ δ' ὥς ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
πάντες ἀνήξαν κάλεόν τέ μιν εἰς ἕκαστος·

ἢ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήγατο, εἶπε δὲ μῦθον·
„οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὐτίς ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥέεθρα, 205
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέξουσ' ἐκατόμβας
ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.

ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἥδ' ἐ Ζέφυρον κελαδαινὸν
ἐλθέμεν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
ὅφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἣ ἔνι κεῖται 210
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.“

ἣ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
ἡχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὥρτο δὲ κῦμα
πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην, 215
ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἱαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον
φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννουχος ὦκὺς Ἀχιλλεὺς
χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, 220

ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
ὥς δὲ πατὴρ οὐ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίων,
νυμφίου, ὅς τε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
ὥς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,
ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊὴν ἀδινὰ στεναχίζων. 225

ἦμος δ' Ἐωσφόρος εἴσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδνεται Ἥως,
τῆμος πυρκαϊὴ ἔμαραίνετο, πᾶσατο δὲ φλόξ.
οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι
Θρηίκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων. 230
Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεὶς
κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὕρουσεν.
οἱ δ' ἅμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο·
τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
ἔξετο δ' ὀρθωθεὶς καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν. 235

„Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἰθιοπι οἴνω
πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὅστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν
εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται. 240
ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
θείομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄϊδι κεύθωμαι·
τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήμισι λίπησθε.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἰθιοπι οἴνω, 250
ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἤλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·

κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνηέος ὅστέα λευκὰ
 ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν.
 τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμειλιά τε προβάλοντο 255
 ἀμφὶ πυρῆν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἵξανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε
 ἵππους θ' ἡμίονους τε βοῶν τ' ἰφθίμα κάρηνα 260
 ἥδ' ἐ γυναικάς ἐυζώνους πολίον τε σίδηρον.

ἵππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
 καὶ τρίποδ' ὠτώνεντα δυωκαιεικοσίμετρον
 τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν 265
 ἔξετέ' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσιν·
 αὐτὰρ τῷ τρίτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτῶς·
 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν. 270
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἵππῃας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃνδε φεροίμην· 275
 ἴστε γάρ, ὅσσον ἔμοι ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δὲ πόρ' αὐτοὺς
 πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὃ δ' αὖτ' ἔμοι ἐγγυάλιξεν.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡμιόχοιο, 280
 ἡπίου, ὃ σφωιν μάλα πολλάκις ὕγρον ἔλαιον
 χαϊτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.

τὸν τῷ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὐδεὶ δέ σφιν
χαῖται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἑστατον ἀγνυμένῳ κῆρ.
ἄλλοι δὲ στελλεσθε κατὰ στρατόν, ὅς τις Ἀχαιῶν 285
ἵπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.“

ὥς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἱππῆες ἔγερθεν.
ᾧρτο πολὺν πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐμήλος,
Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὅς ἱπποσύνη ἐκέκαστο·
τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ᾧρτο κρατερός Διομήδης, 290
ἵππους δὲ Τρώους ὑπάγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἅταρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ᾧρτο ξανθὸς Μενέλαος
διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκείας ἵππους,
Αἶθην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν ἐόν τε Πόδαργον· 295
τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος·
δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν,
ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὃ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
τὴν δ' ὃ γ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε μέγα δρόμον ἰσχανόωσαν· 300
Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐντρίχας ὠπλίσαθ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
τοῦ Νηληιάδαο· πυλοιγενέες δὲ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες φέρου ἄρμα· πατὴρ δὲ οἱ ἄγχι παραστάς
μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ· 305
„Ἀντίλοχ', ἦ τοι μὲν σε νέον περ ἐόντα φίλησαν
Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκέμεν οὐ τι μάλα χρεώ·
οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσέμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
βάρδιστοι θέλειν· τῷ τ' οἶω λοίγ' ἔσεσθαι· 310
τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
ἀλλ' ἄγε δῆ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ.

παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
 μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἢ βίηφιν· 315
 μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
 μήτι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνιόχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθὼς
 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα, 320
 ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῇ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὁρόων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἔ λήθει,
 ὕππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν,
 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προύχοντα δοκεύει. 325
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
 ἔστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἵης,
 ἣ δρυὸς ἢ πεύκης· τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὕμβρῳ·
 λᾶε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὰ
 ἐν ξυνοχῆσιν ὁδοῦ, λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς· 330
 ἣ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἣ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
 αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐυπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ 335
 ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κένσαι ὁμοκλήσας, εἷξαι τέ οἱ ἡνία χερσίν.
 ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμψθήτω,
 ὥς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἰκέσθαι
 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, 340
 μὴ πως ἵππους τε τρώσῃς κατὰ θ' ἄρματα ἄξις·
 χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείῃ δὲ σοὶ αὐτῷ
 ἔσσεται· ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,

οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθῃ, 345
οὐδ' εἰ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνῃ,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
ἣ τούς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἐσθλοί·"

ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηλῆιος ἄψ ἐνὶ χώρῃ
ἔξετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπεν. 350

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος· εὐτρίχας ὠπλίσαθ' ἵππους.
ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·

πᾶλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαι
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δὲ λάχε κρείων Εὐμήλος,
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 355

τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὅστατος αὖτε
Τυδεΐδης, ὅχ' ἄριστος ἐὼν, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.

στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς
τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν

ἀντίθεον Φοίνικα, ὁπάονα πατρὸς ἐοῖο, 360
ὥς μεμνέσθτο δρόμου καὶ ἀληθείην ἀποείποι.

οἳ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιιν μᾶστιγας ἄειραν,
πέπληγρόν θ' ἱμάσιν ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν

ἔσσυμένως· οἳ δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίῳ,
νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη 365

ἴστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἥδ' ὄνυλλα,
χαῖται δ' ἐρρῶντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.

ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλνατο πουλυβοτείρῃ,
ἄλλοτε δ' αἶξασκε μετήορα· τοῖ δ' ἐλατῆρες

ἔστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου 370
νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἐκάστος.

ἵπποις, οἳ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίῳ.

ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
ἄψ ἐφ' ἄλδος πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου

φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθῃ δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα

αἱ Φηρητιάδαο τοδῶκεες ἔκφερον ἵπποι. 376
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
 Τρώιοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἵκτην,
 πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμον 380
 θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νύ κεν ἦ παρέλασσ' ἢ ἀμφήριστον ἔδηκεν,
 εἰ μὴ Τυδέος υἱὲ κοτέσσαιτο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μᾶστιγα φαεινὴν.
 τοῖο δ' ἅπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο, 385
 οὔνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολλὸν μᾶλλον ἰούσας,
 οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
 δῶκε δέ οἱ μᾶστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν. 390
 ἦ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσα βεβήκειν·
 ἵππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ξυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 ἀγκωνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥῖνὰς τε, 395
 θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δέ οἱ ὄσσε
 δακρυόφιν πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
 ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔδηκεν. 400
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλειτο πατρὸς ἑοῖο·
 „ἔμβητον καὶ σφῶν τιταίνετον ὕτι τάχιστα.
 ἦ τοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὐ τι κελεύω,
 Τυδεΐδew ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ 405
 νῦν ὥρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔδηκεν·

ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μῆδ' ἐλίπησθον,
καρπαλίμως, μὴ σφῶιν ἐλεγχείην καταχεύῃ
Αἶδη θῆλυς ἐοῦσα· τί ἤ λείπεσθε, φέριστοι;
ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 410
οὐ σφῶιν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὄξει χαλκῷ,
αἶ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδεται ὅτι τάχιστα·
ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἡδὲ νοήσω, 415
στενωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει."

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἶδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
ῥωχμὸς ἦν γαίης, ἣ χειμέριον ἄλ' ἐν ὕδαρ 420
ἐξέρρηξεν ὁδοιο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
τῇ ᾧ εἶχεν Μενέλαος ἀματροχιάς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μῶνυχας ἵππους
ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
Ἀτρεΐδης δ' ἔδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνειν· 425
,,Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάξαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
στενωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
μὴ πως ἀμφοτέρους δηλήσῃαι ἄρματι κύρσας."

ὥς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαννεν
κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὥς οὐκ αἰόντι ἐοικώς. 430
ὅσσα δὲ δίσκου οὐρα κατωμαδίῳ πελόνται,
ὅν τ' αἰζηνὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
τόσσον ἐπεδραμέτην· αἶ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδew· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
μὴ πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μῶνυχας ἵπποι, 435
δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐνπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κοίῃσι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „Ἀντίλοχ’, οὐ τις σείο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 ἔρρ’, ἐπεὶ οὐ σ’ ἔτυμόν γε φάμεν πεπνυσθαι Ἀχαιοί.
 ἀλλ’ οὐ μὰν οὐδ’ ὥς ἄτερ ὄρκου οἴσῃ ἄεθλον.“ 441

ὥς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
 „μή μοι ἐρύκεσθον μηδ’ ἔστατον ἀχнуμένω κῆρ·
 φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα
 ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.“ 445

ὥς ἔφαθ’, οἱ δὲ ἀνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄγχι γέγοντο.

Ἀργεῖοι δ’ ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
 ἵππους· τοὶ δ’ ἐπέτουντο κονίοντες πεδίοιο.

πρῶτος δ’ Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἐφράσαθ’ ἵππους·
 ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ, 451

τοιοῦ δ’ ἀνευθεν ἔόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
 ἔγνω· φράσσατο δ’ ἵππον ἀριπρεπέα προύχοντα,
 ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 λευκὸν σῆμ’ ἐτέτυκτο περὶ τροχὸν ἥύτε μήνη. 455

στῆ δ’ ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἵππους ἀνυάξομαι ἥε καὶ ὑμεῖς;
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παροῖτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 ἄλλος δ’ ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ που αὐτοῦ 460
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αὐτὸς κείσεται γέ φέρεται ἦσαν.

[ἦ τοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 νῦν δ’ οὐ πῇ δύνάμει ἰδέειν· πάντῃ δέ μοι ὅσσε
 Τρωικὸν ἄμ πεδίου παπταίνετον εἰσορόωντι.]

ἡὲ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη 465
 εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
 ἐνθα μιν ἐκπεσέειν οἶω σὺν θ’ ἄρματα ἄξει,
 αἱ δ’ ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.

ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὕμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ 470
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Τυδέος ἵπποδάμου υἱός, κρατερὸς Διομήδης.“

τὸν δ' αἰσχροῦς ἐνέειπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 „Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄνευθεν
 ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο διένται. 475

οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
 οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρεται ὄσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μῦθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
 [λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνουνες ἄλλοι.]
 ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἱ τὸ πάρος περ, 480
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρα βέβηκεν.“

τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦῤδα·
 „Αἴαν νεῖκος ἄριστε, κακοφραδές, ἄλλα τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 δεῦρό νυν, ἣ τρίποδος περιδώμεθον ἢ ἐλέβητος, 485
 Ἰστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
 ὀπότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνῶης ἀποτίνων.“

ὧς ἔφατ', ὥρνυτο δ' ἀντίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.

καὶ νῦ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον· 491

„μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
 Αἴαν Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.

καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
 ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε 495

ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
 ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνῶσεσθε ἕκαστος

ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι οἳ τε πάροιθεν.“
 ὧς φάτο, Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθε διώκων·

μάστι δ' αἶν ἐλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι 500
 ὑψός' ἀειρέσθην ῥίμῳα πρήσσοντε κέλευθον.
 αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἐβαλλον,
 ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
 ἵπποις ὠκνυπόδεσσι ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή
 γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχίη κατόπισθεν 505
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
 στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἄγῳνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκιν ἰδρῶς
 ἵππων ἐκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 κλίνει δ' ἄρα μᾶστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδὲ μᾶτησεν 510
 ἱφθίμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,
 δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναικα·
 καὶ τρίποδ' ὠτάωντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυνεν ὕψ' ἵππους.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλῆιος ἤλασεν ἵππους,
 κέρδεσιν, οὗ τι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον·
 ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαος ἐχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους. 516
 ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἀνακτα
 ἔλκησιν πεδίλοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·
 τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρον τρίχες ἄκραι
 οὐραῖαι· ὁ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή 520
 χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίλοιο θέοντος·
 τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπει· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λείλειπτο,
 ἀλλὰ μιν αἰψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἥν
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἰθης. 525
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρῳ γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
 τῷ κέν μιν παρέλασσε· οὐδ' ἀμφήριστον ἔδηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος
 λείπει· ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
 βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530

ἥμιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων
 ἔλκων ἄρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 σιὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν· 535
 „λοιστὸς ἀνὴρ ὄριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὥς ἐπιεικές,
 δευτέρ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὥς ἐκέλευεν.
 καὶ νῦν κ' οἱ πόρην ἵππου, ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί, 540
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα δίκη ἡμείψατ' ἀναστάς·

„ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶ κε τελέσῃς
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
 τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβην ἄρματα καὶ ταχέ' ἵπῳ 545
 αὐτὸς τ' ἐσθλὸς ἐών. ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν
 εὖχεσθαι· τῷ κ' οὐ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.
 εἰ δέ μιν οἴκτειρεις καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς
 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι· 550
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
 ἢ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.“

τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθῆτω
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.“

ὥς φάτο, μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς· 555
 χαίρων Ἀντίλοχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἰκοθὲν ἄλλο
 Εὐμήλω ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω·
 δώσω οἱ θῶρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων, 560
 χάλκεον, ᾧ περὶ χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο

ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται.“

ἦ ῥα καὶ Ἀντομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὁ δ' ὤχετο καὶ οἱ ἔννεικεν.

[Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων.] 565

τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,

Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ

χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τε κέλευσεν

Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φῶς·

„Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένη, ποῖον ἔρεξας. 570

ἦσχννας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,

τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἷ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.

ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,

εἰς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ,

μή ποτέ τις εἴπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· 575

Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος

οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν

ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε·

εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὐ τινά φημι

ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται. 580

Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ἡ θέμις ἐστίν,

στάς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην

χερσὶν ἔχων ῥαδινην, ἣ περ τὸ πρόσθεν ἔλαννες,

ἵππων ἀψάμενος γαιήοχον ἐννοσίγαιον

ὄμνυθι μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἄρμα πεδῆσαι.“ 585

τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠύδα·

„ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγὼ γε νεώτερός εἰμι

σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.

οἶσθ', οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·

κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις· 590

τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς

δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο

μείζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
 βουλοίμην ἢ σοί γε, διοτρεφές, ἤματα πάντα
 ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.“ 595

ἣ ῥα καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη, ὥς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἔερση
 ληίου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 ὥς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 600
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
 χαόμενος, ἐπεὶ οὐ τι παρήγορος οὐδ' ἀεσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὐτὲ νόον νίκησε νεοίη.
 δεύτερον αὐτ' ἀλέασθαι ἀμείνουας ἡπεροπεύειν.“ 605

οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ γάρ δῃ πολλὰ πάθεις καὶ πολλὰ μόγησας
 σὸς τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἵνεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἥδ' καὶ ἵππον
 δώσω ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνῶσσι καὶ οὔδε, 610
 ὥς ἐμὸς οὐ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.“

ἣ ῥα καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἐταίρῳ
 ἵππον ἄγειν· ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανώοντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δῶκα χρυσοῖο τάλαντα
 τέτρατος, ὥς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
 ἀμφίθετος φιάλῃ· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς 616
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων καὶ ἔειπε παραστάς·

„τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
 Πατρόκλοιο τάφου μνημ' ἔμμεναι· οὐ γάρ ἔτ' αὐτὸν
 ὕψῃ ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον 620
 αὐτῶς· οὐ γάρ πύξ γε μαχήσεται οὐδὲ παλαίσεις,
 οὐδέ τ' ἀκοντιστὴν ἐσδύσεται οὐδὲ πόδεσσιν
 θεύσεται· ἥδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.“

ὥς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 625

„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
ὦμῳ ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἐλαφραί.

εἰδ' ὥς ἡβώοιμι βίῃ τέ μοι ἔμπεδος εἶη,
ὥς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630

Βουπρασίου, παῖδες δὲ θέσαν βασιλῆος ἄεθλα·
ἐνθ' οὐ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν
οὔτ' αὐτῶν Πυλίων οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

πῦξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ἥνοπος υἱόν,
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη· 635

Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρὲδραμον ἐσθλὸν ἔοντα,
δουρὶ δ' ὑπείρεβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.

οἰοισὶν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
[πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,

οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόθι λείπετ' ἄεθλα.] 640
οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,

ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.

ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιώωντων

ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ

πεῖθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσιν. 645

ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἐταῖρον ἀέθλοισι κτερέιζε.

τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,

ὥς μεν αἰὲ μέμνησαι ἐννέος, οὐδέ σε λήθω

τιμῆς, ἥς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.

σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.“ 650

ὥς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.

αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·

ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἄγωνι

ἔξετέ' ἀδμήτην, ἥ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι· 655
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „Ατρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἀρίστῳ,
 πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγμένῳ. ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
 δώῃ καμμοσύνην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί, 661
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίῃνδε νεέσθῳ·
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.“

ὧς ἔφατ', ὥρνντο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε·
 εἰδὼς πυγμαχίης, νίδος Πανοπῆος Ἐπειός· 665
 ἄψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ φώνησέν τε·
 „ἄσσον ἴτω, ὅς τις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν·
 πυγμαῇ νικήσαντ', ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος.
 ἢ οὐχ ἄλις, ὅτι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
 ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι. 671
 ὧδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺς χρόα τε ῥήξω σὺν τ' ὅστέ' ἀράξω·
 κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὐθι μενόντων,
 οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.“ 675

ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μημιστῆος νίδος Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
 ὅς ποτε Θήβασδ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο· 680
 ἐς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμεΐωνας.
 τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
 θαρσύνων ἐπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην·
 ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάμβαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 δῶκεν ἱμάντας ἐντμήτους βοὸς ἀγραύλοιο·
 τῷ δὲ ζῶσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 685

ἅντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῇσιν ἄμ' ἄμφω
 σύν ῥ' ἔπεσον, σύν δέ σφι βαρεῖται χεῖρες ἐμιχθέν·
 δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων. ἐπὶ δ' ὥρουντο δῖος Ἑπειός,
 κόψε δὲ παπτήναντα παρήιον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690
 ἐστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαιδίμα γυῖα.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθύς
 θίν' ἐν φυκιόεντι, μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν,
 ὥς πληγεῖς ἀνέπαλτο. ἀτὰρ μεγάθυμος Ἑπειὸς
 χερσὶ λαβὼν ὥρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι, 695
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν
 αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 καὶ δ' ἄλλο φρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶδαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα, 700
 δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ θυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσιν τιόν Ἀχαιοί·
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναικ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τίον δέ ἐ τεσσαράβοιον. 705
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.“
 ὥς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
 ζωσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 710
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν
 ὥς ὅτ' ἀμείβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς, 715
 πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους

αἵματι φοινικέσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
 νίκης ἰέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.
 οὐτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι οὔδεις τε πελάσσαι,
 οὐτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἕς Ὀδυσῆος. 720
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζον ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί,
 δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 „διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦ μ' ἀνάειρ' ἦ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.“

ὣς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθεται Ὀδυσσεύς· 725
 κόψ' ὅπιδεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
 δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς,
 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' ἄειρεν, 730
 ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 πλησίοι ἀλλήλοισι, μίανθησαν δὲ κονίῃ.
 καὶ νῦ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναῖξαντε πάλαιον,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτοὺς ἀνίστατο καὶ κατέρυκεν·
 „μηκέτ' ἐρείδεσθον μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν· 735
 νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίδοντο,
 καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.

Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἄεθλα, 740
 ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
 χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
 στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν· 745
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκεν
 Πατρόκλῳ ἥρωι Ἰησονίδης Εὐνήος.

καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὐ ἐτάροιο,
ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πύονα δημῷ, 750
ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λισσθῆναι ἔθηκεν.
στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
„ὄρνυσθ', οἷ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.“
ὥς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολὺμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς 755
Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς.
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
ἔκφερ' Οἰλιάδης, ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
ἄγχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐυζώνοιο 760
στήθεός ἐστι κανών, ὅν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση
πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὀπισθεν
ἰχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόριν ἀμφιχυθῆναι·
καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ ἀντιμένα δῖος Ὀδυσσεὺς 765
αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἰαχὸν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
εὗχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὅν κατὰ θυμόν·
„κλῦθι, θεά, ἀγαθὴ μοι ἐπίροσθος ἐλθὲ ποδοῖν.“ 770
ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
[γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεύειν.]
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλον ἐπαῖξασθαι ἄεθλον,
ἐνθ' Αἴας μὲν βλισθε θέων, βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,
τῇ ῥα βοῶν κέχυντ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων, 775
οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεὺς·
ἐν δ' ὄνθου βοέου πλητὸ στόμα τε ῥῖνός τε.
κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολὺτις δῖος Ὀδυσσεὺς,

ὥς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
 στῇ δὲ κέρασ μεταὶ χερσὶν ἔχων βοῶς ἀγραύλοιο, 780
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὥς Ὀδυσῆι παρίσταται ἥδ' ἐπαρήγει.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασσαν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λισσθήιον ἔκφερ' ἄεθλον 785
 μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „εἰδόσιν ὕμ' ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὥς ἐτι καὶ νῦν
 ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῦ ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων· 790
 ὠμογέροντα δέ μιν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
 ποσσὶν ἐριδῆσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.“

ὥς φάτο, κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 „Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἴνιος, 795
 ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.“

ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δὲ δέξατο χαίρων.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα. 800
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὦ περ ἀρίστω,
 τεύχεα ἴσδαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε
 ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι.

ὁππότερός κε φθῇσιν ὀρεξάμενος χρόα καλόν, 805
 ψαύσῃ δ' ἐνδύνων διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον
 καλὸν Θρηίκιον· τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
 τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνήια ταῦτα φερέσθων·

καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν. 810

ὧς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ἅν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
ἔς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς. 815

ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.

ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν
νύξ', οὐδὲ χροὸ ἴκανε· ἔρυστο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ·

Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μέγαλοιο 820

αἶν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.

καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοὶ
παυσάμενους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.

αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρωος

σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐντυμήτῳ τελαμῶνι. 825

αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,

ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·

ἀλλ' ἣ τοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

τὸν δ' ἄγρετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.

στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν· 830

„ὄρνυσθ', οἷ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.

εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,

ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς

χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου

ποιμῆν οὐδ' ἀροτῆρ εἰς πόλιν, ἀλλὰ παρῆξει.“ 835

ὧς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,

ἅν δὲ Λεοντήος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,

ἅν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.

ἐξείης δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,

ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840

δεύτερος αὐτ' ἀφέηκε Λεοντεύς ὄξος Ἄρης,
 τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χεὶρὸς ἄπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ· 845
 ἢ δέ θ' ἐλίσσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
 τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ βόησαν.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.

αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόεντα σίδηρον, 850
 καδ' δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
 ἱστὸν δ' ἔσθησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἧς ἄρ' ἀνώγειν
 τοξεύειν· „ὅς μὲν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν, 855
 πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἰκόνδε φερέσθω·
 ὅς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἀμαρτῶν,
 ἦσσαν γὰρ δὴ κεῖνος, ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.“

ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίῃ Τεύκροιο ἄνακτος,
 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος. 860
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὼν
 ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπειλήσεν ἄνακτι
 ἄρῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
 ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε· μέγρε γὰρ οἱ τό γ' Ἀπόλλων· 865
 αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδεται ὄρνις·
 ἀντικρὺς δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς διστός.
 ἢ μὲν ἔπειτ' ἦιξε πρὸς οὐρανόν, ἢ δὲ παρεῖθι
 μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χεὶρὸς 870
 τόξον· ἀτὰρ δὴ διστὸν ἔχεν πάλαι, ὥς ἴθυεν.

αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 ἄρυνων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην.
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τροήρωνα πέλειαν·
 τῇ ῥ' ὃ γε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην, 875
 ἀντικρὺς δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἡ ὕρως
 ἰστῷ ἐφεξομένη νηὸς κυανοπρώροιο
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λιάσθεν·
 ὦκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ 880
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρεν,
 Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 καδ-δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα 885
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἡμιονες ἄνδρες ἀνέστην·
 ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Ἀτρεΐδη· ἴδμεν γάρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων 890
 ἦδ' ὅσσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλεν ἄριστος·
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἦρῳι πόρωμεν,
 εἰ σύ γε σῶ θυμῷ ἐθέλοισ· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 895
 δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 Ταλθυβίῳ κήρυκε δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

Ἑκτορος λύτρα.

λῦτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
 ἐσκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρυποιο μέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 κλαῖε φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
 ἦρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἐνθα καὶ ἐνθα
 [Πατρόκλου ποδῶν ἀνδροτήτά τε καὶ μένος ἦν
 ἡδ' ὁπόσα πολυπέυσσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
 τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὐτε 10
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ προηνής· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
 διενέεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἄλός. οὐδέ μιν ῥῆος
 φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἅλα τ' ἡϊόνας τε,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ ξεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 Ἑκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὀπισθεν, 15
 τρεῖς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
 αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο, τὸν δέ τ' ἔασκεν
 ἐν κόνι ἔκτανύσας προπροηνέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χρῶν, φῶν, ἑλεαίρων
 καὶ τεθυηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν 20
 χρυσεῖη, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύψῃ, ἔλκυστάζων.
 ὣς δ' μὲν Ἑκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
 τὸν δ' ἑλεαίρεσκόν μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον· ἐύσκοπον ἀργεῖφόντην.
 ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη 25
 οὐδὲ Ποσειδάων· οὐδὲ γλαυκῶπιδι κόρυνη,
 ἀλλ' ἔχον, ὣς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή

καὶ Πριάμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' αἵτης,
 [ὃς νείκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσανλον ἵκοντο,
 τὴν δ' ἤνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.] 30
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῦτο δυωδεκάτῃ γένετ' ἥως,
 καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μέτηνδ' αὖ Φοῖβος Ἀπόλλων·
 „σχέτλιοι ἐστε, θεοί, δηλήμῳνες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
 Ἐκτωρ μηρόν· ἔκκη βοῶν αἰγῶν τε τελείων;

τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἔοντα σώσσαι, 35
 ἢ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾧ
 καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοὶ κέ μιν ὦκα
 ἐν πυρὶ κῆαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.

ἀλλ' ὁλοῶ Ἀχιλῆι, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρῆγειν,
 ᾧ οὐτ' ἄρ' φρένες· εἰδὼν ἐναΐσιμοι οὔτε νόημα 40
 γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὥς ἄγρια οἶδεν,

ὃς τ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγῆνορι θυμῷ
 εἷξας εἰς ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβησιν·
 ὥς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδῶς
 [γίγνεται, ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεταί ἡδ' ὀνίνησιν.] 45

μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλου ὀλέσσαι,
 ἢ κασίγνητον ὁμογάστριον ἢ καὶ υἱόν·

ἀλλ' ἢ τοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκεν·

τλητόν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.

αὐτὰρ ὁ γ' Ἐκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50
 ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο

ἔλκει· οὐ μὲν οἱ τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον·

μὴ ἀγαθῷ περ ἔοντι νεμεσσηθεῖομεν ἡμεῖς·

κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.“

τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη· 55

„εἴη κεν καὶ τοῦτο τεδν ἔπος, ἀργυρότοξε,

εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλῆι καὶ Ἐκτορι θῆσετε τίμῃν.

Ἐκτωρ μὲν θνητός τε γυναικά τε θῆσατο μάζον·

αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεῶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῇ
 θρέφα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν 60
 Πηλεί, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισιν.
 πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοί, γάμον· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμινε θεοῖσιν· 65

οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἐκτωρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·

ὥς γὰρ ἐμοί γ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.

οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς-εἰσης,
 λουβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70

ἀλλ' ἢ τοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν — οὐδέ πη ἔστιν

λάθρη Ἀχιλλῆος — θρασὺν Ἐκτορα· ἢ γὰρ οἱ αἰεὶ
 μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς, νύκτας τε καὶ ἡμαρ.

ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσπον ἐμεῖο,

ὅφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεύς 75

δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπὸ θ' Ἐκτορα λύσῃ.“

ὥς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέρουσα,

μεσσηγνὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβροῦ παιπαλοέσσης

ἔνθορε, μεῖλανι πόντῳ, ἐπεστονάχησε δὲ λίμνῃ.

ἦ-δὲ μολυβδαίνῃ ἱκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80

ἢ τε κατ' ἀγραύλοιο βοῶς κέρας ἐμβεβανῖα

ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.

εὔρε δ' ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι

εἶαθ' ὁμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἢ δ' ἐνὶ μέσσης

κλαῖε μόρον οὐ παιρὸς ἀνύμῳνος, ὃς οἱ ἔμελλεν 85

φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόδι πάσης.

ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

„ὄρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.“

τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·

„τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ 90
 μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ.
 εἶμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσειται, ^{ὅτι} ὅτι κεν εἴπῃ.“
 ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δία θεάων
 κυάνεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἐπλετο ἔσθος.
 βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδὴνέμος ὤκέα Ἴρις 95
 ἡγεῖτ'· ἀμφι δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' ἐξαναβάσαι ἐς οὐρανὸν αἰχμήτην,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἶαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες·
 ἦ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη. 100
 Ἥρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκεν
 καὶ ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὦρεξε πιούσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 „ἦλυθες Οὐλύμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα. 106
 ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἕκτορος ἀμφι νέκυι καὶ Ἀχιλλῇ πτολιπόρθῳ·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν ἐύσκοπον ἀργεῖφόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῇ προτιάπτω, 110
 αἰδῶ καὶ φιλότητα τεῆν μετόπισθε φυλάσσων.
 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ καὶ νιέει σφ' ἐπίτειλον·
 σκυζέσθαι οἱ εἰπὲ θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν, 115
 αἶ κεν πῶς ἐμέ τε δείσῃ ἀπὸ θ' Ἕκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφήσω
 λύσασθαι φίλῳ νύον ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.“
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 120

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.

ἶξεν δ' ἐς κλισίην οὐ νῆος· ἐνθ' ἄρα τὸν γε
εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
ἑσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον.
τοῖσι δ' οἷς λᾶσιος μέγας, ἐν κλισίῃ ἴερευτο. 125

ἦ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
„τέκνον ἐμόν, τέο ^{νύκτα} μέχρ' οἷς δοδυρόμενος καὶ ἀχεύων
σὴν ἔδδει κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου
οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃ 130
μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη

ἄγχι παρόστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
ἀλλ' ἐμὲ ^{ἐπεὶ} ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
σχύζεσθαι σοί φησι θεοὺς, ἐξ δ' ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν 135
Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„τῇδ' εἴη· ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.“ 140

ὥς οἱ γ' ἐν νηῶν ἀγύρῃ μήτηρ τε καὶ νῆος
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Ἴριν δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
„βάσκι ἴθι, Ἴρι ταχεῖα· λιποῦς ἔδος Οὐλύμποιο
ἄγγελιον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἰσω 145

λύσασθαι φίλον νῆδον ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
κῆρύξ τις οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτὶς 150
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.

[μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν ἀργεῖφόντην,
ὅς ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῇ πελάσῃ.

αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος, 155
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων·
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.]“

ὣς ἔφατ', ὦτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύσα.
ἵξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπὴν τε γόον· τε 160
παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ κἀθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς
δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι δ' ἔγεραιος
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλή
κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
τὴν ὅα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἐῆσιν. 165
θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
τῶν μιμνησκόμεναι, οὐ δὴ πόλεες τε καὶ ἐσθλοὶ
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.

στῇ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἄγγελος, ἥδ' ἐπ' ἑοσηύδα
τυτθὸν φθνεγξάμενη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα· 170
„θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί, μηδέ τι τάρβει·
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σευ ἄνευθεν ἔων μέγα κήδεται ἥδ' ἐλεαίρει.

λύσσασθαι σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἑκτορα δῖον, 175
δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνη,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἔτω ἀνὴρ.
κῆρύξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐύτροχον, ἥδ' ἐκ αὐτὶς
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180

[μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται ἀργεῖφόντης,

ὅς σ' ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῇ πελάσση.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· 185
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτῆμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἐκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.]“

ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ ὃ γ' υἷας ἄμαξαν ἐύτροχον ἡμιονεῖην
 δπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς. 190
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶντα
 κέδρινον ὑπόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδειν.

ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
 „δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγεν
 κείσ' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.“

ὣς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 200
 „ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
 ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἡδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 υἷεας ἐξενάριξε; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 205

εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
 ὠμηστῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὃ γε, οὐ σ' ἐλεήσει
 οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ^{ἀνευθεν} ~~κατακλιώμεθα~~
 ἡμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὣς ποθι μοῖρᾴ κραταιῇ
 γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ, 210
 ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἐὼν ἀπάνευθε τοκήων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσσω ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότε ἄντιπα ἔργα γένοιτο

παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὗ ἔ κακίζόμενον γε κατέκτα,
 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων 215
 ἔστεῳτ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἄλεωρῆς.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 „μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μηδὲ μοι αὐτῇ
 ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν· οὐδέ με πείσεις.
 εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν, 220
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι θνητοὶ ἢ ἱερῆς;
 ψεῦδός κεν φαίμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μάλλον·
 νῦν δ' αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
 εἴμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἴσα
 τεθνάνεμαι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 225
 βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς
 ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἴην.“

ἦ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέργεν·
 ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἐξελε πέπλους,
 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230
 τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτώνας,
 [χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,]
 ἓκ δὲ δύο αἰθῶνας τρίποδας, πῖσυρας δὲ λῆβητας,
 ἓκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆες πόρον ἄνδρες·
 ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ 235
 φείσαςτ' ἐνὶ μεγάροισι ὁ γέρων, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
 λύσασθαι φίλον υἱόν. ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθοῦσης ἀπέεργεν ἐπεσσοῖσι, αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
 „ἔρρετε, λωβητῆρες ἐλεγχείες· οὗ νυ καὶ ὑμῖν
 οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσונτες; 240
 ἢ οὐόσασθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες·
 ῥηίτεροι γὰρ μάλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
 κείνου τεθνηῶτος, ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἐγὼ γε,

πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε 245
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαῖνῃ δόμον "Αἰδος εἴσω."
 ἦ καὶ σκηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
 σπερχομένοιο γέροντος. ὁ δ' νῆαςιν οἷσιν ὁμόκλα,
 νεικείων Ἑλενὸν τε Πάριον τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε βοήν ἀγαθὸν τε Πολίτην 250
 Δηϊφοβὸν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δίον ἀγαυόν·
 ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευεν·
 „σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἰθ' ἅμα πάντες
 Ἑκτορος ὠφέλει' ἀντὶ θύης ἐπὶ νηυσὶ πέφασθαι.
 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον τίς ἀρίστους 255
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελειφθαι,
 Μῆστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἱππιοχάρμην
 Ἑκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἑόκειν
 ἀνδρὸς γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
 ψεῦσταί τ' ὀρχησται· τε, χοροῖτυπλήσιν ἄριστοι, 261
 ἄρυνων ἦδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
 οὐκ ἂν δὴ μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
 ταῦτά τε πάντ' ἐπιθίετε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείσαντες ὁμοκλήν 265
 ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν ἐντροχὸν ἡμιονεῖν
 καλὴν πρωτοπαγῇ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
 καδ δ' ἀπὸ πασσαλόφει ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον,
 πύξινον ὁμφαλόεν, ἐν οἴκησσιν ἀρηρός,
 ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυν. 270
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκεν ἐνξέστῳ ἐπὶ ὄνυξ,
 πέξῃ ἐπὶ πρῶτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον,
 τοῖς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὁμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔκαμψαν.
 ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐνξέστης ἐπ' ἀπήνης 275

νήεον Ἐκτορείης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
 ξεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,
 τοὺς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἔγλαα δῶρα.
 ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγόν, οὓς δ' γεραίους.
 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐυξέστη ἐπὶ φάτῃ. 280

τῷ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 κῆρυξ καὶ Πριάμος, πνικινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες.
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη τετιηότι θυμῷ
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφιν
 χρουσέω ἐν δέπαι, ὄφρα λείψαντε κιοίτην. 285

στῇ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τῇ, σπείδον Διὶ πατρί, καὶ εὖχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
 ἄψ' ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ' σέ γε θυμὸς
 ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθέλουσας.

ἀλλ' εὖχευ σύ γ' ἔπειτα κελαινεφεὶ Κρονίωντ - 290

Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν δρᾶται,
 αἶττει δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ οἱ αὐτῷ
 φίλτατος οἰωνῶν καὶ εὐκράτος ἔστι μέγιστον,
 δέξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπώλων. 295

εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἔδν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
 νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πριάμος θεοειδής·
 „ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφριεμένη ἀπιθῆσω· 300
 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ.“

[ἦ] ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμῖν ὥτρυν' ὁ γεραίους
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦναι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη
 χερυβιδὸν ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 νηψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο· 305
 εὖχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκεϊ, λείβετο οἶνον.

οὐρανὸν εἰδανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ἤϋδα·
 „Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἔλθειν ἥδ' ἐλεεινόν,
 πέμψον δ' οἴωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῷ 310
 φίλτατος οἴωνῶν καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πύσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπάλων.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν, 315
 μόρφονον θηρητῆρ', ὃν καὶ περικνὸν καλέουσιν.
 ὅσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 ἄνερὸς ἀφνειοῖο, ἐν κληῖσ' ἀραρυῖα,
 τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερά· εἶσατο δέ σφιν
 δεξιὸς ἀΐξας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ ἰδόντες 320

γῆθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξέστοῦ ἐπεβήσετο δίφρου,
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκηνκλον ἀπήνην,
 τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων, αὐτὰρ ὕπισθεν 325
 ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευεν
 καρπαλίμως, κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφνυρόμενοι ὥς εἰ θανατόνδε κιόντα.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἄφορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο, 330
 παῖδες καὶ γαμβροί, τῷ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
 ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.

αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ἤϋδα·
 „Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 ἀνδρὶ ἔταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες, ᾧ κ' ἐθέλησθα 335
 βάσκ' ἰθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὥς ἄγαγ', ὥς μήτ' ἄρ' τις ἰδῇ μήτ' ἄρ' τε νοήσῃ

τῶν ἄλλων Δαναῶν πρὶν Πηλεΐωνάδ' ἰκέσθαι·“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίδθησε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα ^{δν} 340
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
 ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεῖφόντης. 345
 αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανεν,
 βῆ δ' ἰέναι κούρω αἰσυμνητῇρι ἐοικώς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρὲς Ἴλοιο ^ε πῶσαν,
 στήσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα π. ^{εν} 350
 ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖα·
 τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε·
 „φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται
 ἄνδρ' ὁρώω, τάχα δ' ἅμμε διαρραϊσέσθαι οἶω. 355
 ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἥ μιν ἔπειτα
 γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἳ κ' ἐλεήσῃ.“

ὥς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δαΐδιε δ' αἰνῶς,
 ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμποιῖσι μέλεσσιν,
 στῇ δὲ ταφῶν. αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν, 360
 χεῖρα γέροντος ἐλὼν ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
 „πῆ, πάτερ, ᾧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 οὐδὲ σύ γ' ἔδειςας μένεα πνειόντας Ἀχαιοὺς,
 οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν; 365
 τῶν εἴ τίς σε ἰδοίτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 τοσσάδ' ὄνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
 οὐτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,

ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον 370
 σεῦ ἀπάλεξήσασιν· φίλω δέ σε πατρὶ εἴσκω.“

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 „οὔτω πῃ τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὥς ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχευε χεῖρα,
 ὃς μοι τοιόνδ' ἦκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι, 375
 αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγῆτος,
 πέπνυσθαι τε νόω, μακάρων δ' ἔξεσσι τοκήων.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν εἶπες.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380
 ἥε πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ,
 ἧ ἥδη πάντες καταλείπεις Ἴλιον ἱοῖν
 δειδιότες· τοῖος γάρ ἀνὴρ ᾧριστός ὄλωλεν,
 σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδευέτ' Ἀχαιῶν.“ 385

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 „τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξεσσι τοκήων;
 ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμον παῖδός ἐνισπες.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἑκτόρα δῖον· 390
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀφθαλμοῖσιν ὤπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργεῖους κτείνεσκε δαῖττων ὀξεί χαλκῷ,
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεύς
 εἶα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι· 395

τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἦγαγε νηὺς ἐνεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξιμι, πατήρ δέ μοι ἐστί Πολύκτωρ.
 ἀφνειὸς μὲν ὃ γ' ἐστί, γέρον δὲ δὴ ὥς σὺ περ ὦδε,
 ἐξ δὲ οἱ νῆες ἔασιν, ἐγὼ δὲ οἱ ἑβδομὸς εἰμι·

τῶν μέτα παλλόμενος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι. 400
 νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
 θήσονται περὶ ἅστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλώωσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.“

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής· 405
 „εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλλῆος
 εἷς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
 ἣ ἔτι παρ νήεσβιν ἐμὸς πάις, ἥέ μιν ἦδη
 ἦσι κυσὶν μελεῖσθι ταμῶν προύθηκεν Ἀχιλλεύς.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἄργεῖφόντης· 410
 „ὦ γέρον, οὐ πω τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἶωνοί,
 ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ
 αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτῃ δέ οἱ ἦως
 κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
 ἔσθουσ', αἷ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν. 415
 ἣ μὲν μιν περὶ σῆμα ἑοῦ ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει ἀκηδέστως, ἦως ὅτε ῥῖα φανήῃ,
 οὐδέ μιν αἰσχύνει ^{οὐδ' οἶον} θνητοῖς κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
 οἶον ἐερσῆεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,
 οὐδέ ποθι μιᾶρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμνκεν, 420
 ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
 ὥς τοι κῆδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἥϊός ^{ἀνὴρ}
 καὶ νέκνός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.“

ὥς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρον καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 „ὦ τέκος, ἣ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι 425
 ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς πάις, εἴ ποτ' ἔην γε,
 λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἶσῃ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλειςον,
 αὐτόν τε ῥῶσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν, 430

ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκωμαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
 ὅς με κέλεαι σέο δῶρα παρὲς Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
 τὸν μὲν ἐγὼ δειδοίκα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι 435
 συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
 οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσδάμενος μαχέσαιο.“

ἦ καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους 440
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάξετο χερσίν,
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἡΰ.
 ἄλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·
 τοῖσι δ' ἔφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος ἀργεῖφόντης 445
 πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 ἐς δ' ἄγαγε Πριάμῳ τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
 ἄλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκοντο
 ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθευ ἔρεψαν 450
 λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλήν ποίησαν ἄνακτι
 σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θυρῆν δ' ἔχε μῦνος ἐπιβλήs
 εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων, 455
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλλεύς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος·
 δὴ ῥά τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ᾤξε γέροντι,
 ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινε ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε·
 „ὦ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα, 460
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὕπασσεν.

ἀλλ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
ἀθάνατον θεὸν ὥδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄστην.

τὴν δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος, 465
καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠνυκόμοιο
λίσσεο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
Ἰδαῖον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων 470

ἵππους ἡμιόνους τε· γέρον δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἕζεσκε διίφιλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθεῖατο· τῷ δὲ δύ' οἶω,
ἥρως Ἀυτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ὄξος Ἀρης,
ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς 475

ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τροάπεζα.
τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς
χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χείρας
δεινὰς ἀνδροφόνους, αἷ οἱ πολέας κτάνον υἱάς.

ὥς δ' ὅτ' ἄν' ἄνδρ' ἄτη πυκινῇ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ 480
φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξέικετο δῆμον,

ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόοντας,

ὥς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἰδοντο.

τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν· 485

„μνησai πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,

τηλίκου, ὥς περ ἐγών, ὀλοῶ ἐπὶ γῆρας οὐδῶ.

καὶ μὲν πρὸν κείνου περιναίεται ἀμφὶς ἐόντες
τείρουσ', οὐδέ τις ἔστιν ἄρῃν καὶ λοιγρὸν ἀμῦναι.

ἀλλ' ἢ τοι κείνός γε σέθεν ζῶντος ἀκούων 490

χαίρει τ' ἐν θυμῷ ἐπὶ τ' ἔλπεται ἥματα πάντα

ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·

αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱὰς ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινὰ φημί λελείφθαι.
 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱὲς Ἀχαιῶν. 495
 ἔννεακαίδεκα μὲν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἶοντο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
 τὸν σὺ πρῶην κτείνῃς, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, 500
 Ἔκτορα. τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενος παρὰ σείο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 ἔτλην δ', οἷ' οὐ πῶ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
 ἀνδρὸς παιδοφόνιοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
 ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατὸς ὑφ' ἱμερον ὤρσε γόοιο·
 ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 τὼ δὲ μνησαμένω| ὃ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνιοιο
 κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσσάμενος, 510
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δῶματ' ὀρώρειν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο, δῖος Ἀχιλλεύς,
 [καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἦλθ' ἱμερος ἡδ' ἀπὸ γυῖων,]
 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
 οἰκτεῖρων πολίων τε κάρη πολίων τε γένειον, 516
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἄ δεῖλ', ἣ δὴ πολλὰ κάκ' ἀνσχεο^{αὐτὸν} ~~ἐὼν κατὰ~~ θυμόν.
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος, 520
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ·

οὐ γάρ τις προῆξις πέλεται κρονεροῖο γόοιο.

ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν, 525

ζῶειν ἀχύνουμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν.

δοιοὶ γάρ τε πῖθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει

δῶρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων·

ὃ μὲν κ' ἀμμιξας δῶη Ζεὺς τερπικέραυνος,

ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὃ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·

ὃ δέ κε τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητὸν ἔθηκεν, 531

καὶ ἐκακῇ βούβρωστις, ἐπὶ χθόνα δι' ἑλαύνει,

φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.

ὥς μὲν καὶ Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα 535

ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο

ὕλβω τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,

καὶ οἱ θυητῶ ἔδοντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν.

ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι οἱ οὔ τι

παίδων ἐν μεγάροισι γονήτρνετο κρειόντων,

ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τὸν γε 540

γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης

ἤμαι ἐνὶ Τροίῃ σέ τε κήδων ἡδὲ σὰ τέκνα.

καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶγα

ὄσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔργει

καὶ Φρυγίῃ καὶ ὑπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων, 545

τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ νιάσι φασὶ κεκάσθαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίῳνες,

αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.

ἄνσχεο, μηδ' ἀλίσστον ὀδύρεο, σὸν κατὰ θυμόν·

οὐ γάρ τι προῆξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἔῃος, 550

οὐδέ μιν ἀνστήσεις· πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα·

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·

„μὴ μέ πω ἐς θρόνον ἵξε, διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἐκτωρ

κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα

λῦσον, ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶ, σὺ δὲ δέξαι ἄποινα 555
 πολλά, τὰ τοι φέρομεν. σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόδαιτο, καὶ ἔλθοις
 σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
 [αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄραν φάος ἡελίοιο]“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560
 Ἐκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν' δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
 μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος·
 καὶ δὲ σὲ γινώσκω, Πριάμε, φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅττι θεῶν τίς σ' ἤγε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν, 565
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλακοὺς λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆα
 ρεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.)

τῷ νῦν μὴ μοι μᾶλλον βῆν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 μὴ σε, γέρον, οὐδ' αὐτόν ἐνὶ κλισίῃσιν ἑάσω
 καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.“ 570
 ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέιθετο μῦθῳ.

Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὥς ἄλτο θύραζε,
 οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δῶα θεράποντες ἔποντο,
 ἥρως Αὐτομέδων ἠδ' Ἀλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
 τί' Ἀχιλεὺς ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 575
 οὐ τόδ' ὑπὸ ξυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 ἐς δ' ἄραγον κήρυκα καλήτορα τοῦτο γέροντος,
 καὶ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· ἐυσσώτρον δ' ἀπ' ἀπήνης
 ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 καὶ δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐνννητόν τε χιτῶνα, 580
 ὄφρα νέκυν πυκιάσας δοίῃ οἰκόνδε φέρεσθαι.
 δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλείψαι,
 νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πριάμος ἰδοι νίόν,
 μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιο
 παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλλῇ δ' ὀρινθείῃ φίλον ἦτορ 585

καί ἐ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίστηται ἐφετμάς.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλλον ἡδὲ χιτῶνα,
 αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν αἰείρας, *ἔρω*
 σὺν δ' ἑταροὶ ἥειραν ἐνξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' δυνόμηνεν ἑταῖρον·
 „μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθηται
 εἰν Ἀϊδὸς περ ἐών, ὅτι Ἑκτορα δῖον ἔλυσα
 πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὗ μοι αἰεκέα δῶκεν ἄποινα.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.“ 595
 ἥ ῥα καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔξετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
 τοίχῳ τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πριάμον φάτο μῦθον·
 „υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλνται, γέρον, ὥς ἐκέλευες,
 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἡοὶ φαινομένηην 600
 ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπον.
 καὶ γάρ τ' ἡύκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῇ περ δῶδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἔξ μὲν θνυγατέρες, ἔξ δ' υἱέες ἡβῶντες.
 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνευ ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο 605
 χαόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Αἰητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῆφ·
 φῇ δοιῶ τεκέειν, ἥ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 τῶ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν 610
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἥ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
 [νῦν δὲ πού ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνάς 615
 νυμφάων, αἷ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρῳῶσαντο,

ἐνθα λίθος περ εἰούσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.]
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα, δῖε γεραιέ,
 σίτον· ἐπειτὰ κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοισθα
 Ἵλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.“ 620

ἥ καὶ ἀναΐξας οἶν ἄργυρον ὠκύς Ἀχιλλεύς
 σφάξ'· ἑταροὶ δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὦπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.

Αὐτομέδων δ' ἄρα σίτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέξῃ 625
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἥ τοι Δαρδανίδης Πριάμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,
 ὅσσοις ἔην οἶός τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα ἑφκύν· 630

αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πριάμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὅσιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους, ὀρόωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πριάμος θεοειδής·

„λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὅφρα καὶ ἤδη 635
 ὕπνῳ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·

οὐ γάρ πω μύσαν ὕσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν,
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640

νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἶθοπα οἶνον
 λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὐ τι πεπάσμεν.“

ἥ δ', Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
 θέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, 645
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἑσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,

αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιὼν λέχε' ἐγκονέουσαι.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μὴ τις Ἀχαιῶν 650
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἷ τέ μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλευούσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐστίν.
 τῶν εἰ τίς σε ἰδοίτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. 655
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἔκτορα δῖον,
 ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.“

τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 „εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἔκτορι δῖῳ, 660
 ὧδέ κέ μοι ῥέξων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
 [οἶσθα γάρ, ὥς κατὰ ἅστυ ἐέλεμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 ἄξιμεν ἐξ ὕρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.]
 ἐννῆμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαός, 665
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
 τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἰ περ ἀνάγκη.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺ κελεύεις·
 σχήσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.“ 670

ὥς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
 ἔλλαβε δεξιτερὴν, μὴ πως δείσει' ἐνὶ θυμῷ.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὖδε μυχῷ κλισίης ἐνπῆκτου· 675
 τῷ δὲ Βρισηὶς παρελέξατο καλλιπάρῃος.

ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
 εὖδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·

ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
 δομαίνοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα 680
 νηῶν ἐκπέμψειε λαθῶν ἱερούς πυλαωρούς.

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ὦ γέρον, οὗ νύ τι σοί γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὐδεις
 ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας 685
 σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα
 παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
 γνώῃ σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.“

ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ξεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε, 690
 δίμφο δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.

ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον Ἴξον ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
 [Ξάνθου δινῆεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπου,
 ἥως δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, 695
 οἱ δ' εἰς ἄστν ἔλων οἰμωγῇ τε στοναγῇ τε.

ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· οὐδέ τις ἄλλος
 ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
 ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ, ἱκέλῃ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν 700
 ἑστέωτ' ἐν δίφῳ, κήρυκά τε ἄστνυβοώτην.

τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἶδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν.
 κῶκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστν·
 „ὄψεσθε, Τρῶες καὶ Τρωάδες, Ἐκτορ' ἰόντες,
 εἴ ποτε καὶ ζῶντι μάχης ἐκνοστήσαντι 705

χαίρει', ἐπεὶ μέγα χάσμα πόλει τ' ἦν παντὶ τε δήμῳ.“

ὣς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ
 οὐδέ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
 ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.

πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ 710
 τιλλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν ἐντροχον αἵξασαι,
 ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
 καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥελιον καταδύντα
 "Ἐκτορα δάκρυ χέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηγύδα· 715
 „εἴξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσσεσθε κλανυμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.“
 ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἶξαν ἀπήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δῶματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 τροητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἄοιδούς 720
 θρήνων ἐξάρχους, οἳ τε στουδέεσαν ἀοιδῇν
 οἱ μὲν δὴ θρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναικες.
 τῆσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
 "Ἐκτορος ἀνδροφόνιοιό κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 „ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην 725
 λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 δν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
 ἦβην ἔξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 πέρσεται· ἢ γὰρ ὕλῳλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν
 φύσκειν, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα· 730
 αἶ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσιν,
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 ἔψαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο
 ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἢ τις Ἀχαιῶν
 ῥίψει χειρὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὀλεθρον, 735
 χωόμενος, ᾧ δὴ πού αἶδε' ὤφειδ' ἔκτανεν Ἐκτωρ
 ἢ πατέρ' ἢ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 "Ἐκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας.
 οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατήρ τεδὸς ἐν δαὶ λυγρῇ·
 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ, 740

ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔδηκας,
 „Ἐκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελεΐψεται ἄλγεα λυγρὰ·
 οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χείρας ὄρεξας,
 οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὐ τέ κεν αἰεὶ
 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέματα δάκρυ χέουσα.“ 745

ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναικες.
 τῆσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
 „Ἐκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
 ἥ μὲν μοι ζωὸς περ ἑὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
 οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ. 750
 ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
 πέρνασχ', ὃν τιν' ἔλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
 ἐς Σάμον ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Ἀῆμον ἀμιχθαλόεσσαν·
 σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῷ,
 πολλὰ ὀυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάροιο 755
 Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς·
 νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
 κεῖσθαι, τῷ ἱκελος, ὃν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.“

ὥς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἄλυστον ὄρινεν. 760
 τῆσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτῃ ἐξῆρχε γόοιο·
 „Ἐκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων, —
 ἥ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὥς πρὶν ὥφελλον ὀλέσθαι —
 ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδ' ἐεικοστὸν ἔτος ἐστίν, 765
 ἐξ οὗ κείθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 ἀλλ' οὗ πω σεῦ ἤκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον·
 ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 δαέρων ἢ γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐνπέπλων,
 ἢ ἐκυρή — ἐκυρὸς δὲ πατήρ ὥς ἥπιος αἰεὶ —, 770
 ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκας
 σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.

τῷ σέ θ' ἄμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
ἥπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν.“ 775

ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστεινε δῆμος ἀπείρων.
λαοῖσιν δ' ὁ γέρων Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
„ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς·
πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν, 780
μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ ἡώς.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
ξεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἡγερέθοντο.
ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φραεσίμβροτος ἡώς, 785
καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἑκτορα δάκρυ χέοντες,
ἐν δὲ πυρρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἡώς,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρρὴν κλυτοῦ Ἑκτορος ἤγρετο λαός.

[αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἡγερέθεν ὁμηγερέες τε γέγοντο,] 790
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἰθιοπι οἴνῳ
πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὁστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἑταροί τε
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
καὶ τὰ γε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες, 795
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῃν κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὕπερθεν
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μέγалоισιν.

ρίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν· περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντῃ,
μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί. 800
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.

ὥς οἱ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἱπποδάμοιο. /